

Onsdag den 24. november 2010 (D)

1

23. møde

Onsdag den 24. november 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Frygter ministeren ligesom spørgeren, at regeringens økonomiske politik vil føre til et fald i antallet af offentlige arbejdspladser i kommunernes og regionernes skoler, daginstitutioner, ældrepleje, sygehuse osv. på måske 10.000-20.000 i løbet af 2011, og hvad begrundet ministeren sin holdning med?

(Spm. nr. S 489).

2) Til finansministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvilken betydning mener ministeren, at næste års fald i antallet af offentligt ansatte vil få for den kommunale/regionale velfærd og for arbejdsløshedens udvikling i Danmark i 2011?

(Spm. nr. S 490).

3) Til finansministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Er ministeren enig i, at der er blevet fyret for mange i den kommunale ældrepleje, når en FOA-undersøgelse viser, at 31 pct. af SOSU-medarbejderne flere gange månedligt er tvunget til at tage gratis overarbejde for at nå deres arbejdsopgaver?

(Spm. nr. S 495).

4) Til finansministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at hans krav om markante nedskæringer i kommunerne nu fører til, at mange ældre kun får gjort rent hver tredje uge?

(Spm. nr. S 496).

5) Til finansministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvorfor har ministeren sat så få midler af til kræftplan III i 2011 og 2012, og hvis regeringen mener, der er behov for hurtigere diagnoser og screening for tarmkræft, hvorfor har regeringen så ikke prioriteret at gennemføre disse tiltag hurtigere?

(Spm. nr. S 492).

6) Til finansministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren redegøre for de økonomiske overvejelser, der ligger bag beslutningen om først at indføre screening for tarmkræft fra 2014, i lyset af at Kræftens Bekæmpelse vurderer, at screening for tarmkræft kan redde 150 menneskeliv hvert år?

(Spm. nr. S 494).

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Region Midtjylland har opsagt aftalerne med praktiserende speciallæger, og frygter ministeren ikke, at det vil skabe længere ventelister for patienterne i området?

(Spm. nr. S 410).

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad mener ministeren om, at der sammenlægges/nedlægges blodbanker i Region Hovedstaden, og frygter ministeren på den baggrund da ikke, at der vil blive mangel på blod og donorer?

(Spm. nr. S 472).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Er ministeren tilfreds med ambitionsniveauet for afbureaukratisering af kommunerne i forhold til afsnittet om frikommuneforsøg i finanslovaftalen, bl.a. set i lyset af at frikommunerne skal høste erfaringer om konsekvenserne af statslig styring og ikke fritages fra statslig styring?

(Spm. nr. S 415).

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når ministeren den 17. november 2010 i spørgetiden i Folketinget påpegede, at »med hensyn til sygefravær ville det da være højst ejendommeligt, hvis virksomhederne forsikrede deres medarbejdere, uden at de regnede med, at det havde en effekt på medarbejdernes sygefravær«, hvorfor har ministeren så ikke tildro til, at virksomhederne fortsat vil forsikre deres medarbejdere uden skattefradraget på de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer?

(Spm. nr. S 478).

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, det er retfærdigt, at alle danskere over skatten betaler til, at omkring en femtedel af den danske befolkning med en arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring i hånden kan komme foran i køen til behandling, når ministeren ikke kan dokumentere, at ordningen kommer alle patienter til gode?

(Spm. nr. S 481).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Hvor længe har ministeren tænkt sig at lade den situation fortsætte, hvor manglende adgang til upublicerede data fra lægemiddelforsøg betyder, at lægerne ikke kan vælge de bedste behandlinger til patienterne?

(Spm. nr. S 484).

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Vil ministeren sikre, at der fremover bliver adgang til også de upublicerede data for at sikre patienterne den bedst mulige behandling?

(Spm. nr. S 485).

14) Til kulturministeren af:

Kim Mortensen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke har været involveret i beslutningen om at overflytte Strandingsmuseet St. George i Ulfborg til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg, forinden den er aftalt i kredsen af partier bag finanslovfor-slaget, og er ministeren enig i, at hvis det viser sig, at den selvstæn-dige og ansvarlige bestyrelse for Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke mener at kunne magte opgaven, eller hvis bestyrelsen vurderer, at det ikke er økonomisk forsvarligt, så kan bestyrelsen naturligvis beslutte at sige nej tak til tilbuddet?

(Spm. nr. S 471, skr. begr.).

15) Til kulturministeren af:

Kim Mortensen (S):

Idet Esbjerg Kommune årligt bidrager med et tilskud til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg på 12,8 mio. kr., er det så ministerens opfat-telse, at nogle af disse penge, der jo er betalt af skatteborgerne i Es-bjerg, utilsigtet kan blive anvendt til finansiering af et museum, der er beliggende i en anden kommune?

(Spm. nr. S 473, skr. begr.).

16) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Hvordan stemmer regeringens udmelding om, at kommunerne har det samme antal kroner til rådighed i 2011 som i 2010, overens med, at 78,2 pct. af kommunerne udtaler, at de planlægger besparelser over for ældre på 300 mio. kr. og dertil besparelser over for handi-cappede i 2011, og at 66,7 pct. og 60 pct. af kommunerne endvidere udtaler, at de planlægger yderligere besparelser i henholdsvis 2012 og 2013?

(Spm. nr. S 480).

17) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Vil regeringen acceptere, at kommunerne »bøjer« den sociale lov-givning for at leve op til de rammer, VKO har lagt over kommuner-nes økonomi, eller vil regeringen acceptere, at kommuner overskri-der deres ramme for at leve op til den sociale lovgivning?

(Spm. nr. S 483).

18) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad er ministerens holdning til tallene fra Ankestyrelsen, der viser et fald på 22 pct. i anbringelser af børn i forhold til samme kvartaler i 2009?

(Spm. nr. S 497).

19) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad er ministerens holdning til, at flere eksperter netop udtrykker bekymring for faldet i anbringelserne og begrundet faldet med be-

sparelser i kommunerne, som Kirsten Ketscher påpeger til Ritzau den 18. november 2010?

(Spm. nr. S 501).

20) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvilke overvejelser giver det anledning til hos ministeren, at Dan-marks Lærerforening og professor Niels Egelund fra DPU advarer mod forslag om at afskaffe reglen om, at danske skoleelever højst må være inddelt på hold i 50 pct. af undervisningstiden?

(Spm. nr. S 468).

21) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvordan vil ministeren sikre, at ophævelsen af det gældende loft for, hvor lang tid eleverne må opdeles i hold, ikke resulterer i yderligere besparelser og dermed også forringelser på skoleområdet?

(Spm. nr. S 469).

22) Til undervisningsministeren af:

Hüseyin Arac (S):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens ghettoudspil hænger sammen med de nedskæringer, regeringen er kommet med på de er-hvervsrelevante efteruddannelser, AMU og VUC?

(Spm. nr. S 491).

23) Til undervisningsministeren af:

Hüseyin Arac (S):

Er ministeren enig med formanden for regeringens støtteparti, DF, der i DR 1 sagde, at »Vestas er en af de mange velhavende virksom-heder i Danmark, de kan selv betale for omskoling og efteruddannel-se af deres medarbejdere«?

(Spm. nr. S 493).

24) Til undervisningsministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at øget brugerbetaling og nedskæringer på efter-uddannelsesområdet vil forbedre eller forringe muligheden for, at de mange nyligt afskedigede kan komme i job igen?

(Spm. nr. S 486).

25) Til undervisningsministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det er rimeligt over for de mange fyrede på bl.a. Lindø eller Vestas, at man afskaffer muligheden for at få SVU (statens voksenuddannelsesstøtte) til at tage videreuddannelse, efter man er blevet afskediget?

(Spm. nr. S 487).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 83 (Forslag til lov om ændring af dødsboskifteloven og forskellige andre love (Revision af dødsboskifteloven m.v.)).

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 84 (Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.)).

Titlerne på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen har statsministeren udpeget transportministeren og justitsministeren.

Jeg kan oplyse, at der til transportministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Vibeke Grave (S)
Pia Olsen Dyhr (SF)
Benny Engelbrecht (S)
Jens Christian Lund (S).
Til justitsministeren er der anmeldt følgende spørgsmål:
Karen Hækkerup (S)
Pernille Frahm (SF)
Line Barfod (EL)
Maja Panduro (S)
Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
Peter Westermann (SF).

Der er fire til transportministeren, og dem tager vi alle fire, og så venter jeg, at der er tid til fire til justitsministeren. Hvis man gør det hurtigere, er der plads til mere end fire til justitsministeren, så det er op til medlemmerne selv at beslutte, hvor mange der rent faktisk får ordet. Men i hvert fald er der alt andet lige plads til otte, og det giver 64 minutter, og det er næsten inden for den time, der er afsat.

Men den første, der får ordet med spørgsmål til ministeren, er fru Vibeke Grave, og det er et spørgsmål til transportministeren, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 38

Vibeke Grave (S):

Jeg vil gerne spørge lidt til busdrift, for det var jo sådan, at i april måned i år havde vi transportministeren i samråd i forbindelse med de regionale trafikalselskabers reduktion af ruter og af busdrift ude i de tyndtbefolkede områder. Ministeren gav på samrådet udtryk for samme bekymring, som vi egentlig havde i oppositionen, nemlig at dækningsgraden af buskørsel kan blive for dårlig, og at befolkningen, uanset hvor man bor i landet, har krav på en fornuftig dækning af den offentlige transport.

Siden hen har vi så set en genopretningspakke, der vil skære drastisk i tilskuddet til unge på ungdomsuddannelserne, som har transport til uddannelsesstedet – beskæringer, der kan være op til 70 pct. for den enkelte elev. Og i finansloven for 2011 ser vi nu besparelser på transport for elever på privatskoler for knap 9 mio. kr. I forbindel-

se med høringen af lovforslaget vedrørende ændring af befordring til de videregående uddannelser skriver Trafikalselskaberne i Danmark i deres høringssvar, at de ikke er enige i lovforslaget, idet de skønner, at det vil få store økonomiske konsekvenser for trafikalselskaberne.

Bortset fra at det næppe er et særlig godt udgangspunkt for at få flere unge til at tage en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse, så kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens mening om, hvorvidt de her besparelser for så store brugergrupper vil komme til at påvirke antallet af busafgange i de tyndtbefolkede områder.

Kl. 13:02

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:02

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu forstår jeg, at en del af spørgsmålet – og det er jo fair nok – omhandler undervisningsministerens område. Det, der er til mig, er spørgsmålet om, om de reduktioner, der forekommer, vil medføre en ændret køreplan; ændrede køreplanstimer, kunne man sige. Det har vi ingen beregninger på, men jeg tror det ikke. For vi må sige, at den transport, vi har netop på det her område, er en transport, som jo i høj grad er bestemt af, at man er i gang med en uddannelse og følger den. Når vi ser på resten, kan vi kun se, at der er en stigning i kollektiv trafik, hvilket jo flugter rigtig godt med det, regeringen også ønsker, nemlig at få mere over på den kollektive trafik. Så hvis vi ser generelt på den kollektive trafik, så ser vi, at der er en stigning.

Kl. 13:03

Formanden :

Fru Vibeke Grave.

Kl. 13:03

Vibeke Grave (S):

Det er jo rigtigt, at det er undervisningsministerens område, hvad besparelsen angår. Men hvad angår driftsområdet, er det trods alt ministeren her, der har ansvaret, og som har givet udtryk for at være lige så bekymret, som nogle af os andre har været, for, hvordan det her område skal klare sig fremover. Det er rigtigt, at der er fremdrift nogle steder, men det er jo ikke ude i det, som nogle kalder Udkantsdanmark.

Jeg kunne høre, at man ikke i regeringen har været inde i overvejelser, inden man har lavet de her besparelser, og så kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren ikke synes, at det ellers ville være rimeligt, og om man, når man går ind og reducerer tilskuddene for så store brugergrupper, ikke forestiller sig, at det kunne have en betydning for selve busdriften.

Kl. 13:04

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:04

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu svarede jeg jo faktisk lige det modsatte, nemlig at vi ikke troede, at det var noget, der kom til at påvirke vores trafikalkøreplanstimer, fordi de grupper, der bliver nævnt her, som sagt langt hen ad vejen er grupper, der skal til deres studier, skal på deres skoler. Der kan være en diskussion – og det medgiver jeg at der foregår for øjeblikket – om, hvordan de enkelte så vil forholde sig til den udgift. Men altså, lige på det område er man nødt til at sige, at langt de fleste jo skal på deres uddannelse alligevel. Jeg kan så sige, at skulle det komme derhen, at det vil have en påvirkning – og det er altså rent gætværk for øjeblikket – er det jo klart, at så vil vi følge de almindelige spilleregler, hvor vi forhandler det med vores trafikalselskaber.

Så jeg er stadig væk af den opfattelse, at det er vigtigt at få mange over på den kollektive trafik, og jeg er også af den opfattelse, at det er vigtigt, at man får betjent hele området. Dog må jeg bare understrege, at vi jo alle sammen godt ved, at der findes områder, der er så tyndt belagte, med hensyn til hvor mange passagerer der kører med busserne, at vi dér simpelt hen ikke kan opretholde den kollektive trafik på samme måde, som man kan andre steder, hvor der er en betydelig større tyngde.

Kl. 13:05

Formanden :

Fru Vibeke Grave.

Kl. 13:05

Vibeke Grave (S):

En præmis her og en af de bekymringer, der dog trods alt er, når det gælder unge, er jo, at man ser frafald. Og man kan sige, at hvis man laver alt for mange forhindringer, bl.a. på økonomien, så kunne det jo godt være, at det ville komme til at få nogle konsekvenser. Det kan jeg så forstå at ministeren ikke er enig i. Det er jeg jo glad for, og jeg er også glad for, at vi har en optimistisk minister på det her område.

Men jeg kunne da godt tænke mig, hvis nu mine bekymringer skulle komme til at holde stik, at høre, om ministeren på nogen måde vil give en garanti for, at man så vil følge op på det, og hvad man så vil gøre, hvis det her rent faktisk får sådan nogle skadevirkninger ude i de tyndtbefolkede områder.

Kl. 13:06

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:06

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men nu sidder vi tilfældigvis lige og diskuterer, hvordan vi skal strikke en ny lov sammen, der jo netop regulerer alt vedrørende trafikelskaberne. Jeg har gode møder med trafikelskaberne, også om deres økonomi, og det er en god tradition – og den vil jeg videreføre – at hvis der opstår nogle ting, som er uforudsete, og som altså kan ændre deres forhold, så vil vi selvfølgelig diskutere dem. Jeg vil ikke i dag stå og sige, hvordan det vil ende, men jeg vil selvfølgelig tage en snak med dem.

Kl. 13:07

Formanden :

Tak til fru Vibeke Grave.

Så er det fru Pia Olsen Dyhr med spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 39

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak. Dengang Folketinget besluttede at bygge Øresundsbroen, indgik man samtidig en tillægsprotokol, hvor der står følgende:

»Sveriges og Danmarks regeringer er enige om, at niveauet for færgetaksterne ved Helsingborg-Helsingør er udgangspunkt ved fastsættelsen af taksterne for vejtrafikken.«

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan ministeren synes det går med konkurrencen på færgerne mellem Helsingør og Helsingborg og på Øresundsbroen. Mener ministeren, at taksterne er sammenlignelige, og at de fungerer godt? Og hvis de ikke gør det, hvilke initiativer har ministeren tænkt sig at tage for at sikre, at man overholder tillægsprotokollen?

Kl. 13:07

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:07

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu skal vi jo bare huske hinanden på, at der står, at det tager udgangspunkt i det. Det er klart, at den prissætning, der kommer, kommer fra selskabets bestyrelse, og jeg har ikke haft nogen indvendinger imod den. Jeg mener faktisk heller ikke, hvis jeg skulle sige det meget direkte, at det er noget, jeg får mange henvendelser om – om nogen. Så den struktur, der er nu, tror jeg at man har affundet sig med.

Kl. 13:08

Formanden :

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:08

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det svar er jeg rigtig glad for at transportministeren giver mig, for så er jeg sikker på, at han får en del henvendelser om den her problematik. Det har været et væsentligt diskussionsemne i Sverige og har været taget op adskillige gange i Rigsdagen, bl.a. af politikere fra Helsingborg, hvilket jo ikke kan undre.

Jeg har lavet sådan en lille søgning på internettet om de helt aktuelle priser, de her tal er fra i går. Jeg vil bare gøre ministeren opmærksom på, at hvis man har en lastbil og skal med færgeruten Helsingør-Helsingborg, ligger man på en standardpris på 1.140 kr., mens man, hvis man kører over Øresundsbroen i en lastbil, betaler 975 kr. Man kan sige, at det kun er et par hundrede kroner til forskel, men jeg er ret opmærksom på, at lastbilsbranchen måske synes, at det er et par hundrede kroner for meget, og derfor vælger at tage Øresundsbroen. Jeg kan godt se, at vi har en vis interesse i, at folk tager Øresundsbroen, fordi det giver penge i statskassen, men for de private, der har færgerne i Helsingør, betyder det jo, at de i virkeligheden bliver udkonkurreret, på trods af at der ligger en aftale om det modsatte.

Kl. 13:09

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:09

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, jeg kan kun sige, at den pris, der er fastsat på Øresundsforbindelsen, synes jeg er rimelig. Jeg kender ikke præcist til, hvilke udredningseksempler der ligger til grund for, at prisen er sådan, som den er, på ruten Helsingør-Helsingborg. Jeg kan bare sige, at det jo ikke er unaturligt, at der er forskel på priserne. Jeg synes faktisk, at de ligger forholdsvis tæt. Om det er en rigtig pris eller ej, må brugerne jo bestemme, og det vil jeg overlade til dem.

Kl. 13:09

Formanden :

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:09

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror, at ministeren skal være opmærksom på, at vi faktisk taler om arbejdspladser på et af de steder i Danmark, hvor det er svært at tiltrække arbejdspladser, nemlig i Helsingør. Det er 2.000 arbejdspladser på havnen i Helsingør, som i øjeblikket står for at blive udkonkurreret af en Øresundsbro. Derfor synes jeg, at det er noget, ministeren skal tage alvorligt, for man har i tillægsprotokollen sagt, at

man vil sikre en eller anden form for konkurrence. Det er præcis det samme, der gør sig gældende, i diskussionen om Storebælt.

Så jeg håber, at den her opfordring vil gøre, at ministeren vil overveje det yderligere og eventuelt tage nogle initiativer til at få det undersøgt yderligere. Og det jeg håber så at ministeren vil sige at han i hvert fald vil igangsætte.

Kl. 13:10

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:10

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, rent faktisk er det sådan, at jeg altid tager sådan nogle ting alvorligt, men jeg er også opmærksom på, at man aldrig kan få priserne til at ligne hinanden fuldstændig, og at der er tale om konkurrence og altså en konkurrence imellem de forskellige befordrere.

Men med hensyn til det sidste spørgsmål vil jeg sige, at min holdning altid er den samme, og det vil den så også være her. Når nogen rejser et spørgsmål, de gerne ser vi undersøger, prøver vi at forholde os til, om det nu også er sådan, at den ånd, der er i tillægsprotokollen, er blevet videreført. Så svaret fra min side vil altid være, at det vil vi selvfølgelig undersøge, for alle her i Folketinget har krav på, at vi lever op til en tillægsprotokol, som det er i det her tilfælde. Det vil jeg da selvfølgelig gøre som minister. Jeg vil bare ikke stå her og love, at der så kommer nogle ændringer på baggrund af det, men får vi den oplysning, der skal til, kan vi bagefter vurdere, om vi hver for sig synes, det er noget, vi skal gøre noget.

Kl. 13:11

Formanden :

Tak til fru Pia Olsen Dyhr.

Så er det hr. Benny Engelbrecht med et spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 40

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Mit spørgsmål handler om ministerens syn på fremtiden for den kollektive trafik i yderområderne, hvor især studerendes muligheder for at blive fragtet med kollektiv transport bliver dyrere og dårligere på grund af regeringens finanslovaftale, for med den bliver det op til 70 pct. dyrere at tage bussen for elever på gymnasier, handelsskoler og tekniske skoler. Det er sådan, som det også tidligere blev oplyst af fru Vibeke Grave, at trafikskaberne i Danmark har advaret mod at indføre de store prisstigninger for studerende, og om, hvad det vil få af konsekvenser. Trafikskaberne har i den forbindelse i et brev til Folketinget advaret mod et meget kraftigt fald i kundegrundlaget for busruterne til disse skoler, altså gymnasier, handelsskoler og tekniske skoler.

Den udvikling er katastrofal for den målsætning, vi har, om at sikre uddannelse i og ikke mindst udvikling af det, der desværre så grimt kaldes for Udkantsdanmark. Jeg bryder mig ikke om ordet, men nu er det det, som efterhånden er blevet almindelig jargon, så alle ved, hvad det betyder, og ikke mindst ved både ministeren og jeg det, for vi bor jo netop i den del af landet, der har fået dette prædikat. Og derfor går jeg også ud fra, at det optager ministeren på flere plan, hvad disse begrænsninger får af konsekvenser for den kollektive trafik mere generelt.

For at føje spot til skade vil jeg endda sige, at det nemlig er sådan, at man i Sønderborg Kommune i budgettet for 2011 har vedtaget, at den supplerende kommunale betaling, der har sikret gratis studiekort til studerende, stopper med virkning fra juli 2011. Så i Sønderborg kan man slet ikke tale om nogen procentstigning, da stignin-

gen går fra nul til et stort tal, og så kan man ikke regne i procenter. I dag er det altså gratis for studerende at blive befordret med bus fra f.eks. Nordborg, Skelde og Kværn til uddannelsesinstitutionerne i Sønderborg. Jeg kan forstå, at ministeren og regeringen ikke tror, at det får nogen konsekvenser. Men det ville da være rart også at få noget konkret viden på bordet om det, så mit supplerende spørgsmål er: Vil ministeren analysere de konkrete konsekvenser, som dette lovforslag vil få?

Kl. 13:13

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:13

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan sådan set ikke tilføje meget mere om det spørgsmål, men kun sige det, jeg sagde før, nemlig at det jo er logisk, at vi har løbende kontakt med transportselskaberne, i det her tilfælde med trafikskaberne. Vi vil altid tage en diskussion med dem, og hvis de rejser et problem, forholder vi os selvfølgelig til det.

Men jeg er bare nødt til at sige, at det ville være på grænsen til gætteværk at begynde at sige, hvordan man vil reagere på et område, som i øvrigt er reguleret af undervisningsministeren og ikke af transportministeren, men lad det være. At begynde at gætte vil jeg altså advare imod.

Vi må vente og se, hvordan tingene udvikler sig, og så må vi forholde os til det. Det, vi skal forholde os til, er jo, hvorledes trafikskabernes økonomi bliver, set i forhold til virkningen af det her og andre ting. Det vil jeg selvfølgelig gøre løbende, nøjagtig som jeg plejer at gøre.

Kl. 13:14

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:14

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil faktisk gerne lægge lidt til ministerens forklaring, for det er jo ikke alene på undervisningsministerens område, at der er en indflydelse, det er der rent faktisk også på indenrigsministerens område, for en del af nedskæringen stammer jo også fra kommunerne, så det er en kombination af disse ting. Det er faktisk også derfor, at jeg netop spørger transportministeren om det her emne; det er for at finde ud af, hvad dette betyder for det, som jo så desværre kaldes Udkantsdanmark.

For borgerne i Sønderborg Kommune eller andre sønderjyske kommuner kan blot se til og konstatere, at der kommer færre ruter, og at der bliver indført højere betaling. Hvis man er ung studerende i Sønderborg, er det i dag gratis at frage sig til uddannelsesinstitutionen – det vil det ikke være i fremtiden, og det går især ud over dem, der bor langt fra uddannelsesinstitutionen. Spørgsmålet er så selvfølgelig, om de enten skal flytte hjemmefra, eller om de alternativt måske helt vælger at droppe uddannelsen, men det håber vi naturligvis ikke.

Så vil ministeren foretage en konkret analyse, ikke kun af det, der har indflydelse på undervisningsministerens område, men af, hvad det her betyder for trafikken og trafikudviklingen lokalt?

Kl. 13:15

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:15

Kl. 13:18

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen altså, vi kan jo godt gennemgå, hvor mange ministre det vedrører. Jeg er bare nødt til at sige, at det, jeg har med at gøre, er trafikskaberne.

Det er trafikskaberne, der står for at planlægge ruter – de må endda selv bestemme, hvor mange ruter de har, hvilke ruter de vil have kørt, og hvem der skal køre dem. Det er alt sammen noget, de selv regulerer. Og derfor ville det jo være unaturligt, at jeg som transportminister skulle begynde at lave store analyser af et område, der ikke er mit.

Jeg har derimod en aftale med trafikskaberne, hvor de en gang for alle har fået penge til at køre de her køreplanstimer, og hvis de vil diskutere med mig, så rejser de spørgsmålet – og det kan jeg forsikre for at man også ville gøre her – og så vil jeg selvfølgelig gå ind i den debat. Så man vil opleve imødekommenhed fra ministeren over for trafikskaberne, men jeg blander mig ikke i ting, der ikke direkte er mit område.

Kl. 13:16

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:16

Benny Engelbrecht (S):

Der nedlægges busruter på Als, der nedskæres i antallet af afgang mellem Sønderborg og Aabenraa, der indføres indenfor Sønderborg Kommunes grænser en meget høj betaling for studerende, i forhold til hvad der har været tidligere. Det er en række elementer, som alt andet lige – og det går jeg ud fra at ministeren vil give mig ret i – vil betyde en dårligere betjening fra den kollektive trafik til borgerne i Sønderborg Kommune. Jeg kan sikkert også finde en række andre eksempler fra det sønderjyske.

Er det ikke en relevant problemstilling? Jeg er ikke et trafiksselskab, men jeg er dog et bekymret folketingsmedlem, og jeg går ud fra, at det her også er noget, som transportministeren vil tage alvorligt. Vi kan se og får borgerhenvendelser om, at der sker en reduktion i den kollektive transport. Det bør vi da tage alvorligt.

Kl. 13:17

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:17

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, en gang imellem kommer man ud for nogle spørgsmål, der mener, at hvis man ikke imødekommer dem i de ting, de siger, så er det, fordi man ikke tager tingene alvorligt. Jeg vil bare opfordre til, at vi lader være med, hver eneste gang vi ikke får ret i det, vi har sagt, at begynde at sige til hinanden, at så bliver vi ikke taget alvorligt. Jeg tager det her meget alvorligt, og det tror jeg de fleste vil kunne bekræfte ved at tage rundt i landet.

Jeg kender ikke Sønderborgs tal, og jeg kender for den sags skyld heller ikke andre specifikke kommuners tal. Det, jeg bare vil sige om det, er, at vi skal ind og kigge på et trafiksselskab, og hvis man der som folketingspolitiker ønsker at fratage regionerne – som jo er dem, der i høj grad er de trafiksselskabsansvarlige – indflydelse, så er det, når den nye lov skal vedtages, at man skal gøre sig gældende og sige, at man ønsker at beskære regionernes eller kommunernes indflydelse, eller at man ønsker at øge noget af deres indflydelse. Og den debat tager jeg gerne – det vil jeg gerne give et løfte om.

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Så er det hr. Jens Christian Lund med et spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 41**Jens Christian Lund (S):**

Tak for det, formand. For et stykke tid siden var vi til et fremragende møde i Musikteatret i Holstebro, ministeren holdt et fremragende foredrag, som jeg har rost både i tale og på skrift i de lokale aviser. Befolkningen var begejstret, jeg var også begejstret, og andre var begejstrede. Det, ministeren sagde, var, at nu kommer motorvejen Holstebro-Herning. Det var fint, vi klappede uafbrudt. Så sagde ministeren: Og jeg garanterer for, at der kommer penge til motorvejen, for det skaffer regeringen, således at der er penge til den motorvej, så det behøver I ikke at være nervøse for. Derfor så jeg jo frem til, at der, når der var finanslovforhandlinger, så ville komme en konto på finansloven, og at der stod, at transportministeren havde lovet, at der kom nogle penge, og det glædede vi os helt eventyrligt til. Men det var jo ikke lige det, der kom, vil jeg sige til ministeren.

Kan ministeren ikke godt forstå, at borgerne i Holstebro, Lemvig, Thyborøn og andre gode steder føler sig noget nervøse over de manglende penge, som i hvert fald jeg og mange andre på det fremragende møde i Musikteatret havde fået indtryk af var på vej?

Kl. 13:20

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:20

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Det korte svar på det spørgsmål er: Nej, det kan jeg ikke forstå. Jeg får nu heller ikke nogen henvendelser om det, så hvis ikke det var for nogle folketingspolitikere, der af og til forsøger at tale et drama op, der ikke er der, ja, så ville den her sag sådan set få lov til at udvikle sig helt stille og roligt.

Jeg kan sige, at vi lige nu sidder i trafikforhandlinger. De er fortløbende, så derfor vil jeg ikke sige noget om det, men jeg tror, at man, når man ser, hvad resultatet bliver på fredag, så vil kunne se den kandidate fortsætte, fuldstændig som den er startet, i øvrigt ikke af transportministeren, for det var faktisk ikke transportministeren, der startede debatten om at lave en motorvej mellem Holstebro og Herning, men derimod var det finansministeren og statsministeren, som den diskussion kom fra. Jeg har forsøgt at sige det nogle gange, nemlig at hvis det er sådan, at der er en vej, der skal finansieres i Infrastruktur-fonden, som er den fond, vi har til veje, broer, havne og andre ting, så skal det jo være inde på vores konto.

Så hvis man ellers vil læse finansloven, vil man kunne se, at det er helt tydeligt, hvad det her drejer sig om. Intet har forandret sig, andet end at man kan være endnu mere sikker på det, for nu er der nemlig også indgået en finanslovaftale om, hvordan man finder de penge til den vej. Så er det logisk, at vi tager os af de ting, der ligger oven på os, og som har noget med os at gøre, altså Transportministeriet, men hvad angår selve den vej, er det nøjagtig lige så klart, som det har været hele tiden, og det er det også herefter, som man kan se i finanslovforliget.

Kl. 13:21

Formanden :

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:21

Kl. 13:24

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil selvfølgelig sige, at jeg er glad for ministerens svar, men jeg vil nok sige, at det, der står i finansloven, betyder, at der i hvert fald er mange, der retter henvendelse til mig. Nu kan det godt være, at det er, fordi jeg bor ovre i nærheden af området og jeg har rejst tvivl om, hvorvidt vi nu kan være sikre på det. Kan man ikke godt tolke det, der sker, på den måde, at ministeren og regeringen på en eller anden måde siger: Hvis vi nu ikke endeligt fastsætter, hvor pengene kommer fra, er det ikke vores problem, så er det den kommende regerings problem? Det ville jeg jo selvfølgelig sige ville være meget uheldigt, hvis det var det, ministeren mente med det.

Kan ministeren garantere, at man, inden den her regering forhåbentlig bliver udskiftet, så har fundet pengene og helt nøjagtigt har sagt, hvor de kommer fra, på hvilken konto de står, således at borgerne i Holstebro, Lemvig og alle de steder, jeg nævnte før, kan være sikre på, at de får deres motorvej?

Kl. 13:22

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:22

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen nu er det jo interessant, for den motorvej mellem Holstebro og Herning har sådan set aldrig nogen sinde været betvivlet i regeringspartierne, der har så været lidt mere uld hos enkelte medlemmer af andre partier, men lad det ligge.

Jeg vejleder jo ikke i, hvordan man skal vælge at sikre sig, at man får sådan en motorvej, men jeg må da sige, når jeg nu bliver opfordret til det, at det er meget enkelt, når vi også sender signalet til den del af befolkningen, der bor der og får gavn af motorvejen, at det bedste, man kan gøre, selvfølgelig er at genvælge regeringen; det er jeg da enig i. For på den måde er man jo sikker på, at det netop er de mennesker, der tager hånd om det nu, der også tager hånd om det i fremtiden, og det er en god tommelfingerregel at sørge for, at dem, der starter det, også får lov til at afslutte det, så det er jeg sådan set enig i.

Kl. 13:23

Formanden :

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:23

Jens Christian Lund (S):

Jeg stoler egentlig meget på ministeren. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Men jeg synes, at i lige netop den her sag kan jeg godt forstå, at borgerne siger, at det lidt er tomme tønder, der buldrer, for der er jo reelt ikke sat penge af til det. Der er sat penge af, hvis der kommer nogle andre penge ind, men de penge skal først komme ind. Det er ikke det, befolkningen derovre følte, at de havde fået løfte om.

Der er jo mange ting i den her sag, og det betyder meget for befolkningens tiltro til det, at der skal være et stort sygehus i Gødstrup og tilkørselsforhold til det, og hvordan vi får lavet motorvejsafslutningen nord for Holstebro. Og hvis der ikke er sat helt kontante penge af, vil befolkningen stadig være usikre. Og jeg vil vove at påstå, at det har regeringen ikke har gjort. Jeg forstår godt, at befolkningen er nervøs. Men hvis ministeren bare lover, at den her regering sørger for, inden den vælter, at de penge bliver afsat, så er det fint.

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:24

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan jo ikke love, at det sker, inden den her regering går af, for det vil jo være mange, mange år. Jeg må bede spørgeren om at forstå, at sådan noget begiver jeg mig ikke ud i. Jeg forholder mig til det, der bliver spurgt om.

Der kan jeg kun sige, at det står lysende klart for dem, der vil se det – man kan selvfølgelig vælge ikke at ville se det, fordi man mener, at det vil skabe en mere spændende debat, hvis man ikke kan se det – at det eneste, man kan sige oppe ved Holstebro og Herning om den motorvej, er, at den aldrig nogen sinde har været inde i så god en gænge, som efter at den her regering sørgede for, at den kom på tegnebrættet.

Jeg vil endnu en gang understrege, at det også står fuldstændig klart, hvordan man finder pengene, og at det står fuldstændig klart, at den motorvej kommer. Så det er bare at vente, og det er man nødt til, for det tager tid at lave en motorvej. Men jeg er sikker på, at når vi på fredag er færdige med trafikforhandlingerne, så vil spørgeren også blive glad, for så vil han der kunne genfinde de ting, jeg her har sagt, i den trafikaftale. Det er jeg ret overbevist om.

Kl. 13:25

Formanden :

Tak til hr. Jens Christian Lund. Og tak til transportministeren, for hermed sluttede spørgsmålene til transportministeren.

Så er det spørgsmål til justitsministeren, og den første spørger er fru Karen Hækkerup, værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 42**Karen Hækkerup (S):**

Jeg tror, der er mange vælgere, der har siddet derhjemme og fulgt med, når Danmarks Radio har vist, hvordan situationen er inde i vores fængsler. Jeg tror, der er mange, der har siddet og set udsendelserne fra Horserød, hvor man har kunnet se, hvordan situationen er bag de lukkede døre. Nu er Horserød jo i virkeligheden et åbent fængsel, men der sidder alligevel fanger der, som burde have siddet i lukkede fængsler, og grunden til, at de gør det, er, at vores lukkede fængsler er fyldt op. Vi har et belæg på over 100 pct. i rigtig mange af vores fængsler, og vi har ekstremt store problemer i vores fængsler.

Jeg vil gerne spørge ministeren til en rapport, som har været undervejs i lang tid, og som handler om sikkerheden i vores fængsler og arresthuse; en rapport, som efter sigende skulle have været klar i månedsvis, men som vi har problemer med at få justitsministeren til at ville aflevere til Retsudvalget. Jeg vil selvfølgelig gerne have rapporten, for jeg vil gerne vide noget om, præcis hvor slemt det står til, for min forventning og min formodning og min frygt er faktisk, at det er meget grelt.

Vi hører historier fra fængslerne om ansatte, som har alenearbejde; som altså arbejder alene som fængselsfunktionær på en afdeling, hvor der kommer 12-14 rimelig hårdkogte kriminelle, og hvor man er alene med sådan en flok. Hvis en af de kriminelle kommer og skal afleveres til politiet, så kommer de måske flere betjente sammen, fordi de vurderer, at de fanger er så farlige. Men når de bliver overladt til fængselsfunktionærerne, så kan man få lov at stå helt alene med op til 14 stk. på én gang. Vi har haft situationer med overfald i de danske fængsler – en kvindelig ansat var for ikke så lang tid siden tæt på at dø, da hun blev overfaldet – og vi har stadig væk utrolig

mange, der har alenevagter, fordi der ikke bliver sat ressourcer af, så man kan lukke det hul, der er.

Jeg synes, det er kortsigtet at have alenearbejde, for de medarbejdere, der bliver slidt ned, og som går fuldstændig under efter et overfald, vender ikke tilbage til arbejdsmarkedet. Derfor kan man sige, at økonomisk betaler det sig slet ikke, at man slider så hårdt på de ansatte; men det svarer sig heller ikke menneskeligt, når man byder de mennesker et liv, hvor deres arbejdsituation bliver ødelagt for altid, fordi man ikke vil sørge for ordentlige arbejdsforhold i fængslerne. Derfor vil jeg spørge ministeren: Hvorfor har man ikke sat penge af på finansloven til at forbedre arbejdsmiljøet i fængslerne?

Kl. 13:28

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er fuldstændig rigtigt, at der er et stort kapacitetspres i kriminalforsorgen, i vores fængsler og arresthuse. Det hænger jo sammen med, at politiets indsats er en stor succes, ikke mindst indsatsen for at efterforske forbrydelser, der knytter sig til bandekriminalitet, og få dømt personer i den forbindelse. Men det betyder så også, når politiet har den succes, at der kommer flere ind i fængslerne, og det betyder, når det gælder ikke mindst bandekriminaliteten, at det er nogle hårde typer, som vi ser i mange af fængslerne. Det skaber et pres på kapaciteten, og det skaber konflikter og problemer internt i de pågældende fængsler. Så det er en fuldstændig korrekt beskrivelse.

Nu er det jo sådan, at vi har en flerårsaftale om Kriminalforsorgens økonomi. Den flerårsaftale udløber i 2011, og der skal vi så se på økonomien i Kriminalforsorgen i de kommende år. Det er jo i den forbindelse, at vi i fællesskab – de partier, der vil tage ansvar for det – skal se på, hvordan vi nu kan forbedre situationen. Så har vi ganske rigtigt bedt en arbejdsgruppe om at se på, hvordan vi inden for de bestående rammer kan udnytte kapaciteten bedre. Så snart den rapport er færdig, vil vi alle sammen se den. Jeg har heller ikke set den. Derudover ser vi i øvrigt også på, hvordan vi inden for de bestående rammer kan udvikle vores resocialiseringsprojekter, sådan at vi får endnu mere ud af dem. Jeg synes sådan set, vi er ret gode til det, men vi skal blive endnu bedre til det. Det er faktisk noget, som jeg fokuserer ganske meget på.

Så der er behov for yderligere tiltag; vi har de to arbejdsgrupper, og vi skal se på økonomien i Kriminalforsorgen i en flerårig periode, når den nuværende aftale udløber.

Kl. 13:30

Formanden :
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:30

Karen Hækkerup (S):

Så det er altså et løfte om, at der skal gå et år mere, hvor situationen i fængslerne kan forblive, som den er, for ministeren vil ikke være med til at gøre noget for at løse problemerne, før flerårsaftalen udløber. Det synes jeg er uansvarligt, når man har en ekstraordinær situation i fængslerne. Og situationen er ekstraordinær, vil jeg sige til ministeren.

Vi har så mange indsatte i vores fængsler, som lige nu sidder i de åbne afdelinger, og som slet ikke burde være der, og det betyder, at dem, der sidder og afsoner i de åbne afdelinger, lige pludselig bliver sat sammen med bandemedlemmer og andre hårde, hærdede kriminelle. Det fører ikke noget godt med sig, det vil føre til mere kriminalitet fremover, så de penge, ministeren forsøger at spare lige nu, vil komme til at skulle betales ud mange gange, når man vil se effekterne af den kortsigtede politik, som regeringen fører lige nu. Vi har

indsatte, som sidder i vores fængsler, som ikke har mulighed for at tage særlig meget uddannelse, det eneste, de har at lave, er – hvis man skal bruge deres egne ord – at ryge hash.

Hvordan kan en borgerlig justitsminister være tilfreds med, at fangerne i fængslerne, når man fra Retsudvalgets side er på besøg, selv siger: Jamen når vi er her i fængslet, er der ikke andet at lave end at ryge hash, giv os nogle alternativer, og lad os få lov til at få noget uddannelse, men vi bliver nødt til at ryge hash, for at vi ikke skal kravle rundt på væggene? Hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 13:31

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For det første forstod jeg ikke bemærkningen om at spare. Jeg sparer sådan set ikke nogen penge. Men vi er jo alle sammen nødt til at holde os til de penge, der nu engang er. Vi kan jo ikke begynde at bruge penge, som vi ikke har. Jeg har ikke set, at Socialdemokratiet i deres bud på en finanslov har afsat penge til kriminalforsorgen, overhovedet ikke, og det skyldes vel, går jeg ud fra, at Socialdemokratiet trods alt – trods alt – også er klar over, at der jo et eller andet sted er grænser for, hvor mange penge vi kan bruge, når vi i forvejen har underskud på de offentlige budgetter. Men jeg synes, at hele fru Karen Hækkerups indlæg vidner om den sædvanlige gammeldags socialdemokratiske tilgang til det: Brug flere penge. Det er det eneste svar. Det, vi prøver, er at se på: Kan vi udnytte de bestående ressourcer bedre, indtil vi muligvis kan finde en finansiering til at gøre mere, altså bruge flere penge til nogle aktiviteter i forbindelse med at vi laver en ny flerårsaftale?

Så er der for det andet – det er jo fuldstændig rigtigt – et problem med hash. Det tror jeg er et problem, som gælder i fængsler i hele verden og også i Danmark, og det skal vi tage alvorligt. Jeg kan også se, at formanden ser alvorlig ud, og det er vistnok, fordi min taletid er udløbet, så jeg vender tilbage til det.

Kl. 13:32

Formanden :
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:32

Karen Hækkerup (S):

Det vil jeg glæde mig til, for jeg synes, at det er meget bekymrende at høre, når man tager rundt og besøger de danske fængsler, at de indsatte selv åbent sidder og siger: Her er ikke andet at lave end at ryge hash.

Der er måske mulighed for at få nogle få timers undervisning, men det er meget svært at komme til, og man kan ikke få lov at tage en fuld uddannelse, som de kan i fængsler i eksempelvis andre lande. Vi har altså en situation, hvor vi spilder folks tid. Man kunne give dem en straf, der virker, og sige: Du har begået noget kriminelt, og du skal have en straf, men mens vi straffer dig, vil vi bruge tiden fornuftigt. For at sikre, at du ikke vender tilbage til samfundet som kriminel, vil vi sørge for, at hvis du har misbrugsproblemer, bliver du afvænnet; hvis du har store sociale problemer med at styre dit temperament, vil vi give dig noget træning i det; hvis du ikke har nogen uddannelse, vil vi sørge for, at det bliver bragt på plads, så du får noget, du kan.

Det vil føre frem til, at folk kan komme ud af kriminalitet, fordi de vil kunne forlade fængslerne og begynde at blive nyttige samfundsborgere i stedet for at være en udgift og en plage for resten af samfundet. Det, regeringen gør lige nu, er at sige: Vi låser dem inde; vi sætter straffene op, så låser vi dem inde, og så smider vi i øvrigt

nøglen væk. Og så venter vi bare på, at de skal ud, og så håber vi, at det ikke bliver for slemt.

Men konsekvenserne af den borgerlige retspolitik er jo lige nu, at recidiv, dvs. tilbagefald til ny kriminalitet, er stigende. Der er flere, der kommer ud af vores fængsler, og som går direkte ud og begår ny kriminalitet, fordi de ikke har lavet andet end at sidde og ryge hash og i øvrigt får dårlige venner, fordi der ikke er fængselspladser nok og ikke er personale nok. Jeg synes, at regeringen burde gøre andet end at sige: Det venter vi med, og så kigger vi på det om et år.

Kl. 13:34

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, at det i hvert fald er værd at notere sig, at når fru Karen Hækkerup skælder ud – sådan opfatter jeg det lidt, altså at man bliver skældt ud her – over den borgerlige retspolitik og de strengere straffe, så må det være, fordi at man, hvis Socialdemokratiet fik magt, som de har agt, kan vente sig, at vi skal til at have kortere straffe. Det er jo interessant, hvis det er sådan, det hænger sammen. Man er imod den stramme borgerlige retspolitik. Så ville det jo være interessant at vide, hvad det så er, vi har at vente os, hvis det var sådan, at Socialdemokratiet fik det, som de gerne vil have det.

Der bliver også skældt ud over, at der ikke bliver brugt flere penge. Jeg spørger bare: Hvor skal pengene komme fra? Vi lever altså i en tid, hvor der er begrænsede ressourcer, og så kan vi jo ikke bare bruge flere penge alle steder. Men jeg har lagt mærke til, at den socialdemokratiske ordfører og også SF's ordfører hele tiden taler om, at vi skal bruge flere penge. Men der er ingen, der kan fortælle, hvor de skal komme fra. Og når vi ser på det oplæg til finanslov, som Socialdemokratiet selv laver, er der jo ikke lagt op til flere penge.

Men jeg er så i øvrigt meget optaget af det, og jeg håber da på, at vi på en eller anden måde kan finde hinanden. Jeg er meget optaget af, at vi skal have mere afvæbning på narkoområdet. Jeg er meget optaget af, at vi skal have mere undervisning i fængslerne. Vi har f.eks. nu fået udviklet et lukket pc-netværk, som giver mulighed for, at vi i højere grad kan lave fjernundervisning i fængslerne. Det ser jeg frem til.

Når det gælder hash, har jeg faktisk lige introduceret en række nye tiltag for at skærpe kontrollen med hash i fængslerne, for det er naturligvis helt uacceptabelt, at der smugles så meget hash ind i fængslerne, som der gør. Det er der altid blevet, det bliver der i fængsler i hele verden, men vi skal sørge for, at det bliver mindre end det, vi f.eks. har kunnet se i nogle af de tv-udsendelser, for det er selvfølgelig helt uacceptabelt.

Kl. 13:36

Formanden :
Tak til fru Karen Hækkerup.

Så er det fru Pernille Frahm med spørgsmål til justitsministeren, værsgo.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 43

Pernille Frahm (SF):

Mange tak. For mere end 3 år siden, i december 2007, fik Bent Jensen en irettesættelse af Politiets Efterretningstjeneste, fordi han brød sin tavshedspligt over for tredjemand. Det drejede sig om, at Jyllands-Posten bad om aktindsigt i en række dokumenter, hvilket de alene kunne, i kraft af at Bent Jensen havde informeret dem om, hvilken type dokumenter de skulle bede om aktindsigt i. Jeg skal så også tilføje, at Justitsministeriet i øvrigt kort tid efter den irettesæt-

telse indskærpede over for Bent Jensen, at han er forpligtet til at overholde tavshedspligten over for tredjemand.

Nu er det sådan, at Bent Jensens advokat – Bent Jensen har jo anket sagen, som han tabte til Jørgen Dragsdahl – beder om aktindsigt i en række dokumenter, hvilke alene kan stamme fra informationer, som han har fra Bent Jensen.

Den irettesættelse, som Bent Jensen dengang modtog, var ikke første gang, at det blev præciseret over for Bent Jensen, at han skal respektere den tavshedspligt, han er blevet pålagt, og som han har underskrevet, som følge af at han har fået aktindsigt.

Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren om, hvilke konsekvenser det normalt har, hvis personer gentagne gange ikke respekterer den tavshedspligt, de er blevet pålagt og selv har skrevet under på at de vil respektere. For det andet: Hvilke konsekvenser har det fået i denne sag, hvor vi altså har en person, der notorisk bryder den tavshedspligt, vedkommende har skrevet under på og har lovet at ville overholde? For det tredje: Hvorfor denne forskel?

Kl. 13:38

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu synes jeg ikke, at den her lejlighed egner sig til at diskutere helt konkrete forvaltningsafgørelser, heller ikke konkrete sager, hvor konkrete personer er involveret. Det er jo sager, der forvaltningsretligt skal gå deres gang på en ordentlig måde, og derfor er det jo ikke sager, som man kan gøre til genstand for sagsbehandling i Folketingssalen ved en åben debat. Det har jo at gøre med, at alle har en retssikkerhed, og at man skal respektere de forvaltningsretlige grundregler. Så det bliver en generel diskussion, vi kan have om det.

Generelt er det selvfølgelig sådan, at meget af det, som man beskæftiger sig med i efterretningstjenesten, og som ligger i arkiverne, er omgærdet med fortrolighed. Derfor er vi naturligvis uhyre varsomme med, hvad der er adgang til, herunder også, hvad forskere har adgang til. Men i visse sammenhænge har forskere jo haft og har adgang til materiale i efterretningstjenestens arkiver.

Er der så restriktioner knyttet til den aktindsigt, er det klart, at det må give anledning til nogle sanktioner af den ene eller anden art, når de ikke bliver overholdt. I sidste ende vil det selvfølgelig være sådan, at hvis der er personer, som vi har erfaringer med ikke respekterer de retningslinjer, som er lagt frem, kan vi jo ikke blive ved med at give den aktindsigt. Men det er sagt helt generelt.

Kl. 13:39

Formanden :
Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:39

Pernille Frahm (SF):

Jeg er meget med på, at det er en generel diskussion, vi skal have. Jeg tager bare det her konkrete eksempel, fordi det er et eksempel på, at det åbenbart ikke har nogen konsekvenser for visse personer ikke at respektere den. Derfor er jeg interesseret i høre, hvad de generelle konsekvenser er for folk, som notorisk bryder deres tavshedspligt.

Når jeg refererede til de første dokumenter, er det jo, fordi det er mere end 3 år siden, at der første gang blev givet en irettesættelse. Derfor er jeg selvfølgelig fuld af forundring over, at det tilsyneladende ikke har fået nogen konsekvenser i den her sag. Får det normalt konsekvenser, hvis en person bryder sin tavshedspligt i forhold til aktindsigt i efterretningstjenestens arkiver? Og i så fald hvilke?

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu ved jeg ikke, om man kan tale om noget, der er normalt i den her sammenhæng, for det er jo ikke sådan, selv om det sker, at der ofte løbende er en adgang til aktiverne, og at der i de sammenhænge sker brud på de retningslinjer, der er givet. Så jeg tvivler på, at man kan sige, at der har udviklet sig en egentlig praksis, så jeg kan sige, hvad der er normalt. Jeg kan sådan set kun sige, at hvis det viser sig, at der er nogen, som gentagne gange ikke respekterer de retningslinjer, der er forbundet med den arkivadgang, vil det selvfølgelig i sidste ende kunne betyde, at man ikke kan få den arkivadgang.

Jeg har i øvrigt fået stillet en række spørgsmål af Retsudvalget om netop forskernes adgang til arkiverne i PET og om, hvilke regler der er forbundet med det. Det er jo spørgsmål, som vi er i gang med at svare på. Og jeg vil selvfølgelig skriftligt vende tilbage til Retsudvalget, når vi har gennemgået spørgsmålene og vurderet dem nøjere.

Kl. 13:41

Formanden :
Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:41

Pernille Frahm (SF):

Jeg glæder mig også meget til at se de besvarelser, der kommer fra Justitsministeriet, for sagen optager mig meget. Jeg er også meget med på, at det her ikke er en normal sag. Derfor er det svært at sige, at der er præcedens i det, og det er svært at sige: Vi plejer at. Jeg tror faktisk godt, vi kan sige, at det her er en meget usædvanlig sag og derfor også en sag, som vi bør danne os nogle præcedenser ud fra.

Jeg har bare undret mig over – og det kan ministeren måske give en lille kommentar til her til slut – at sagen kan køre så længe; at man igennem 3 år kan afvente, at der kommer en eller anden form for konsekvens, når det er helt tydeligt, at den pågældende person ikke har tænkt sig at overholde de regler, han selv har skrevet under på, og at det faktisk får nogle meget ubehagelig konsekvenser for en anden privatperson, der er borger her i landet.

Kl. 13:42

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:42

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu er fru Pernille Frahm jo tilbage til at diskutere den konkrete sag og har nogle bemærkninger at knytte til den, og jeg synes stadig væk ikke, at en åben drøftelse her i Folketingssalen er det rette forum at lave sagsbehandling på en meget konkret sag, hvor der skal træffes nogle forvaltningsretlige afgørelser, og hvor der er konkrete personer involveret. Det må nu en gang gå sin gang forvaltningsretligt, eller det er noget, man eventuelt kan skriftudveksle om i forhold til udvalget. Jeg synes ikke, det er noget, man kan gøre til genstand for en debat her, for så vidt angår den konkrete sag.

Kl. 13:43

Formanden :
Tak til fru Pernille Frahm.

Så er det fru Line Barfod med spørgsmål til justitsministeren.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 44

Line Barfod (EL):

Tak. I sidste uge i spørgetiden her i Folketingssalen diskuterede vi spørgsmålet om overvågning af området omkring USA's ambassade i Danmark, og ministeren havde den holdning, at der ikke var nogen problemer i, at USA, også fra en dækadresse, foretog overvågning og registrering af borgere, der f.eks. demonstrerede lovligt. Det synes jeg stadig væk er meget mærkeligt. Vi har jo stillet en række skriftlige spørgsmål, og dem får vi sikkert svar på om ikke alt for lang tid.

Det, jeg gerne vil høre, er, om ministeren også mener, at den ret gælder for andre ambassader. Må Irans ambassade f.eks. godt have en dækadresse i området omkring ambassaden? Må Irans ambassade gerne foretage overvågning og registrering af f.eks. eksiliranere, der deltager i en lovlig demonstration uden for Irans ambassade, når vi bl.a. ved, hvor alvorlige konsekvenser det kan have for familie i Iran, hvis de iranske myndigheder får at vide, at der er nogle, der har deltaget i demonstrationer i Danmark? Er det en generel ret, som justitsministeren mener fremmede magter har i Danmark, at de kan foretage overvågning og registrering af borgere i området omkring ambassaden, der f.eks. deltager i lovlige demonstrationer?

Kl. 13:44

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:44

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det, som har gjort sig gældende i den her sag, har været en overvågning, der tjener det formål at sikre bevogtningen omkring den amerikanske ambassade, altså at skabe sikkerhed for ambassaden, for ejendommen og for medarbejderne på den amerikanske ambassade, og dermed jo i virkeligheden også for omkringboende danske borgere og borgere, som færdes i området, som er bosiddende her i landet. Så det er altså en sikkerhedsmæssig vurdering, der ligger til grund for den overvågning, der sker. Efterretningstjenesten har så udstukket nogle retningslinjer for, hvordan det kan foregå, og inden for hvilke rammer det kan foregå, og det ville jo også gøre sig gældende i forhold til andre ambassader.

Konkret at svare på, hvordan det lige præcis skulle finde sted i forhold til andre ambassader, må jo bero på de nærmere omstændigheder. Det kan jeg ikke sådan svare på. Men det er klart, at ambassader har generelt lov til at bevogte og beskytte deres egen ejendom. Det gør danske ambassader jo også i udlandet. Det synes jeg sådan set ikke, at der er noget forkert i.

Kl. 13:45

Formanden :
Fru Line Barfod.

Kl. 13:45

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at en ambassade har lov til at bevogte selve ambassaden, selvfølgelig har den det, men den retsopfattelse, der hidtil har været i Danmark, har været, at det er det danske politi, der tager sig af opgaven, når man kommer uden for ambassadens område, og så skal dansk politi og efterretningstjeneste overholde de love og regler, der er gældende i Danmark, bl.a. om hvornår man må registrere mennesker, der går i et område eller deltager i en lovlig demonstration. Og det er jo det, jeg synes er væsentligt at få svar på, for en ting er USA, men det kan jo også være Iran eller andre regimer, og der kan man altså risikere, at hvis de med justitsministerens fulde opbakning foretager registrering af, hvem der deltager i en lovlig demonstration, eller hvem der går frem og tilbage – det kan være eksiliranere – kan det have ganske alvorlige konsekvenser.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren ikke vil tænke over sagen en gang til og se på, at det altså burde være undergivet dansk lov og danske myndigheder at lave registreringer af borgere i Danmark.

Kl. 13:47

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:47

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu er det faktisk ikke et så enkelt juridisk spørgsmål, og derfor vil jeg også nødig svare fuldstændig uddybende på det her i Folketingsalen. Der er jo stillet en del spørgsmål til mig, som vil blive besvaret skriftligt.

Når det er lidt kompliceret, er det jo, fordi vi her har nogle danske regler i databeskyttelseslovgivningen, og vi har også nogle folkeretlige regler, bl.a. Wienerkonventionen, som altså betyder, at ambassader er omgærdet af nogle særlige bestemmelser, som vi har bundet os til folkeretligt, og som vi selvfølgelig skal respektere. Men det indgår jo i de rammer, der er stillet i forhold til den amerikanske ambassade, at de skal respektere de grundlæggende regler for dataindsamling og databeskyttelse, og der er jo i den sammenhæng så nogle grundlæggende regler, som har at gøre med, at det, man gør, skal være proportionalt, relevant og på anden måde betryggende.

Derfor kan man selvfølgelig godt diskutere registreringsspørgsmålet, når det sker på dansk grund, naturligvis, jeg siger bare, at det ikke er så enkelt. Enhver kan jo tage fotografier, enhver borger i Danmark og enhver turist i Danmark kan jo gå ud på gaden og tage fotografier på offentlige steder. Det er der jo ikke nogen regler imod at man gør. Det, der er kompleksiteten her, er registrering af den information, og igen, hvad der så er grunden til, at man registrerer.

Kl. 13:48

Formanden :
Fru Line Barfod.

Kl. 13:48

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig med på, at der er forskel på, om man går ud og tager et turistbillede, hvor man får nogle andre mennesker med på billedet, eller man laver en registrering. Det er jo lige præcis det, der er kernen i sagen her, nemlig at det, vi har fået oplyst, er, at USA's ambassade foretager en registrering.

Derfor vil jeg gerne høre, om den åbning, jeg ligesom fornemmer hos ministeren, betyder, at ministeren vil se nærmere på, om det faktisk er et problem, hvis fremmede magter som f.eks. Iran eller andre regimer kan foretage registrering af borgere i Danmark, der f.eks. deltager i en lovlig demonstration foran den iranske ambassade, når vi ved, at det kan få ganske alvorlige konsekvenser både for dem selv og for deres familie i Iran.

Kl. 13:49

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:49

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det, jeg har forholdt mig til, også i forbindelse med spørgetiden i sidste uge, har været, om vi i forbindelse med den amerikanske ambassades overvågning har noteret noget, der tyder på, at der foregår noget, der er i strid med reglerne og de rammer, vi har stillet for den overvågning. Det er jeg ikke bekendt med skulle have været tilfældet. Det har jeg så bedt Politiets Efterretningstjeneste om at sikre sig, altså at man holder sig inden for de regler, der nu engang er, og det er efter min bedste vurdering sådan, at det gør man.

Hvilke regler, der så måtte være i forhold til nogle af de problemstillinger, som fru Line Barfod nu liner op her, vil jeg ikke svare uddybende på. Men naturligvis er det sådan, at man fra sag til sag må se på, hvilke betingelser der knytter sig til selve det at registrere informationer. Et er at fotografere, noget andet er at registrere de informationer, der knytter sig til de fotos. Det er altså en kompleks juridisk problemstilling, som kræver mere end en debat her i Folketingssalen at komme i dybden med.

Jeg har alene forholdt mig til, om der foregår noget ulovligt ved den amerikanske ambassade i forbindelse med overvågningen der.

Kl. 13:50

Formanden :

Tak til fru Line Barfod.

Og så er det fru Maja Panduro med spørgsmål til justitsministeren, værsgo.

Kl. 13:50

Spm. nr. US 45

Maja Panduro (S):

Tak for det. Det, jeg gerne vil spørge justitsministeren om, er det anfald af selvransagelse, som ministerens partis politiske ordfører og formanden for den konservative folketingsgruppe har været ude med de sidste dage, først i det politiske magasin RÆSON og derefter jo citeret i hele dagspressen. Fru Henriette Kjær er ude at undsige lovgivning, som hun og hendes partifæller selv har stemt for – især på justitsministerens område, som er et område, som De Konservative jo så i øvrigt har siddet på gennem alle regeringens 9 leveår.

Hun siger bl.a., at terrorlovgivningen betyder, at en borgers telefon kan aflyttes uden dommerkendelse, og at knivloven er vedtaget – og jeg citerer – i en panikkontekst og kriminaliserer rigtig mange mennesker. De udtalelser har jo så foranlediget den konservative justitsminister til at berigtige sin ordførers udtalelser også i går under overskrifter som »Barfoed forstår ikke Kjær« og »Barfoed: Henriette Kjær tager fejl«. Det er så det, jeg gerne vil spørge ind til, for jeg går ud fra, at ministerens reaktion betyder, at ministeren er enig med mig i, at det er et problem, når et regeringspartis ordfører – endda det regeringsparti, som sidder på Justitsministeriet – kommer med udtalelser, som risikerer at vildlede befolkningen og er decideret misvisende, i forhold til hvordan lovgivningen egentlig hænger sammen.

Derfor vil jeg også spørge justitsministeren, om han har talt med sit partis politiske ordfører og har forklaret hende det, som han forklarer i pressen, sådan at hendes misforståelser omkring terrorlovgivningen og knivloven kan blive rettet op. Og har ministeren i den forbindelse opfordret sit partis politiske ordfører til at berigtige de udtalelser, hun er kommet med, sådan at man kan undgå forvirring og fejlslutninger omkring relativt central lovgivning på retsområdet?

Kl. 13:52

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:52

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg har ikke talt med fru Henriette Kjær om det, men jeg tror, det er sådan – og det kan man jo spørge fru Henriette Kjær om snarere end mig, for jeg har ikke set det interview i RÆSON, jeg har kun set Ritzaus Bureaus koncentrat af det og så drøftet det med Ritzaus Bureau, som ringede til mig i den anledning – at fru Henriette Kjær primært har tænkt på, at det er en beklagelig samfundsudvikling, at vi må lave sådan noget lovgivning. Og det er jeg sådan set enig i. Jeg synes da, det er beklageligt, at der på et tidspunkt var så mange, der gik rundt herude i byen og andre steder med knive og stak andre med

knive, sådan at vi nødvendigvis måtte skærpe sanktioner i den forbindelse. Jeg synes da også, det er en meget beklagelig samfundsudvikling, at der er en terrortrussel mod Danmark, der gør, at vi har måttet stramme reglerne i retsplejeloven og straffeloven for at imødegå den trussel. Men det er jo helt rigtigt, at vi har gjort det.

Så har jeg bare peget på, at når det gælder knivene, var det sådan set ikke sådan, at vi ulovliggjorde noget, som var lovligt før. Det, vi gjorde med knivlovene, var sådan set bare, at vi skærpede sanktionerne for at gå med kniv. Men det, der er ulovligt i dag, når det gælder det at gå med kniv, var også ulovligt før den skærpelse; straffen for det er bare hårdere.

Når det gælder telefonaflytninger, som var det andet moment, ja, så kræver det altså som udgangspunkt en dommerkendelse, hvis man skal telefonaflytte nogen, men vi kunne jo notere, at eftersom mobiltelefoner kan skiftes ud hele tiden, var det ikke særlig smart, at vi knyttede en dommerkendelse til en aflytning af et bestemt telefonnummer, for så kunne forbryderne jo bare rende og skifte telefonnummeret ud hele tiden ved at få en ny mobiltelefon eller et nyt kort i mobiltelefonen, og derfor indførte vi den mulighed, at dommerkendelsen kunne gå på at aflytte den pågældende person, uanset om vedkommende skifter mobiltelefonnummer. Det synes jeg sådan set er en meget fornuftig ændring under alle omstændigheder.

Kl. 13:55

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:55

Maja Panduro (S):

Man kunne jo ønske sig, at justitsministeren ville komme med den her forklaring til sit partis politiske ordfører, for det er jo hende, der har brug for den. Jeg synes, det er prisværdigt, hvis ministeren ved, hvad den konservative politiske ordfører har tænkt, da hun sagde de ting, som hun er blevet citeret for. Men ikke desto mindre er hun jo netop citeret for at sige, at knivloven er vedtaget i en panikkontekst og kriminaliserer rigtig mange mennesker – altså det stik modsatte af, hvad justitsministeren siger nu – og hun er også citeret for at sige, at en borger kan blive aflyttet uden en dommerkendelse.

Er det ikke et problem, vil jeg spørge justitsministeren, at De Konservatives politiske ordfører bliver citeret for den slags? Hvis det er et fejlцитat, er det selvfølgelig en anden sag, men var det ikke værd at tage en snak med sit partis politiske ordfører om det, således at hun kan berigtige citaterne, hvis hun er fejlciteret, frem for at der skal brede sig sådan en misforståelse i befolkningen enten om, hvad gældende lovgivning er, eller om, hvordan De Konservative stiller sig til den gældende lovgivning? For så kan man jo være i tvivl: Er det ministeren, der repræsenterer den konservative holdning, eller er det hende, som er formand for den konservative gruppe og i øvrigt politisk ordfører? Ville det ikke give mening at tage en snak med sit partis politiske ordfører frem for kun at kommunikere gennem pressen?

Kl. 13:56

Formanden :

Så er det justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:56

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu nævnte jeg før, at jeg ikke har haft lejlighed til at tale med fru Henriette Kjær om det. Jeg ved jo belært af nylige begivenheder og diskussioner her i Folketinget, at man skal passe på med det der med at referere fra mail, men jeg har faktisk sendt fru Henriette Kjær en mail, hvor jeg bare har sikret mig, at vi er enige om, hvordan lovgivningen rent faktisk er indrettet. Så det er ikke sådan, at jeg ikke har været i kontakt med fru Henriette Kjær om den pågældende sag. Vi

har bare ikke lige haft lejlighed til at drøfte den, men jeg tror grundlæggende, at vi ser helt ens på, at det er den tilgrundlæggende samfundsudvikling, der er beklagelig, og at de forandringer, de skærpselser af lovgivningen, vi gennemførte, grundlæggende set egentlig har været fornuftige og i hvert fald nødvendige at gennemføre. Men nu skal jeg jo ikke stå her og tale på fru Henriette Kjærs vegne, jeg kan kun tale på egne vegne.

Kl. 13:57

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:57

Maja Panduro (S):

Det er jo helt rimeligt, at justitsministeren kun kan tale på egne vegne. Det glæder mig, at justitsministeren tør referere mailen, og at han altså har været i kontakt med sin politiske ordfører for at få bragt klarhed over tingene. Det glæder mig også, at justitsministeren mener, at der er enighed i den konservative folketingsgruppe. Så kunne vi måske ønske os, at man ville forsøge ligesom at bringe den enighed videre, sådan at man kunne få formidlet ud til den brede befolkning, at man er enig, så man ikke lader der stå et billede tilbage af, at formanden for den konservative folketingsgruppe har én holdning til den retslovgivning, som vi har vedtaget i Folketinget med en konservativ justitsminister, og at den konservative justitsminister har en anden holdning til den.

Mener ministeren ikke, at det ville være på sin plads, at fru Henriette Kjær berigtigede sine udtalelser, når hun nu forhåbentlig er blevet klogere efter at have fået mailen om tingenes sande tilstand fra justitsministeren?

Kl. 13:58

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:58

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil sige, at jeg både er glad, forundret og en lille smule rørt over, at fru Maja Panduro i den grad bekymrer sig for Det Konservative Folkeparti og også udtrykker en stor glæde over, at vi sådan set grundlæggende har en ensartet tilgang til det, og jeg værdsætter bekymringen for, at Det Konservative Folkeparti ikke helt klart over for offentligheden får fortalt de her ting. Nu har jeg sagt til Ritzaus Bureau, hvordan det rent faktisk er med hensyn til disse regler, og det synes jeg sådan set er tilstrækkeligt. Men jeg kan forsikre fru Maja Panduro om og berolige fru Maja Panduro med, tror jeg, at fru Henriette Kjær og jeg normalt taler rigtig meget sammen, og at vi gør rigtig meget for i fællesskab at fortælle befolkningen, hvad Det Konservative Folkeparti står for, og at vi også er enige om, hvad Det Konservative Folkeparti står for.

Kl. 13:59

Formanden :

Tak til fru Maja Panduro, og tak til justitsministeren.

Hermed sluttede spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Jeg skal, når det drejer sig om oversendte spørgsmål til ministre, oplyse, at de af Sophie Hæstorp Andersen (S) under nr. 10 og 11 opførte spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren efter ønske fra spørgeren er overgået til skriftlig besvarelse.

Jeg skal endvidere meddele, at de af Karl H. Bornhøft (SF) under nr. 12 og 13 opførte spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren efter ønske fra spørgeren overgår til næste spørgetid.

Endelig skal jeg meddele, at de af Yildiz Akdogan (S) under nr. 18 og 19 opførte spørgsmål til socialministeren efter ønske fra spørgeren er overgået til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er til finansministeren, og det er stillet af hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 489

1) Til finansministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Frygter ministeren ligesom spørgeren, at regeringens økonomiske politik vil føre til et fald i antallet af offentlige arbejdspladser i kommunernes og regionernes skoler, daginstitutioner, ældrepleje, sygehuse osv. på måske 10.000-20.000 i løbet af 2011, og hvad begrundeder ministeren sin holdning med?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. Frygter ministeren ligesom spørgeren, at regeringens økonomiske politik vil føre til et fald i antallet af offentlige arbejdspladser i kommunernes og regionernes skoler, daginstitutioner, ældrepleje, sygehuse osv. på måske 10.000-20.000 i løbet af 2011, og hvad begrundeder ministeren sin holdning med?

Kl. 14:00

Formanden :

Så er det finansministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Genopretningsaftalen fra maj måned udgør jo fundamentet for regeringens økonomiske politik, og aftalen indebærer, at de offentlige finanser bliver styrket med godt 24 mia. kr. over de næste 3 år. Med genopretningsaftalen sikres det, at kommunernes høje budgetniveau i 2010 kan fastholdes i 2011 og fremefter. Dermed friholdes kommunerne fra at gennemføre nedskæringer som følge af genopretningsaftalen. Situationen for kommunerne her i landet er dermed meget anderledes end i mange andre lande, hvor krisen jo er slået direkte igennem i den kommunale økonomi.

Kommunernes budgetter reguleres samtidig for udviklingen i priser og lønninger, og dermed kan kommunerne i 2011 købe det samme antal varer og tjenesteydelser, som de kunne i 2010, for det fremskrives med prisudviklingen, og de kan have det samme personale i 2011, som de kunne i 2010, fordi udgiften fremskrives med lønudviklingen. Kommunernes budgetter reguleres samtidig for den her udvikling, og for regionerne indebærer genopretningsaftalen oven i købet, at der bliver prioriteret 5 mia. kr. til sundhedsområdet frem mod 2013.

Jeg er derfor ikke enig i spørgerens påstand. Regeringens økonomiske politik indebærer ikke et fald i antallet af ansatte i kommuner

og regioner. Og det er også det, der ligger til grund for den finanslovaftale, som vi har indgået.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:02

Eigil Andersen (SF):

Der bliver her lavet et skønmaleri af den situation, der er og vil komme. Det er et skønmaleri, som jeg bestemt ikke er enig i er realistisk. Vi har allerede i år oplevet en masse fyringer på de kommunale daginstitutioner. Vi har oplevet fyringer på sygehuse. Vi har oplevet fyringer i ældreplejen. Foruden de fyringer, som rammer konkrete mennesker, er der selvfølgelig også i den forbindelse blevet nedlagt stillinger – og også ud over de fyringer, der er sket. Det er jo, på trods af at alle mennesker i Danmark kan se, at der er behov for de medarbejdere, som er blevet fyret, og hvis stillinger er blevet nedlagt. Der er derfor et stort misforhold mellem ministerens skønmaleri og virkeligheden.

Sagen er jo den, at der er kommet tal frem, som belyser, at kommunerne i år har et overforbrug, som overstiger de ca. 2 mia. kr., som Kommunernes Landsforening talte om man ville komme op på, og som man har aftalt at kommunerne skal spare næste år. Det overforbrug og den besparelse kan dermed næste år sagtens komme op på 7-8 mia. kr., og det vil så føre til store nedskæringer. Det er jo blevet beregnet, at regeringens genopretningsplan i sig selv på grund af nulvæksten medfører 8.000 færre stillinger.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Ønsker man fra regeringens side, at genopretningsplanen kommer til at ligge i ruiner, altså at den er urealistisk og ikke kan gennemføres på grund af de ting, jeg her har nævnt, eller ønsker man, at der skal fyres et sted mellem 10.000 og 20.000 medarbejdere i det offentlige?

Kl. 14:04

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Eigil Andersen, at det på ingen måde er et skønmaleri, jeg står her og præsenterer. Kommunerne har i 2011 det samme, som de har i 2010. Det reguleres oven i købet op med pris- og lønudviklingen, så man kan have det samme personale og kan købe de samme varer og tjenesteydelser.

Hr. Eigil Andersen formulerede selv i sit indlæg her for nylig, at kommunerne har haft et overforbrug. Men jeg må sige til hr. Eigil Andersen, at det jo ikke er på grund af regeringens politik, at der har været et overforbrug i kommunerne. Jeg erindrer, at hr. Eigil Andersen i 2009 også deltog i klagesangen om, at der blev sparet i kommunerne, der blev fyret i kommunerne, det hele gik ad hekkenfeldt til i kommunerne, og da året var gået, viste det sig, at kommunerne havde brugt 5 mia. kr. mere, end de havde budgetteret med. Det er jo den situation, kommunerne er i. De har haft en dårlig økonomistyring, og de har ikke været i stand til at overholde deres egne budgetter. Men det er jo ikke regeringens skyld, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Regeringen leverer varen som aftalt, nemlig at kommunerne i 2011 har de samme penge til rådighed som i 2010, oven i købet reguleret op med udviklingen i priser og lønninger.

Kl. 14:05

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Sagens kerne er jo, at man fra regeringens side udstyrer kommunerne med alt for små bloktilskud, så de er tvunget til nedskæringer i forhold til de behov, der er udeomkring. Derfor er det jo ikke rigtigt, at regeringen er ansvarsfri i det her spørgsmål.

Jeg bliver derfor nødt til at spørge igen med hensyn til de penge, kommunerne har brugt for meget i forhold til en umulig aftale, som er indgået mellem regeringen og KL: Vil regeringen kræve, at det merforbrug skal udmønte sig i besparelser og dermed massefyringer næste år?

KL 14:05

Formanden :

Finansministeren.

KL 14:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen vi jo er nødt til at have fakta i orden, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Kommunernes økonomi baserer sig på en aftale med regeringen. Vi lægger simpelt hen budgetterne ved siden af hinanden og siger: Hvad skal der så til for at få det her til at gå op? Og så indgår vi en aftale. Regeringen lever op til hver en sætning i den aftale, og de får de penge til næste år, som vi har aftalt, og som dækker deres budgetter.

Derfor er det ikke rigtigt, når hr. Eigil Andersen siger, at det er regeringen, der ikke lever op til sine forpligtelser. Jeg er godt klar over, at man i kommunerne kæmper for at afbøde virkningerne af det kæmpe overforbrug, man havde i 2009, men jeg må sige til hr. Eigil Andersen, at det er forkert at sige, at det er regeringens skyld. Det svarer jo til, at hr. Eigil Andersen også indgår nogle økonomiske aftaler, og hvis hr. Eigil Andersen ikke kan overholde sine økonomiske aftaler, ja, så må han jo tilpasse sin økonomi. Det samme gælder for staten, det gælder for kommunerne, det gælder for regionerne. Sådan er vilkårene jo.

KL 14:07

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

KL 14:07

Eigil Andersen (SF):

Her bliver der jo helt tydeligt svaret udenom. Først vil jeg da gerne sige, at den genopretningsplan, som regeringen selv har lavet og er i færd med at gennemføre, i sig selv jo vil føre til 8.000 færre offentligt ansatte. Det er jo blevet beregnet af eksperterne. Så det i sig selv har regeringen jo et ansvar for.

Dertil kommer så, at kommunerne af forskellige grunde, fordi de er blevet sat på smalhals, har været nødt til at bruge nogle flere penge. De står jo med borgerne, som har behov, der skal opfyldes.

Ministeren taler udenom, for ministeren svarer ikke ordentligt på, om det er sådan, at regeringen vil tvinge kommunerne til at spare de penge, som de måtte have brugt for meget i det forløbne år, med derefter følgende i tusindvis af afskedigelser, som jeg samlet set vurderer vil blive op mod 10.000-20.000. Det har regeringen hidtil heller ikke svaret på.

KL 14:08

Formanden :

Finansministeren.

KL 14:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis alt det, hr. Eigil Andersen har sagt igennem årene, skulle være rigtigt, skulle der jo ikke være flere offentligt ansatte i dag. Kends-

gerningen er, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, at antallet af offentligt ansatte er steget med 10.000, så alene de kendsgerninger taler imod hr. Eigil Andersens påstande.

Vi lever op til de aftaler, vi indgår. Kommunerne har de samme penge til rådighed til næste år, som de har i år, men det er selvfølgelig klart, at de kommuner, der har haft uorden i økonomien, selvfølgelig må bringe orden i deres husholdning, så indtægter og udgifter passer til hinanden. Men jeg må sige til hr. Eigil Andersen, at det jo ikke er regeringens skyld, at der er kommuner, der ikke har orden i økonomien.

KL 14:09

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til finansministeren stillet af hr. Eigil Andersen.

KL 14:09

Spm. nr. S 490

2) Til finansministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvilken betydning mener ministeren, at næste års fald i antallet af offentligt ansatte vil få for den kommunale/regionale velfærd og for arbejdsløshedens udvikling i Danmark i 2011?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

KL 14:09

Eigil Andersen (SF):

Hvilken betydning mener finansministeren, at næste års fald i antallet af offentligt ansatte vil få for den kommunale/regionale velfærd og for arbejdsløshedens udvikling i Danmark i 2011?

KL 14:09

Formanden :

Finansministeren.

KL 14:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Også her bygger spørgsmålet på en misforståelse. Regeringen har planlagt en lille stigning i antallet af offentligt ansatte i 2011. I august, da vi præsenterede forslaget til finanslov for 2011, regnede vi således med en stigning på 1.200 offentligt ansatte i 2011, og vi har planlagt en vækst i de samlede offentlige serviceudgifter på 3,25 mia. kr. i 2011. Vores største prioritering omfatter sundhedsområdet i regionerne, der tilføres 2 mia. kr. ekstra til flere behandlinger og mere medicin i 2011.

Hvis der til næste år skulle vise sig et fald i antallet af offentligt ansatte, er det derfor ikke noget, regeringen har planlagt, som hr. Eigil Andersen antyder. Et fald i antallet af offentligt ansatte næste år vil i givet fald udelukkende skyldes, at der i løbet af i år er ansat for mange nye medarbejdere i kommuner og regioner, vel at mærke flere, end der er råd til.

KL 14:11

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

KL 14:11

Eigil Andersen (SF):

Der bliver sagt »ansat for mange medarbejdere«. Altså, tingene kan drejes på mange forskellige måder her. Sagen er jo, at der bliver lavet nogle aftaler mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om det næste års økonomi, som selvfølgelig også indebærer, hvor mange mennesker man kan have ansat for den pågældende sum

penge. Men det er jo nogle forhandlinger, som alle ved foregår i Danmark, ved at regeringen har sat kommunerne en pistol for brystet, fordi regeringen konstant siger, at hvis kommunerne ikke vil indgå en aftale, som regeringen bestemmer hvordan skal være, vil man lave et lovindgreb. Det er den trussel, der er, og det er jo ikke frie forhandlinger på nogen som helst måde.

Det betyder selvfølgelig, at regeringen presser kommunerne ud i nogle umulige situationer, hvor de så forsøger at indgå en aftale, men en aftale, som ikke dækker de behov, der er hos ældre mennesker, som skal have en ordentlig behandling inden for pleje- og sundhedsområdet, og hos børn og unge, som skal have en ordentlig behandling i daginstitutionerne og folkeskolen.

Derfor er det så, at det pres, som regeringen udøver over for kommunerne i økonomiske spørgsmål, udløser, at de i forhold til det, som finansministeren siger, bruger for mange penge. Altså, på den måde er det jo meget misvisende at fremstille det sådan, som ministeren gør, og det korte af det lange er jo, at så er det altså regeringen, som har sorteper og optræder som sorteper i den her sammenhæng.

Jeg synes, det er urimeligt, og jeg synes, det er urimeligt ikke bare over for velfærd, hvor der sker en meget dårlig udvikling, men så sandelig også over for de mennesker, som så bliver skubbet ud i arbejdsløshedskøen – hvilket jeg vil vende tilbage til om et øjeblik. Men nu er min taletid ved at være udløbet for denne omgang.

Kl. 14:12

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror da, at det flertal af oppositionspolitikere, der er i KL's bestyrelse – set landspolitisk – vil blive noget bedrøvet over hr. Eigil Andersens omtale af dem, for det er fuldstændig frie forhandlinger, vi har, hvor vi indgår nogle aftaler og staten forpligter sig til at overholde sin del af dem. Det gør staten altid. Vi overholder de her aftaler til punkt og prikke.

Men jeg må sige til hr. Eigil Andersen, at det nu engang er sådan, at når man indgår en aftale, skal man overholde den, og vi har jo set, at i 2009 overskred kommunerne de her aftaler med 5 mia. kr. Og ligesom jeg går ud fra, at hr. Eigil Andersen hjemme hos sig selv privat, for sådan er det hjemme hos mig, har nogle penge til rådighed og skal have budgettet til at hænge sammen, så kan kommunerne jo ikke i årevis bare bruge flere penge, end budgettet tillader. Det må de kommuner, der ikke har haft orden i økonomien, selvfølgelig bringe i orden, men det er jo ikke regeringens skyld.

Så vil jeg godt lige sige en anden ting til hr. Eigil Andersen. Siden krisen kom, har vi mistet 180.000 arbejdspladser i den private sektor, og jeg synes, hele den argumentation, hr. Eigil Andersen anvender, fuldstændig negligerer, at vores hovedproblem i Danmark i dag er at få gang i de private arbejdspladser, for det er derfra, den velstand, som vi fordeler her i Folketinget, skal komme.

Kl. 14:14

Formanden :
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:14

Eigil Andersen (SF):

Enhver elev, der går i folkeskolen og har samfundsfag, ved, at der ikke er tale om ligeværdige forhandlinger mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Det siger sig selv ud fra den magtmæssige fordeling, der er. Der er det regeringen, der har fat i den lange ende, fordi man altid vil kunne true med at lave et lovindgreb om økonomien.

Så vil jeg sige generelt, at i dag har vi 115.000 arbejdsløse efter den officielle statistik, og regeringen skønner, at det næste år vil stige til 125.000 arbejdsløse. Vismændene har beregnet, at det vil stige til 133.000 arbejdsløse. Det går altså den forkerte vej. Kunne man forestille sig, at det var en mulighed, at regeringen kunne overveje det her igen og sige til sig selv, at der ikke er nogen rimelighed i, uanset hvad ministeren så mener at baggrunden er, at kommunerne næste år bliver tvunget af ministeren til at fyre en masse medarbejdere? For jeg kan ikke se, at samfundet går fremad, ved at man er fuldtidsarbejdsløs i stedet for fuldtidsarbejdende.

Kl. 14:15

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til alt held kan vi jo konstatere, at regeringens økonomiske politik virker efter hensigten. Vi nedjusterer hele tiden ledighedstallet. Vi frygtede en langt højere ledighed, men det udvikler sig meget mere gunstigt.

Men hr. Eigil Andersen er nødt til i næste runde, hvor hr. Eigil Andersen får ordet, at forklare, om hr. Eigil Andersen ikke mener, at der er nogen grænser for, hvor mange penge kommunerne kan bruge.

Kl. 14:16

Formanden :
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:16

Eigil Andersen (SF):

Det er der naturligvis, og det er også den erkendelse, der ligger i Socialdemokratiet og SF's økonomiske plan, som dog indeholder en hel del flere penge til kommunerne end den, som regeringen kører efter.

Jeg vil gerne, når nu ministeren siger, at man hele tiden nedjusterer arbejdsløshedstallet, nævne og understrege, at det arbejdsløshedstal, som vi har i Danmark, jo er en sminket størrelse. Det hænger sammen på den måde, at der er 115.000 i den officielle statistik, men ved siden af er der 53.000 mennesker i dag, som er i aktivering. De er arbejdsløse, men de tæller ikke med i statistikken, og det betyder, at den reelle arbejdsløshed i Danmark, det, man kalder bruttoarbejdsløsheden, er 168.000, og det har den for øvrigt været stort set uændret under den her økonomiske krise, som vel begyndte for omkring 3 år siden.

Det betyder altså, at når finansministeren her siger og påstår, at man hele tiden nedjusterer tallene, er sagen den, at de altså har været stort set uændrede under den her krise – uændret store.

Kl. 14:17

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så fatter jeg slet ikke, hvorfor hr. Eigil Andersen står og taler om, at ledigheden stiger. Hvad enten man bruger den registrerede ledighed, bruttoledigheden eller AKU-målingen, som er den måde, man måler den på i andre EU-lande, har vi en væsentlig lavere ledighed i Danmark. Og det er heldigvis sådan, at regeringens økonomiske politik virker, så hver gang vi kommer med en redegørelse, kan vi nedjustere skønnet.

Kl. 14:17

Kl. 14:19

Formanden :

Tak til hr. Eigil Andersen, og hermed sluttede spørgsmål 2. Mangler der et spørgsmål? Tingsekretæren siger, at der er givet to korte spørgsmål, og jeg stoler på tingsekretæren.

Vi går til det tredje spørgsmål, og det er også til finansministeren, og det er af hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 495

3) Til finansministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Er ministeren enig i, at der er blevet fyret for mange i den kommunale ældrepleje, når en FOA-undersøgelse viser, at 31 pct. af SOSU-medarbejderne flere gange månedligt er tvunget til at tage gratis overarbejde for at nå deres arbejdsopgaver?

Formanden :

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:17

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin enkelhed:

Er ministeren enig i, at der er blevet fyret for mange i den kommunale ældrepleje, når en FOA-undersøgelse viser, at 31 pct. af SOSU-medarbejderne flere gange månedligt er tvunget til at tage gratis overarbejde for at nå deres arbejdsopgaver?

Kl. 14:18

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I den undersøgelse fra FOA, som er nævnt i spørgsmålet, er der spurgt til, om medarbejderne nogle gange bliver efter arbejdstid for at gøre arbejdet færdigt, selv om de ikke får løn for det. At en tredjedel af medarbejderne svarer ja til det, viser jo, at der blandt medarbejderne i den kommunale ældrepleje er et meget, meget stort engagement og en meget stor ansvarlighed i forhold til opgaveløsningen. Den viser derimod ikke, som hr. Jonas Dahl prøver at give indtryk af, at en tredjedel af medarbejderne er blevet tvunget til gratis overarbejde, sådan som det fremgår af spørgsmålet.

Aftalen om genopretning af dansk økonomi indebærer, at kommunernes høje budgetniveau i 2010 kan fastholdes i 2011 og i årene fremover. Kommunerne friholdes dermed for at gennemføre nedskæringer som følge af genopretningsaftalen. Kommunernes budgetter reguleres oven i købet med udviklingen i priser og udviklingen i lønninger, sådan at man i 2011 kan købe de samme varer og tjenesteydelser, som man kunne i 2010, fordi det reguleres med prisudviklingen. Og man kan have det samme personale, som man havde i 2010, fordi beløbet reguleres med lønsummen.

Det er de kendsgerninger, der er, uanset at SF her prøver at tegne et billede af, at der sker nogle nedskæringer. Jeg kan sige til hr. Jonas Dahl: Der sker ingen nedskæringer i kraft af regeringens politik, fordi regeringen sikrer, at der kommer flere ressourcer til næste år, end der var i år.

Kl. 14:19

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

For en gangs skyld er jeg i hvert fald delvis enig med finansministeren netop i, at vi har et dedikeret, engageret og meget, meget dygtigt personale, ikke bare i ældreplejen, men generelt blandt de offentligt ansatte. Det er jo glædeligt, at der er så mange dedikerede medarbejdere, der også er interesseret i at yde en ekstra indsats. Det synes jeg da også er flot, og det fortjener de offentlige medarbejdere jo også al mulig ros for. Det kan man måske så efterlyse at de fik lidt oftere. Men det tror jeg at finansministeren og jeg kunne blive meget enige om.

Men der, hvor det jo selvfølgelig også bliver interessant, er, at 31 pct. af de her medarbejdere også siger, at de faktisk tager det her gratis overarbejde. Men så skyldes det måske også, at der rent faktisk ikke er tid til at løse de arbejdsopgaver, de har. Og hvis man har været ude i hjemmeplejen – nu har jeg haft fornøjelsen af også at arbejde i ældresektoren igennem nogle år – vil man se, at det jo er sådan, at det er blevet et minut- for ikke at sige et sekundtyranni, som regeringen har indført. Så er det jo sådan, at når man nu står med den ældre medborger på toilettet og tiden er udløbet, hvad gør man så? De dedikerede og engagerede – heldigvis er det de fleste medarbejdere – bliver selvfølgelig og hjælper borgeren ud fra toilettet og sikrer sig, at vedkommende i øvrigt er i god stand, når de forlader den ældre medborger. Problemet er bare, at tiden er løbet ud. Man har sådan set fået fri, og det vil sige, at man reelt bliver langt over arbejdstiden. I den her undersøgelse understreges det jo så også af, at 31 pct. faktisk oplever det månedligt og 13 pct. af medarbejderne endda en eller flere gange om ugen. Det viser undersøgelsen.

Så er det jo påfaldende at høre finansministeren gentagne gange blive ved med at snakke om, at der næsten er tilført ressourcer, kan man høre. Men jeg vil bare høre: Synes finansministeren ikke, det er uacceptabelt, at offentlige medarbejdere, som får deres løn for at arbejde det antal timer, de nu er ansat til, ender med at skulle lave gratis overarbejde for at udføre den arbejdsopgave, de faktisk har påtaget sig?

Kl. 14:22

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er jo nødt til at gentage, at det, de mennesker har svaret på, er, om de nogle gange bliver efter arbejdstid for at gøre arbejdet færdigt. Glædeligvis gør rigtig mange af dem det. Den situation, hr. Jonas Dahl beskriver, er da forhåbentlig fuldstændig udelukket, altså at man siger, at nå, nu er tiden gået, så kan den gamle sidde på toilettet. Jeg ved ikke, hvad hr. Jonas Dahl forestiller sig. Selvfølgelig er de medarbejdere dedikerede og løser det problem. Men det er jo ikke et udtryk for systematisk underbetaling eller berøvelse af overarbejde. Det er jo rigtig gode medarbejdere, som vil løse deres opgave bedst muligt. Nogle gange sker der et skred i tidstabellen, andre gange sker der det ikke. Men sådan er livet jo, og heldigvis reagerer man ikke, som hr. Jonas Dahl tilsyneladende foreskriver.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:23

Jonas Dahl (SF):

Sådan er livet jo, siger finansministeren. Det er dog udtryk for en paradoks tankegang i forbindelse med de offentligt ansatte, som faktisk gør en dedikeret arbejdsindsats, at man bare siger til dem, at så-

dan er livet, og at det må de jo næsten lære at leve med. Jeg synes, det er en meget arrogant tilgang, som finansministeren har til de offentligt ansatte, som faktisk gør en rigtig stor arbejdsindsats hver dag. Mange af medarbejderne er nødt til at arbejde over, for ellers går det ud over de ældre medborgere, og det bekræfter lederne i ældreplejen jo også. Jeg vil bare citere Ole Mørk Nielsen, som er formand for LEDERFORUM:

»De fleste af vores ansatte har jo hjertet med sig. De ved, at det går ud over borgerne, hvis de ikke når deres opgaver. Så arbejder mange gratis.«

Det er dog påfaldende, at landets finansminister end ikke vil anerkende den her dedikerede arbejdsindsats. Og så vil jeg bare gerne spørge: Synes finansministeren ikke, det er rimeligt, at offentligt ansatte også får løn for den arbejdsindsats, de faktisk gør?

Kl. 14:24

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Selvfølger skal folk have en løn for den arbejdsindsats, de gør. Dertil har vi jo et meget, meget veludviklet overenskomssystem. Jeg er da utrolig glad for, at medarbejderne, når de bliver presset, ikke bare smider, hvad de har i hænderne, men også giver et ekstra nap med. Hr. Jonas Dahl misbruger jo den her undersøgelse, hvor man bliver spurgt, om man nogle gange kommer ud for den her situation, og hvor man svarer ja, til ligesom bare at udbrede det til, at sådan er vilkårene i ældresektoren.

Jeg er nødt til at sige til hr. Jonas Dahl, at al den her snak om, at vi skærer ned osv., er forkert. Regeringen sikrer, at kommunerne til næste år kan bruge flere penge, end der er budgetteret med i 2010. Hvis jeg endelig skal summere det hele op, vil jeg sige, at der siden 2001 på kernevelfærdsområderne er brugt 74.000 mio. kr. mere end i 2001. Det er da noget af en bedrift.

Kl. 14:25

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:25

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil bare gerne slutte af med at citere Inger Bolwinkel, som er forbundsekretær for Fag og Arbejde, FOA, som faktisk har gennemført den her undersøgelse. Hun siger:

»Kommunerne fyrer sosu'er i et væk. De, der er tilbage, må stress og arbejde gratis for at nå det. De kan jo ikke bare efterlade borgeren på toilettet, fordi tiden er gået.«

Jeg synes bare, det er påfaldende, at finansministeren ikke vil anerkende, at det sådan set er FOA, der har udarbejdet den her undersøgelse, og at finansministeren igen og igen prøver at så tvivl om undersøgelsen på den ene eller den anden måde. Man kunne jo også anerkende, at der faktisk er et problem, og at det faktisk er ærlig og redelig snak, at der er nogle medarbejdere, som, fordi de yder en meget dedikeret stor indsats, også fortjener den anerkendelse, der faktisk skal til – og netop en anerkendelse, som også går ud på, at de faktisk får løn for det arbejde, de udfører.

Så må finansministeren vel også anerkende, at det godt kan være, at der er kommet flere ressourcer til den offentlige sektor, men at der så sandelig også er kommet flere både unge og ældre, som netop har behov for den service, som bliver leveret. Det betyder jo i sidste ende, at der faktisk bliver afskediget sundhedspersonale, selv om man ikke er i stand til at følge med efterspørgslen. Det er dog tankevækkende, at man oplever medarbejdere, der siger fra.

Kl. 14:26

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kernevelfærdsområderne er løftet med 74.000 mio. kr. siden 2001, og når regeringen forhandler med kommunerne, lever vi fuldt ud op til vores aftaler. Kommunerne vil i 2011 have flere penge til rådighed, end de har budgetteret med i 2010, og derfor er det ikke regeringens skyld, hvis der er nogle kommuner, som ikke har styret økonomien ordentligt. Regeringen lever op til sine aftaler. Vi sikrer et løft på 3,5 mia. kr. i 2011, heraf 2 mia. kr. på sundhedsområdet. Så hele præmissen for hr. Jonas Dahls spørgsmål er fuldstændig forkert.

Kl. 14:27

Formanden :
Tak. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Vi går til spørgsmål 4, der også er stilet til finansministeren af hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 496

4) Til finansministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at hans krav om markante nedskæringer i kommunerne nu fører til, at mange ældre kun får gjort rent hver tredje uge?

Formanden :
Værsgo med spørgsmålet, hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:27

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Mener ministeren, at det er rimeligt, at hans krav om markante nedskæringer i kommunerne nu fører til, at mange ældre kun får gjort rent hver tredje uge?

Kl. 14:27

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har ikke stillet krav om markante nedskæringer i kommunerne, som hr. Jonas Dahl siger. Det er jeg nødt til at gentage, og det trætter måske folk, der følger debatten, men med aftalen om genopretning af dansk økonomi fra maj 2010 er der besluttet en klar og helt konkret plan for genopretningen af den offentlige økonomi.

Aftalen indebærer, at kommunerne i de kommende år kan fastholde det nuværende høje niveau fra budgetrammen i 2010. Med genopretningsaftalen friholdes kommunerne således fra at skulle gennemføre nedskæringer. Kommunernes budgetter reguleres oven i købet op med stigningen i pris- og lønudviklingen, og det betyder helt konkret, at kommunerne i 2011 kan købe de samme varer og fastholde det samme personale, som de har budgetteret med i 2010.

Regeringen har samtidig i forbindelse med de senere års finanslovaftaler løftet de økonomiske rammer for ældreplejen. Der er således afsat godt 1,5 mia. kr. til generelle løft og en styrket kvalitet i ældreplejen, og senest er der med finansloven for 2010 afsat 300 mio. kr. årligt til bedre ældrepleje i kommunerne.

Så jeg må sige til hr. Jonas Dahl, at det, regeringen sikrer, er, at kommunerne i de kommende år kan holde det høje niveau, der er for budgettet i 2010.

Kl. 14:29

Kl. 14:32

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:29

Jonas Dahl (SF):

Nogle gange kan man jo ikke undgå at få den mistanke, at regeringen i de snart 10 år, den har siddet, efterhånden er kommet så langt ind i en klokkeverden, at den ikke længere kan forholde sig til virkeligheden uden for Christiansborg.

Det er jo påfaldende, når vi kan se fra Offentligt Ansattes Organisationer, OAO, som har lavet en gennemgang af de kommunale budgetter for 2011, at konklusionen er, at der samlet set næste år vil være besparelser på over 5 mia. kr. Det er, samtidig med at vi hører en finansminister sige, at der overhovedet ikke bliver sparet. Vi kan samtidig læse, at regeringen vil have nulvækst. Alle økonomer siger, at det praktisk talt er umuligt.

Når man spørger borgerne ude i kommunerne, kan man høre, at de skal til at betale for maden i daginstitutionerne i et helt andet leje end tidligere. Brugerbetalingen sniger sig ind det ene og det andet sted – det er i uddannelsesinstitutionerne, på universiteterne – den kommer lige så stille. Der er sågar brugerbetaling på vej i sundhedsvæsenet for sygdomsbehandling, nemlig på fertilitetsbehandling. Vi kan samtidig se ældre borgere, som får dårligere og dårligere service, fordi der ikke længere er nok ressourcer, og fordi kommunerne ender med at afskedige medarbejdere, fordi de ikke har råd til dem længere.

Derfor må man jo spørge sig selv, om det ikke er på tide, at også finansministeren kommer ud i den virkelige verden og rent faktisk erfarer, hvad der foregår.

Så jeg vil bare gerne spørge finansministeren: Anerkender finansministeren, at der rent faktisk sker besparelser på de kommunale budgetter for 2011? Og synes finansministeren, det er rimeligt, at ældre borgere, som i årevis har betalt deres skat, nu står til at kunne få gjort rent hver tredje uge i det, der sandsynligvis svarer til en toværelseslejlighed, mens de ekstra kvadratmeter må stå urengjorte hen? Synes finansministeren, at det er en rimelig service at tilbyde?

Kl. 14:31

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige til hr. Jonas Dahl, at de historier, vi hører om tilpasningen i den kommunale økonomi, hverken har udgangspunkt i genopretningsaftalen eller i regeringens økonomiske politik. Tilpasningen skyldes derimod kommunernes manglende økonomiske styring i 2009. Kommunernes regnskaber for 2009 viste en massiv budgetoverskridelse i størrelsesordenen 5 mia. kr. og dermed også en massiv overskridelse af de rammer, der var aftalt for kommunernes økonomi. Den manglende styring i kommunerne gør, at kommunerne nødvendigvis må rette op på økonomien, og det er der ikke nogen vej uden om.

Det betyder, at der i den enkelte kommune kan være behov for en skarp prioritering af, hvad pengene kan bruges til, og derfor betragter jeg 2010 som et overgangså, hvor kommunerne tilpasser økonomien fra det meget høje – overskredne – niveau i 2009 til det aftalte niveau for 2011. Men det ændrer ikke ved, at kommunerne i 2011 kan videreføre den høje budgetramme for 2010 reguleret for udviklingen i priser og lønninger.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:32

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg kan jo høre nu, at vi er kommet så langt, at finansministeren faktisk anerkender, at der nu skal ske besparelser ude i kommunerne. Det synes jeg er en stor bevægelse, og jeg er glad for, at finansministeren også erkender, at det sådan set er finansministeren, der er ansvarlig for rigets økonomi. Så er det selvfølgelig også på sin plads, at man anerkender, at der skal foregå besparelser ude i kommunerne. Vi kan så altid diskutere, om det er regeringens ansvar. Jeg synes jo alt andet lige, at når regeringen sidder for bordenden, når man forhandler om kommunernes økonomi, påhviler der måske også finansministeren og regeringen et vist ansvar for, at man rent faktisk giver kommunerne nogle rammer, som gør, at de er i stand til at give en anstændig behandling ikke mindst af vores ældre borgere, men der kan jeg så forstå at vi nok har en politisk uenighed.

Men jeg vil gerne høre finansministeren, om finansministeren kan svare på, hvor mange afskedigelser, hvor mange færre medarbejdere, der vil være i kommunerne, når man nu skal ud og spare de her over 5 mia. kr. i budgetterne for 2011. Og så vil jeg gerne høre – det fik jeg ikke svar på i sidste runde – om finansministeren ville acceptere, at der blev gjort rent i hans hjem i det, der svarer til to værelser, hver tredje uge. Synes finansministeren, det er en rimelig form for rengøring?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens ansvar er at sikre, at kommunerne får de penge, som vi har aftalt, vil jeg sige til hr. Jonas Dahl. Det er sådan, at kommunerne i 2011 kan fastholde det høje budgetniveau for 2010. Det er oven i købet sådan, at beløbet fremskrives med pris- og lønudviklingen, og det sikrer, at kommunerne og regionerne med de øgede ressourcer, vi har givet, får flere penge til rådighed i 2011.

Så er det sådan, at kommunerne kraftigt overskred alle budgetter i 2009. Og jeg går ud fra, at hr. Jonas Dahl er enig i, at man ikke bare kan køre med underskud og negligere størrelsen af de indkomster, man har. I hr. Jonas Dahls private husholdning, i min husholdning, i staten, hos kommunerne, i regionerne skal der selvfølgelig være en sammenhæng mellem indtægter og udgifter.

Derfor er det forkert, når hr. Jonas Dahl fremstiller det, som om det er regeringens skyld, hvis der i en kommune skal ske en tilpasning af økonomien. Regeringen har fuldt ud levet op til de indgåede aftaler og leveret de penge, der skal til, for at man kan fortsætte på det høje niveau, vi har i dag.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:35

Jonas Dahl (SF):

Men det er dog et forsøg på at løbe så langt væk fra det ansvar, der rent faktisk hviler på regeringens skuldre, at det er helt utroligt. Regeringen og finansministeren sidder for bordenden, når man forhandler økonomiaftaler, og havde også kendskab til kommunernes økonomi, da man forhandlede i sommer, og derfor ved finansministeren jo udmærket godt, at de her besparelser på op mod 5 mia. kr.

selvfølge kommer til at koste i sidste ende. Så jeg vil bare gerne høre: Kan finansministeren svare på, hvor mange afskedigelser det vil betyde samlet set for kommunerne i Danmark med deraf følgende dårligere velfærd for danskerne i de kommende år, fordi man nu skal ud i sparerunder?

Så har finansministeren stadig væk ikke svaret på dette spørgsmål, så nu prøver jeg for tredje gang: Synes finansministeren, det er rimeligt, at de ældre i det her land kun kan få gjort rent hver tredje uge på det, der svarer til et relativt lille antal kvadratmeter? Ville finansministeren acceptere det hjemme hos sig selv?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har jo kommunalt selvstyre her i landet, og derfor er det kommunerne, der fastlægger serviceniveauet, og som foretager de her prioriteringer. Det er jo ikke mig som finansminister, der prioriterer det. Min opgave er at levere de penge til kommunerne, som kan sikre, at de kan opretholde det samme høje aktivitetsniveau i 2011, som de kunne ifølge deres budgetter i 2010. Vi tilfører oven i købet nogle flere ressourcer til især sundhedsområdet, men det betyder jo ikke, at en kommune kan være ansvarsfri. Som vi hørte før fra en partifælle til hr. Jonas Dahl, er der naturligvis også grænser for, hvor mange penge kommunerne ville kunne bruge under en S-SF-ledet regering.

Så det forekommer mig altså lidt mærkeligt at ville fremstille virkeligheden på den måde, at regeringen har pålagt kommunerne besparelser. Vi har sikret, at de kan opretholde det høje aktivitetsniveau.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 492

5) Til finansministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvorfor har ministeren sat så få midler af til kræftplan III i 2011 og 2012, og hvis regeringen mener, der er behov for hurtigere diagnoser og screening for tarmkræft, hvorfor har regeringen så ikke prioriteret at gennemføre disse tiltag hurtigere?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:37

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg spørger ministeren: Hvorfor har finansministeren sat så få midler af til Kræftplan III i 2011 og 2012, og hvis regeringen mener, at der er behov for hurtigere diagnoser og screening for tarmkræft, hvorfor har regeringen så ikke prioriteret at gennemføre disse tiltag hurtigere?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne har i forbindelse med finanslovaftalen afsat 810 mio. kr. i perioden 2011-2014

til den såkaldte Kræftplan III. Det skal fastholde og styrke indsatsen på kræftområdet yderligere til gavn for patienter og deres pårørende. Kræftplan III fokuserer på at styrke indsatsen, der ligger før og efter selve kræftbehandlingen. Med Kræftplan III indføres bl.a. en samlet diagnostisk pakke for at sikre hurtig specialiseret udredning af patienter med det, man kalder uspecifikke symptomer, der kan tyde på kræft.

Landsdækkende screening for tyk- og endetarmskræft som et tilbud til personer i alderen 50-74 år, forløbsprogrammer, så personer, der har haft kræft, kan vende tilbage til en meningsfuld hverdag, og dem, der ikke kan helbredes, får den nødvendige støtte og lindring, en udvidelse af antallet af hospicepladser med 42 nye pladser, så det samlede antal hospicepladser i Danmark når op på i alt 250, og sikring af den fremtidige udvikling og spredning af viden om smertelindring, den såkaldte palliation, i Danmark – det er den aftale, vi har lavet på 810 mia. kr., der tilføres i perioden 2011-2014.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:39

Flemming Møller Mortensen (S):

810 mia. kr. er rigtig mange penge! Gid det var så vel, og gid vi havde råd til det.

Det er fuldstændig korrekt, at Kræftplan III, som regeringen har fremlagt, rummer de elementer, finansministeren her nævnte. Men jeg vil gerne fokusere lidt på tarmkræftområdet, for der må ministeren vel vedkende sig at der rent faktisk først sker noget i 2014, hvorimod det gælder for området i forbindelse med et diagnostisk pakkeforløb, at man bruger 2011 til at undersøge tingene og få organisationen på plads ude i regionerne, og så handler man til gavn for patienterne allerede i 2012. Mit spørgsmål til finansministeren går på: Hvorfor gør man ikke det samme i forhold til tarmkræftpatienterne?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For så vidt angår tarmkræftscreening, har screeningsprogrammet betydelige kapacitetsmæssige konsekvenser for regionerne. Den valgte model sigter mod at give regionerne den nødvendige tid til at tilvejebringe den nødvendige kapacitet. Der skal ske en udbygning af kapaciteten på området, og screeningsprogrammet har også væsentlige personale- og uddannelsesmæssige implikationer for kommunerne. Og med implementeringsmodellen sikrer vi, at regionerne er rustede til at løfte screeningsopgaven og de behandlingsbehov, der vil følge i forlængelse heraf. Jeg hæfter mig også ved, at den socialdemokratiske formand for Danske Regioners sundhedsudvalg har udtalt sig positivt om implementeringsplanen.

I øvrigt vil jeg henvise spørgeren til indenrigs- og sundhedsministeren, hvis der er opfølgende spørgsmål vedrørende de sundhedsfaglige aspekter og prioriteringer i Kræftplan III.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil i hvert fald stille spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, men det er jo også lidt spændende at prøve at fastholde finansministeren i det her, for hvis finansministeren siger, at det ene

og alene skyldes, at regionerne skal have tid til at få det her på plads, så tror jeg rent faktisk, der er noget, finansministeren har misforstået.

Det, jeg jo gerne vil have frem, er, om der ligger en prioritering. Ligger der her et spørgsmål om, at regeringen ikke har pengene til at sætte det i værk allerede fra 2012? Jeg har haft fat i formanden for Dansk Kirurgisk Selskab, Per Gandrup, som selv er mave-tarm-kirurg, og som siger, at man kunne gøre nøjagtig det samme, som regeringen gør, i forhold til de diagnostiske pakker, hvor man bruger 2011 til at få organisationen på plads, og så er man klar allerede fra 2012 til at kunne give det her tilbud, som er et tiltrængt tilbud til patienter med tarmkræft.

Kan ministeren afkræfte eller bekræfte, at der ligger en økonomisk prioritering, eller er det ene og alene, som ministeren får det fremstillet her, hensynet til de danske regioner?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har nu afsat 810 mio. kr. til Kræftplan III, og det er et væsentligt løft af indsatsen. Jeg vil bare gentage, at vi jo, på trods af at vi skal holde de offentlige udgifter i ro de kommende år, har givet et meget, meget stort økonomisk løft i de kommende år til sundhedsområdet, nemlig 5 mia. kr. fra 2011 til 2013, og det er så et led i vores planer, at vi udbygger den her kræftplan.

Jeg skal ikke stå her og kloge mig på det diagnostiske og på, hvordan det pakkeforløb skal være. Det, der er min forpligtelse som finansminister, er at sikre, at vi kan lave de ønskede løft på sundhedsområdet, som er nødvendige i de kommende år, og det har vi leveret med Kræftplan III.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Jo, men som oppositionspolitik er det jo min pligt at gå ind og se på, om der er overensstemmelse mellem det, regeringen melder ud, og det, som man rent faktisk leverer. Jeg synes jo, det er påfaldende at se, at man i aftalepapiret på finansloven – altså der, hvor forligsparterne er gået sammen – og i den pressemeddelelse, der er sendt ud fra regeringens side, fremhæver rækkefølgen af initiativerne i Kræftplan III som værende tarmkræftindsats, diagnostiske pakker og rehabilitering.

Men kæden hopper jo af, hvad angår implementeringen, for tarmkræftpatienterne får ikke glæde af regeringens initiativer før i 2014, og det er altså meget lang tid, når regeringen har vedkendt sig, at den har et problem. Man har fundet ud af, hvad løsningen skal være, men regeringen afsætter ikke de midler, der skal til for at få en hurtig implementering og dermed få gevinsten for de mange patienter, som har en tarmkræftsygdom.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For tarmkræftscreening gælder det samme, som man kan sige om de diagnostiske pakkeforløb, nemlig at den desværre ikke kan gennemføres fra den ene dag til den anden. Det kræver både forberedelse og

planlægning, og derfor udvikles det her jo i samarbejde mellem Sundhedsstyrelsen og de faglige selskaber på området. Regionerne skal jo også have mulighed for at forberede sig organisatorisk og kapacitetsmæssigt på de nye hurtige udredningsforløb, når det gælder de diagnostiske pakkeforløb. Tilsvarende argumenter gælder for tarmkræftscreening, nemlig at det kræver forberedelse, at det kræver planlægning, og at det kræver indfasning.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmål er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 494

6) Til finansministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren redegøre for de økonomiske overvejelser, der ligger bag beslutningen om først at indføre screening for tarmkræft fra 2014, i lyset af at Kræftens Bekæmpelse vurderer, at screening for tarmkræft kan redde 150 menneskeliv hvert år?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg stiller spørgsmålet:

Kræftens Bekæmpelse vurderer, at screening for tarmkræft kan redde 150 menneskeliv hvert år ...

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hov, det er galt! Det er spørgsmål nr. S 494. Det er punkt 6 på dagsordenen. Det er jo en fordel, hvis man læser det korrekte spørgsmål op.

Kl. 14:46

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren redegøre for de økonomiske overvejelser, der ligger bag beslutningen om først at indføre screening for tarmkræft fra 2014, i lyset af at Kræftens Bekæmpelse vurderer, at screening for tarmkræft kan redde 150 menneskeliv hvert år?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg nævnte i min besvarelse af det foregående spørgsmål, har screeningsprogrammet betydelige kapacitetsmæssige konsekvenser for regionerne. Den valgte model sigter mod at give regionerne den nødvendige tid til at tilvejebringe den fornødne kapacitet. Der skal ske en udbygning af kapaciteten på området, og screeningsprogrammet har også væsentlige personale- og uddannelsesmæssige implikationer for regionerne. Med implementeringsmodellen sikrer vi, at regionerne er rustet til at løfte screeningsopgaven og de behandlingsbehov, der vil følge i forlængelse heraf.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jo, som om det er det samme argument, der altid kommer fra regeringen, og det er, at man fra regeringens side har lavet rammen. Dem, der har problemet, er regionerne eller kommunerne.

I den her sammenhæng er det jo påfaldende, at jeg hører det fra formanden for Dansk Kirurgisk Selskab, som siger, at sygehuse sagtes vil kunne gøre det her. Jeg har ikke noget udsagn fra formanden for Danske Regioners sundhedsudvalg eller fra Danske Regioners formand, men det vil jeg naturligvis undersøge, for hvis det måtte vise sig, at Dansk Kirurgisk Selskab, som altså skal stå for opgaven, siger, at hvis de bare fik 2011 til det, kunne de sagtes nå det, ja, så er det altså ikke korrekt, hvad finansministeren her siger.

Jeg spurgte under sidste spørgsmål, og jeg spørger igen: Kan finansministeren be- eller afkræfte, at årsagen til, at tarmkræftscreeningerne først skal sættes i gang fra 2014, ene og alene er, at regionerne skal have så lang tid til at sætte organisationen på plads, eller skyldes det, at regeringen ikke prioriterer midlerne før i 2014?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan tilføje til mit tidligere svar, at Danske Regioner, de enkelte regioner og sundhedsfaglige eksperter på området selv har været med til at udarbejde den plan for indførelse af screening for tarmkræft, som nu er vedtaget i kræftplan III. Det er sket i en arbejdsgruppe, som netop havde til opgave at rådgive om implementering af screeningsprogrammet.

Lad mig så minde om, at vi absolut ikke taler om småpenge her. Vi afsætter over 200 mio. kr. til screeningsprogrammet allerede i 2014, og det beløb stiger støt til knap 400 mio. kr. årligt, når screeningsprogrammet er fuldt indfaset. I øvrigt vil jeg så igen henvise til indenrigs- og sundhedsministeren, hvis spørgsmålet drejer sig om noget sundhedsfagligt. Det, der er min opgave som finansminister, er at sikre, at vi konstant har penge, som vi kan bruge til at bringe kræftbehandlingen fremad, og det har vi gjort med den her kræftplan III, hvortil vi finder 810 mio. kr.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:49

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg får stadig væk ikke noget svar på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen ikke har skaffet pengene allerede til 2012. Men det skal jeg nok spørge om på skrift.

Jeg synes, det er påfaldende, at finansministeren siger, at alle parter er taget med. Jeg vil blot komme med et citat fra Kræftens Bekæmpelses direktør, Leif Vestergaard Pedersen, som siger, og jeg citerer:

Vi er kede af, at mange af de nødvendige initiativer er skudt til hjørnespark, ved at pengene først er afsat fra 2012 eller senere. Der er behov for en hurtig indsats for opsporing af kræftsygdommene osv. Citat slut.

Så der er altså fagfolk, som siger, at indsatsen kommer for sent. 150 danskere dør hvert år. Regeringen har vedkendt sig problemet, den har fundet midlet, men regeringen afsætter ikke midlerne før i 2014, og det vil sige, at der er to hele år, hvor danskerne ikke får glæde af den indsats, som regeringen har vedkendt sig at man bør

gøre. Det drejer sig om 300 danskere, som når at dø, uden at det var nødvendigt, hvis ellers regeringen fik handlet hurtigere.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg gentager: Vi har fundet 810 mio. kr. til en forstærket indsats på kræftområdet. Som jeg gennemgik før, indeholder den plan flere forskellige elementer, som vil have væsentlig betydning for opdagelsen af sygdommen og for helbredelsen af sygdommen.

Jeg vil så gentage, at Danske Regioner, de enkelte regioner og sundhedsfaglige eksperter har været med til at udarbejde den her plan for indførelse af screening for tarmkræft, som er vedtaget med Kræftplan III, og den arbejdsgruppe havde jo netop til opgave at rådgive om implementeringen af screeningsprogrammet.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Skal jeg tolke det sådan, at finansministeren siger til mig, at Danske Regioner og arbejdsgruppen som helhed ikke var blevet bundet af, hvornår pengene var frigivet fra Finansministeriet, men at planen ene og alene er lavet efter, hvornår Danske Regioner og andre aktører var klar til at løfte screeningsopgaven i forhold til tarmkræft? Det er et meget væsentligt, centralt og forhåbentlig forståeligt spørgsmål til finansministeren.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det er jo fuldstændig klart, at regionerne skal være klar til at løfte opgaven. Der er jo ikke nogen idé i at indføre et program, hvis regionerne ikke er klar til at løfte opgaven. Det går jeg ud fra at spørgeren også er fuldstændig enig i.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Liselott Blixt. Vi afventer lige, at pladserne bliver indtaget.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 410

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Region Midtjylland har opsagt aftalerne med praktiserende speciallæger, og frygter ministeren ikke, at det vil skabe længere ventelister for patienterne i området?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:52

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Region Midtjylland har opsagt aftalerne med praktiserende speciallæger, og frygter ministeren ikke, at det vil skabe længere ventelister for patienterne i området?

Kl. 14:52

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Kl. 14:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Min holdning er, at regionerne selvfølgelig skal leve op til det ansvar, som de har for deres patienter. Det kan de gøre på flere måder, f.eks. ved at tilbyde behandling i speciallægepraksis eller i sygehus-regi.

Jeg kan forstå, at der helt konkret er tale om speciallæger i det tidligere Ringkøbing Amt, som hidtil har udført behandlinger, som ligger ud over ydelserne i den landsdækkende overenskomst, og som andre steder tilbydes i sygehusvæsenet. De øvrige borgere i regionen modtager således behandling på sygehusene, hvilket efter regionens oplysninger kan gøres billigere end efter de lokale aftaler, som man har haft med de praktiserende speciallæger.

Det, som Region Midtjylland har gjort, er at hjemtage disse behandlinger fra speciallægerne til de offentlige sygehuse. Fremover får patienterne således behandlingen tilbudt på sygehusene. Regionen har beregnet, at den på den måde kan spare 3,8 mio. kr. Det har jeg ikke mulighed for at vurdere, og under alle omstændigheder er det noget, regionen kan gøre, for det er regionen, der efter sundhedsloven indretter sundhedsvæsenet. Så selv om nogle måtte være kede af denne beslutning, er det altså ikke noget, jeg kan gøre noget ved. Det ligger klart inden for regionens kompetence. Det er jo så heldigt, at patienterne har deres frie sygehusvalg, herunder det udvidede frie valg til private sygehuse og klinikker, hvis der er ventetider på regionens egne sygehuse til de behandlinger, der er tale om.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:54

Liselott Blixt (DF):

Jeg er udmærket klar over, at det ligger hos regionerne, men jeg studser over det, for vi har i de seneste par år haft en del diskussioner om Øst-, Vest- og specielt Midtjylland. Nogle gange skulle man nærmest tro, at der var nogle i vest, der havde gjort Bent Hansen noget, da det igen igen er patienterne i det vestjyske område, der får længere til behandlingerne. Der mener jeg, at vi måske også som Folketing og ministeren som minister for området skal være med til at sikre, at de her patienter stadig væk kan få en fair og ordentlig behandling, og tænke på, om det nu er rimeligt, at det igen er vestjyderne, der skal undgælde for hr. Bent Hansens besparelser.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke udgrunde regionsrådsformand Bent Hansens særlige forhold til de vestjyske borgere. Jeg tvivler på, at han er drevet af ønsket om i særlig grad at genere vestjyske borgere. Jeg tror mere, at han er drevet af, at hans region har en rigtig dårlig økonomi, og så har han spurgt sine embedsmænd: Er der nogle steder, hvor vi kan skære? Og de har sagt: Ja, man kunne faktisk skære næsten 4 mio. kr. ved at benytte sygehuse i stedet for speciallæger for en bestemt patientgruppe. Det er han så gået med til. Der har han valgt ikke at tage hensyn til, at der også er et nærhedsproblem ved det, fordi der er længere til sygehusene, end der har været til speciallægerne. Det er de motivanalyser, jeg kan bidrage med.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Liselott Blixt (DF):

Jeg mener bare, at meget af det her jo er imod de intentioner, der ligger for området, og jeg har kunnet læse mig til, at formanden for Folketingets Sundhedsudvalg, hr. Preben Rudiengaard, der er fra samme parti som ministeren, også udtaler, at det er vanvittigt og stik imod de intentioner, der ligger i regeringens sygespolitik, hvor de store sygehuse skal suppleres med lokale tilbud, bl.a. fra speciallæger.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ligesom fru Liselott Blixt store tanker om, hvordan man i fremtiden kan klare flere opgaver uden for de store sygehuse, til gavn for borgerne, som derfor ikke skal rende så langt frem og tilbage til sygehusafdelingerne. Vi skal have flere lægehuse, som kan noget mere, og nogle steder, bl.a. i det nordvestjyske, får vi sandsynligvis et sundheds- og akuthus, som kan endnu mere, med helt op til 17 funktioner – kommunale og regionale – hvoraf nogle i dag typisk ligger på sygehusene.

Så der skal ikke være tvivl om, at min vision er: Hvad der ikke er svært, skal være nært. Og det, vi her taler om, kan jo godt siges at være ude af trit med den vision. Det synes jeg spørgeren har ret i.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:57

Liselott Blixt (DF):

Hvis det viser sig, at patienterne får en dårligere behandling, eller at der, også stik imod intentionerne, bliver længere ventelister, er det så noget, som ministeren vil gøre noget ved og eventuelt tage en snak med regionsformanden om?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror nok, jeg fik meget travlt, hvis jeg i hvert tilfælde, hvor der er nogle, der er uenige i en regions demokratisk korrekte beslutninger, skulle gribe ind og ringe op og sige: Fy, fy, og kunne I ikke sådan og sådan. Det tror jeg faktisk at regionsrådsformændene og regionsrådene meget vil have sig frabedt, og jeg synes også, at det ville være i strid med den ordning, vi har, hvorefter det altså er regionerne, der har ansvaret for sygehusbehandlingen. Så det vil jeg ikke love, men vi kan jo i stedet for stå og tale om det her, og det kan da også være, at det har en vis virkning.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det får vi at se.

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Liselott Blixt til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:58

Kl. 15:01

Spm. nr. S 472

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad mener ministeren om, at der sammenlægges/nedlægges blodbanker i Region Hovedstaden, og frygter ministeren på den baggrund da ikke, at der vil blive mangel på blod og donorer?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:58

Liselott Blixt (DF):

Hvad mener ministeren om, at der sammenlægges/nedlægges blodbanker i Region Hovedstaden, og frygter ministeren på den baggrund da ikke, at der vil blive mangel på blod og donorer?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Blodfattigdom er et stort problem, det gælder både for mennesker og for samfund. Jeg kan oplyse om forsyningen af blod til hospitalerne i Region Hovedstaden, at den er organiseret i Region Hovedstadens Blodbank, der ligger på Rigshospitalet og frem til november i år har haft tilknyttet ti blodbanker på andre hospitaler i regionen.

I blodbankerne foretages først og fremmest tapning af donorer – jeg har selv været donor – en grundig kvalitetskontrol af det tappede blod for at forebygge skader hos modtagerne af blodet og en eventuel bearbejdning af blodet til brug for patienter, som kun har behov for at modtage dele af blod.

Blodet tappes imidlertid ikke kun i de faste blodbanker på hospitalerne, det tappes også af Den Mobile Blodbank, som drives af organisationen GivBlod – jeg synes, jeg kan huske, den har været her i Folketinget også – som er et etableret samarbejde mellem Region Hovedstaden og donorsammenslutningen Bloddonorerne i Region Hovedstaden. Den Mobile Blodbanks biler kører dagligt ud til virksomheder og en række faste lokalområder på Sjælland, og den tapper årligt blod fra omkring 30.000 donorer.

Om antallet af blodbanker kan jeg oplyse, at Region Hovedstaden har besluttet at nedlægge 2 af de 11 blodbanker, nemlig den i Hørsholm og den på Bispebjerg. Jeg mener ikke, der er grund til at frygte mangel på donorblod som følge af lukningen af de to tappesteder.

Dels er der kun tale om en begrænset reduktion i antallet af blodbanker, dels vil alle donorer i de berørte områder stadig kunne give blod andre steder, de kan vælge enten at flytte til en af regionens øvrige blodbanker eller at blive tappet hos Den Mobile Blodbank.

Der er aktuelt ikke mangel på blod. Den nuværende donorstyrke er på 230.000 personer, og blandt dem må 25.000-30.000 hvert år udelukkes fra at give blod på grund af alder eller sygdom. Landsorganisationen Bloddonorerne i Danmark og de lokale donorforeninger gør et stort arbejde for til gengæld at skaffe nye donorer, ikke mindst unge donorer, og det er selvfølgelig nødvendigt for at sikre blodforsyningen.

Det er ikke til at vide, hvor mange der i fremtiden vil være donorer, men hospitalerne er meget opmærksomme på problemet, og i Region Hovedstaden har man f.eks. etableret et uddannelsesforløb i såkaldt blodmanagement, hvor læger og sygeplejersker skal lære, hvordan man undgår unødvendige blodtransfusioner og anden unødvendig brug af donorblod.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:01

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil så også indskyde, at jeg selv er donor og på et af de steder, der nu skal nedlægges, nemlig Bispebjerg, har talt med forskellige bloddonorer, der også har forklaret, at det nogle gange kan være lidt svært at komme til et andet sygehus end de nævnte. Samtidig har jeg så kigget på, hvad der sker i resten af landet, og kan sige, at det jo er det samme, vi ser ske overalt. F.eks. da Odder lukkede, skete der det, at antallet af donorer halveredes, fordi de skulle køre længere væk. Jeg mener, at vi hvert år, jeg tror, omkring hver sommer, modtager opkald fra nervøse blodbanker, der fortæller, at de ikke har det blod, der skal til, for at redde de mennesker, der kommer ind. Sågar var der på et tidspunkt tale om, at man skulle begynde at prioritere, hvem der først skulle have blod, og om, hvorvidt selvforskyldte f.eks. ikke skulle have blod, hvilket jeg ikke tror nogen var enige i.

Men vil ministeren gå ind i det her og kigge på, om der kunne gøres noget på statsligt plan, hvis og såfremt der i fremtiden skal ske noget med hensyn til donorer?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:02

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis regionerne beder om, at jeg som sundhedsminister hjælper dem med at skaffe flere donorer ved at ændre regelsæt eller gøre andre ting, er jeg selvfølgelig meget villig til det. Det afgørende er, at hver region har ansvaret for selv at have en bloddonorstrategi, som sikrer, at der er blod nok. For spørgeren har fuldstændig ret i, at der skal være blod nok. Selvfølgelig er der da ting, som man i den enkelte region kan gøre for at få mere blod. Man kan foranstalte en ekstra kampagne på studenterkollegier osv., man kan måske flytte på nogle aldersgrænser, og vil man have ministeriet med til at hjælpe med det, så er vi meget hjælpsomme.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:03

Liselott Blixt (DF):

Man kunne selvfølgelig også lave de her bloddonorbusser, som ministeren tidligere var inde på. Det har man gjort i udkantsområderne netop for at komme rundt, og det har vi også her i Folketinget, så vi kan give blod herindefra.

Det, bloddonorforeningen er bekymret over, er, at vi om 10-15 år har en større andel af borgere over 60 år. Det vil sige, at de ikke kan give blod. Samtidig har vi også flere, der er fyldt 70 år, som har brug for dobbelt så meget blod som andre. Så antallet af bloddonorer bliver væsentlig lavere, samtidig med at vi får brug for mere blod. Det er derfor, de er bekymrede over det her fald og lukningen af bloddonorsteder.

Spørgsmålet er, om man skulle se på i fremtiden – det er måske et andet spørgsmål – eventuelt at få en handlingsplan på området eller fik spurgt regionen, om de ville komme med en handlingsplan for, hvordan de ville få det donorantal inden for de næste 10-15 år f.eks.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

ner får frihed til at afprøve nye måder at styre og tilrettelægge den borgernære service på. Det gælder om at vriste sig løs af vanetænkning på alle niveauer, få større fokus på borgernes behov, der skal være handlerum til politisk ledelse og prioritering, og der skal være øget handlerum for den enkelte medarbejder i mødet med borgeren.

Kl. 15:04

Vi vil gerne have, at man tester forskellige måder at tilrettelægge opgavevaretagelsen på. Det gælder om at få et godt og solidt beslutningsgrundlag for det fremadrettede arbejde med afbureaukratisering.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er jo ikke fagkyndig, jeg er jo ikke læge og bærer ikke hvid kittel, men når jeg vovede at nævne ordet aldersgrænser, er det, fordi vi er nogle, der egentlig er lidt fornærmede over, at fordi vi er over 60 år, er vi pludselig blev nogle uduelige vrage, som ikke må afgive noget blod til vores medmennesker. Det var derfor, at jeg nævnte aldersgrænserne.

I øvrigt vil jeg sige, at vi har et større problem med organdonation. Og her kan vi jo se, hvordan en enkelt region faktisk gør det fremragende og får skaffet dobbelt så mange organer ved at gøre en indsats. Jeg er sikker på, at man også kan skaffe dobbelt så meget blod, hvis man gør en ekstra indsats.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:05

Liselott Blixt (DF):

Jeg er da glad for, at ministeren nævner organdonation, for vi har lige fremsat et forslag om det, men det tager vi lidt senere.

Jeg vil takke for ministerens svar på spørgsmålet. Jeg har ikke yderligere spørgsmål til ministeren.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Har ministeren yderligere svar?

Nej, så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 415

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Er ministeren tilfreds med ambitionsniveauet for afbureaukratisering af kommunerne i forhold til afsnittet om frikommuneforsøg i finanslovaftalen, bl.a. set i lyset af at frikommunerne skal høste erfaringer om konsekvenserne af statslig styring og ikke fritages fra statslig styring?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:05

Meta Fuglsang (SF):

Er ministeren tilfreds med ambitionsniveauet for afbureaukratisering af kommunerne i forhold til afsnittet om frikommuneforsøg i finanslovaftalen bl.a. set i lyset af, at frikommunerne skal høste erfaringer om konsekvenserne af statslig styring og ikke fritages for statslig styring?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at vi har fået en rigtig god og ambitiøs aftale om frikommuneforsøg i hus. Frikommuneforsøget indebærer, at fem kommu-

Ved at sætte fem forsøgskommuner fri får vi skabt et innovativt laboratorium for, at nye og kreative og også måske lidt vilde ideer kan fostres og afprøves. Det er klart, at der stadig vil være noget, disse kommuner skal leve op til, eksempelvis folkeskolelovens formålsparagraf, eksempelvis menneskerettigheder og i det hele taget de rettigheder, vi har som borgere i det danske samfund. Men der er masser af områder, hvor kommunerne kan få lov at gøre de samme ting på en helt anden måde.

Så vil jeg sige: De, der ikke bliver frikommuner, har jo mulighed for at bruge udfordringsretten. Så vidt jeg husker, er der mere end 500 ansøgninger fra kommunerne, og der er i mere end halvdel af tilfældene givet lov til det, der er søgt om. Og de, der ikke har fået lov, ser vi på, for det kan jo være, at vi skal have endnu et afbureaukratiseringsforslag igennem Folketinget, og i øvrigt vil udfordringsretsrunden blive forlænget til 2013. Vi vil starte en ny runde med udfordringsret.

Så afbureaukratisering, nye måder at gøre tingene på, det er lige det, vi vil.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:08

Meta Fuglsang (SF):

Det har jeg også forstået, og det er derfor, at jeg med lidt undren har set på den formulering, der er i finanslovaftalen, netop omkring det her frikommuneforsøg. Der er jo stor fokus på kommunernes økonomi og opgaveløsning, og jeg tror også, at der er en enighed om, at kommunerne skal levere service på selvfølgelig de områder, kommunerne har ansvaret for, og også, at de samtidig skal have orden på økonomien, hvad den økonomi så end måtte være.

Men jeg tror, vi bliver uenige om, hvad det er, kommunerne så har lov til at gøre for at løse den opgave. Derfor havde jeg forestillet mig, at netop et parti som Venstre, som er Danmarks Liberale Parti, eller den regering, vi har nu, som har en liberal tilgang til tingene – i hvert fald på papiret – var parat til at lave noget mere gennemslagskraftigt omkring kommunerne, f.eks. at give kommunerne en reel frihed til at vurdere, hvad man gerne vil have af bureaukrati, f.eks. at kommunerne selv kunne vælge, om man ville konkurrenceudsætte en række områder, sådan at man kan bruge krudtet på noget andet; og at man selv kan vælge, hvordan man vil administrere forskellige slags områder og på den måde få både ansvar og frihed, netop i en situation hvor kommunerne bliver presset til at levere meget for mindre.

Så det, jeg spørger ind til, er sådan set baseret på en vis undren, men også skuffelse over, at det her er det bedste, man kan levere, når det handler om at sætte kommunerne fri. Jeg synes, at vi bytter lidt om på rollerne omkring, hvad det er, der sådan set går ind i det at give kommunerne et frirum og værdsætte det kommunale selvstyre. Når man tænker på det kommunale selvstyre, er ministeren så tilfreds med, at det, vi kan byde ind på som nyt i forhold til kommunerne og det kommunale selvstyre, er, at fem kommuner fra 2012 og i en eller anden tidsramme frem, som vi ikke kender endnu, får lov til at lave nogle forsøg med at administrere de regler, vi har allerede nu. For jeg synes, at det er skuffende.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

også i spørgsmålet om konkurrenceudsættelse? Det vil vi så finde et svar på. Jeg tror, at svaret inden for visse grænser er et ja.

Men jeg kunne have lyst til at spørge: Er fru Meta Fuglsang så med på, at vi befrier folkeskolen for alt det bureaukrati, der er omkring holddannelse? Der skal være lidt rimelighed i det. Når hun spørger mig om konkurrenceudsættelse, så spørger jeg fru Meta Fuglsang om holddannelse.

Kl. 15:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Jeg har virkelig svært ved at forstå, hvad det er, fru Meta Fuglsang brokker sig over.

For det første har vi udfordringsretten, som er en hidtil uset chance for kommunerne til at befri sig for statslige regler. For det andet får vi nu fem frikommuner, som kan gå endnu videre, også i den retning, som fru Meta Fuglsang her nævner. Vi har udtrykkeligt sagt, at de også skal have frihed til at frigøre sig fra regler, som denne regering måske har indført, og som denne regering er tilhænger af.

Til slut kan jeg ikke lade være med at tænke på mit mangeårige samarbejde med SF på det meget vigtige skoleområde. Har SF stået for afbureaukratisering? Har SF stået for, at der var regler, vi kunne undvære? Nej. Min oplevelse har været, at SF har klamret sig til hver eneste eksisterende regel og har været et endnu værre betonparti end Socialdemokraterne. Undskyld, jeg siger det. Det her er som at se en pyroman, der vil slå alarm efter en brandslukker.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:11

Meta Fuglsang (SF):

Man kunne jo fristes til at bruge den her terminologi fra en berømt quiz: Jeg har svarene, du har spørgsmålene – eller var det omvendt? For det er faktisk mig, der stiller spørgsmålene i dag, og det er et af de privilegier, jeg har ved at stå ved den her lille pult. Og mit spørgsmål går netop på muligheder for at lade være med at konkurrenceudsætte, når man er en kommune.

Men jeg forstår ministerens svar sådan, at man faktisk ikke imellem aftaleparterne her har lagt sig fast på, hvad kommunerne så får lov til i de her frikommuneforsøg. Jeg synes faktisk, at det er spændende at se, hvad det så ender med, når V, K og O har diskuteret færdigt, hvad det her frikommuneforsøg skal gå ud på. Så det vil jeg da synes. Hvad er det, man så er enige om omkring det her frikommuneforsøg? Det vil da være lidt spændende at se, for så ved vi jo også, hvad der er tilbage at diskutere mellem de partier, som har indgået den her finanslovaftale.

Kl. 15:14

Meta Fuglsang (SF):

Tak til ministeren for svaret. Og jeg skal da ikke beklage, at der er lagt op til en lidt fri tone, for den vil jeg da så gerne have lov til også at benytte mig af, når jeg vender tilbage til det, så vi kan diskutere på de præmisser.

Det er jo rigtigt, at udfordringsretten er der, men der, hvor kommunerne f.eks. har problemer, er, når kommunerne har pligt til at konkurrenceudsætte forskellige dele af den kommunale administration og de kommunale opgaver. Mange oplever, at det bureaukrati, man skal bruge for at forberede denne konkurrenceudsættelse, er fuldstændig spildt, for der er ikke nogen, der byder ind på opgaverne. Der er ikke nogen private, der tager opgaverne. Og i virkeligheden kunne specielt små kommuner nok få mere ud af at bruge de kræfter på faktisk at yde velfærd.

Derfor kunne jeg jo godt tænke mig, at de kommuner fik lov til at sige: Jamen vi vil ikke konkurrenceudsætte de og de områder, for vi har her i kommunen valgt, at det vil vi ikke, men vi vil gerne bruge kræfterne på det andet.

Så jeg hører faktisk ministerens svar sådan, at det er rigtigt, at de her frikommuner så kan få lov til også at tilsidesætte regler, som den her regering måske har indført. Og jeg ville da glæde mig, hvis det betød, at en kommune kan få lov til at tilsidesætte regler, der gør, at man skal dokumentere og bureaukratisere alene for at konkurrenceudsætte. Så skal jeg forstå ministeren sådan, at det får man også lov til i de her frikommuner?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:14

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu har vi en dialog i morgen med Vækstrådet og med kommunerne og regionerne. Der kommer det samme spørgsmål sikkert op. Det vil blive vendt, og jeg synes ikke, at jeg skal brænde hele juleglæden af her i Folketingets spørgetid. Lad os nu få den dialog, før vi lægger os fast lige præcis på, hvad rammerne er for disse frikommuneforsøg. Men ét står fast: Den frihed, de får, er ikke friheden til at bruge andres penge, det vil jeg gerne slå fast. Og det er heller ikke friheden til at fratage borgerne nogle rettigheder.

Men vejen ad hvilken og måden hvorpå osv., der vil vi give så vide rammer, som dette land aldrig har set før.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 478

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når ministeren den 17. november 2010 i spørgetiden i Folketinget påpegede, at »med hensyn til sygefravær ville det da være højst ejendommeligt, hvis virksomhederne forsikrede deres medarbejdere, uden at de regnede med, at det havde en effekt på medarbejdernes sygefravær«, hvorfor har ministeren så ikke tiltrøst, at virksomhederne fortsat vil forsikre deres medarbejdere uden skattefradraget på de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Kl. 15:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Regeringen har som bekendt vækstrådsmøde i morgen med deltagelse af kommuner og regioner. Der vil regeringen bl.a. fremsætte sine tanker om konkurrenceudsættelse, og det er højst sandsynligt, at der så er nogle, der vil spørge: Jamen gælder frikommunernes frihed så

Spm. nr. S 481

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, det er retfærdigt, at alle danskere over skatten betaler til, at omkring en femtedel af den danske befolkning med en arbejds giverbetalt sundhedsforsikring i hånden kan komme foran i køen til behandling, når ministeren ikke kan dokumentere, at ordningen kommer alle patienter til gode?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:15

Spm. nr. S 484

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Hvor længe har ministeren tænkt sig at lade den situation fortsætte, hvor manglende adgang til upublicerede data fra lægemiddelforsøg betyder, at lægerne ikke kan vælge de bedste behandlinger til patienterne?

:

(Spørgsmålet er overgået til næste spørgetid).

Kl. 15:15

Spm. nr. S 485

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Vil ministeren sikre, at der fremover bliver adgang til også de upublicerede data for at sikre patienterne den bedst mulige behandling?

:

(Spørgsmålet er overgået til næste spørgetid).

Kl. 15:15

Spm. nr. S 471

14) Til kulturministeren af:

Kim Mortensen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke har været involveret i beslutningen om at overflytte Strandingsmuseet St. George i Ulfborg til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg, forinden den er aftalt i kredsen af partier bag finanslovforlaget, og er ministeren enig i, at hvis det viser sig, at den selvstændige og ansvarlige bestyrelse for Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke mener at kunne magte opgaven, eller hvis bestyrelsen vurderer, at det ikke er økonomisk forsvarligt, så kan bestyrelsen naturligvis beslutte at sige nej tak til tilbuddet?

Skriftlig begrundelse

Regeringen vil ifølge forslaget til finansloven overflytte Strandingsmuseet i St. George i Ulfborg til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:15

Kim Mortensen (S):

Tak. Jeg skal starte med at læse spørgsmålet op – det blev lidt langt.

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke har været involveret i beslutningen om at overflytte Strandingsmuseet St. George i Ulfborg til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg, forinden det er aftalt i kredsen af partier bag finanslovforlaget, og er ministeren enig i, at hvis det viser sig, at den selvstæn-

dige og ansvarlige bestyrelse for Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke mener at kunne magte opgaven, eller hvis bestyrelsen vurderer, at det ikke er økonomisk forsvarligt, så kan bestyrelsen naturligvis beslutte sig til at sige nej tak til tilbuddet?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 15:16

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jamen svaret er ja – så enkelt er det. Men jeg vil gerne opsummere hændelsesforløbet i den her sag. Strandingsmuseet i Thorsminde er en vigtig kulturinstitution i sit lokalsamfund; ved at fortælle om det både givtige og farlige samliv med havet giver museet lokalsamfundet identitet og ved at tiltrække turister giver det lokalsamfundet liv. Der er samtidig en fornemmelse i lokalsamfundet af, at museets udviklingspotentiale ikke bliver fuldt realiseret som en del af Holstebro Museum. Derfor har Strandingsmuseet søgt om statsanerkendelse som selvstændigt museum, men Kulturarvsstyrelsen har dog i sin vurdering måttet konkludere, at en selvstændig statsanerkendelse ikke er realistisk for øjeblikket.

På grund af den store rolle, museet spiller i det samfund, som det er en del af, kom spørgsmålet om Strandingsmuseets fremtid op i finanslovforhandlingerne. Fiskeri- og Søfartsmuseet er et meget vel-fungerende museum med et maritimt ansvarsområde. Det er oplagt, at en tilknytning hertil kan hjælpe Strandingsmuseet videre, og forligsparterne aftalte derfor, at denne mulighed skulle undersøges. Der er ikke truffet nogen beslutning om at overflytte Strandingsmuseet, for en sådan beslutning kræver nemlig samtykke fra Fiskeri- og Søfartsmuseet, som er en selvejende institution under Esbjerg Kommune. Det kræver også samtykke fra Holstebro Museum, og det vil naturligvis også forudsætte, at de respektive museers kommuner giver deres samtykke, for de leverer en del af det økonomiske grundlag for museerne.

Kulturministeriet har allerede startet en dialog med parterne. Den finder sted for øjeblikket i en positiv ånd fra alle sider, og hvis alle når frem til, at en overflytning er en god idé, så kan en overflytning finde sted. Som hr. Kim Mortensen selv fremhæver det, er det selvfølgelig sådan, processen skal og må være, men en sådan proces tager selvfølgelig længere tid, end at man har kunnet klare den under nogle finanslovforhandlinger. Derfor blev det besluttet, at Kulturministeriet skulle undersøge – bemærk ordet undersøge – mulighederne for en tilknytning af museet til Fiskeri- og Søfartsmuseet. I den forbindelse blev der også afsat 0,4 mio. kr. årligt til Strandingsmuseet, således at det kan kvalificere sig i forhold til de krav, der er knyttet til statsanerkendelse, som f.eks. forskning. Ingen af disse beslutninger pålægger nogen ikkestatslig part nogen forpligtelse – alt videre vil komme til at ske og sker for øjeblikket i dialog med parterne.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:18

Kim Mortensen (S):

Jamen når spørgsmålet kommer op, er det selvfølgelig, fordi der i de sidste natte timer under finanslovforhandlingerne lige pludselig kommer et stykke papir fra en af forligsparterne, som siger, om det ikke kunne være en idé at flytte et museum fra den ene ende af landet, havde jeg nær sagt, til den anden. Altså, man finder på, at et museum, der er placeret i Ulfborg, og som hører under Holstebro Museum, kunne sammenlægges med Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg, som trods alt ligger lidt langt væk.

Det, der virker lidt underligt på de involverede parter, er selvfølgelig, at hverken det museum, der i dag har ansvaret for Strandingsmuseet, nemlig Holstebro Museum, eller Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg forinden det her har været involveret i nogen som helst snak eller diskussion om, om det kunne være en god idé. Sådan som jeg har forstået det, er f.eks. marinearkæologi ikke i øjeblikket en del af formålet med eller indholdet på Fiskeri- og Søfartsmuseet, sådan som det er tilfældet med Strandingsmuseet. Derimod er der på forskningssiden ved Syddansk Universitet folk, der beskæftiger sig med det.

Derfor virker det jo argumentationsmæssigt, som om det her ikke er fagligt funderet. Det er funderet i en eller anden aftale mellem nogle forligsparter i forbindelse med en finanslovaftale, og godt nok er der afsat 400.000 kr., men det er jo ikke til de omkostninger, der må være i forbindelse med en fusion, det er ikke til de ekstra ressourcer, der i givet fald skal gå fra Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg, men bl.a. til at opbygge – hvilket kan være en god idé – en forskningsindsats på Strandingsmuseet. Og derfor må jeg jo konstatere, at der f.eks. ikke er afsat penge til selve fusionen eller de omkostninger, der må være i den forbindelse, og derfor er mit andet spørgsmål: Er der så andre steder i finansloven afsat penge eller reserveret penge til, at det her kan have nogle omkostninger for museet?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg kom på, før jeg trykkede på knappen – den moderne teknik, den kendte mit ønske, så derfor trykkede den mig på med det samme!

Med hensyn til det med natlige forhandlinger vil jeg sige, at jeg sandelig husker, hvilke natlige forhandlinger, man under SR-regeringen pludselig kunne blive kaldt ind til. Jeg blev engang vækket kl. 1.00 om natten, for nu skulle jeg pludselig ind at forhandle teater, fordi det passede finansministeren at forhandle teater kl. 2.00 om natten. Så det er altså ikke noget nyt, at man drøfter mange andre ting under en finanslovforhandling.

Her synes jeg der er sket det fornuftige, at man drøfter denne sag, det viser sig at være et ønske fra en af parterne, og så siger man ikke, at det *skal* ske, man siger, at det skal *undersøges*. Og det er jo rimeligt nok, og jeg ved, at ingen overhovedet er blevet fanget på det forkerte ben, og ingen er blevet bundet til en løsning, de ikke kan gå ind for og acceptere. Men at undersøge det er da en ærlig sag. Og vi er i fuld gang med at undersøge det med de forskellige parter, altså med Holstebro og med Esbjerg og med Strandingsmuseet. Og så synes jeg også, man må sige om Fiskeri- og Søfartsmuseet, at det altså er en ganske fornuftig og stærk partner, og hvis de kunne supplere hinanden med marinearkæologi og Esbjergs Fiskeri- og Søfartsmuseums øvrige ting, altså ting, som de er meget stærke i – det er jo et meget stærkt museum – så kunne det egentlig godt efter det, hr. Kim Mortensen siger, være en smuk fusion.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:21

Kim Mortensen (S):

Jeg er sådan set enig med kulturministeren i, at det er et stærkt og et godt museum, og derfor deler jeg også den bekymring, der har været både fra museets ledelse og museets bestyrelse for, at det her ikke kun er et spørgsmål om penge. Det handler jo også om at allokere ressourcer, altså personale- og organisationsressourcer, over til en

indsats på et museum, der trods alt ligger et stykke vej fra Esbjerg op ad den jyske vestkyst, og til et område, som man ikke i forvejen har ekspertise på på museet. Derfor rejser der sig selvfølgelig det spørgsmål, hvad det kommer til at kræve af ressourcer, hvad det i givet fald vil komme til at koste, og hvordan den del af det skal finansieres.

Nu har jeg hørt i hvert fald ministeren klart sige, at det er en beslutning, der ene og alene ligger på bestyrelsens skuldre ved Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg, og at der ikke kan blive tale om, at man fra Kulturministeriet eller andre steder kommer og siger: I *skal* tage Strandingsmuseet op. Det er det ene.

Det andet er: Hvor forestiller ministeren sig så at pengene til at finansiere en eventuel fusion mellem de to museer skal komme fra?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 15:22

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Altså, det er meget vigtigt at få konkluderet det samme, som hr. Kim Mortensen også har forstået af mit svar, nemlig at Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg ikke kan blive tvunget ind i en fusion med Strandingsmuseet. Det kan ikke lade sig gøre, det skal være en frivillig aftale, som bliver lavet mellem parterne. Vi undersøger for øjeblikket, om det kan lade sig gøre, og de spørgsmål, som hr. Kim Mortensen rejser, er jo præcis de spørgsmål, som museumsfolkene i Esbjerg også rejser over for os.

Lad os nu ikke forhandle her, for det kan jo ikke lade sig gøre at stå her og forhandle. De eneste svar, jeg kan give her, er jo en del af forhandlingerne, og de spørgsmål, hr. Kim Mortensen har rejst om ressourcer, hvor de skal komme fra osv., og om omkostninger, er jo det, man skal se på i de møder, der finder sted for øjeblikket. Jeg kan ikke stå her og sige, hvad der kommer ud af det til sidst, for det kræver jo, at man finder en fusion, som begge parter er enige om.

Men jeg vil godt sige, at fusioner over større afstande kender vi altså en hel del til for øjeblikket. Der fusioneres både mellem institutioner i Århus og Aalborg og mellem Esbjerg og Odense. Der er ikke tale om, at de derved flytter domicil, der er tale om, at de derved har en administrativ og ledelsesmæssig fusion. Der er jo ikke nogen af de huse, der nedlægges og flyttes andre steder hen.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:23

Kim Mortensen (S):

Men kan sige, at en ting er afstanden, og en anden ting er, om der er sammenlignelige opgaver, om man har ekspertisen, om man har noget at bibringe hinanden, eller om det her kan være med til at gøre, at der faktisk flyttes fokus fra de kerneopgaver, som et museum som Fiskeri- og Søfartsmuseet har, over på noget, som Fiskeri- og Søfartsmuseet i dag ikke har ressourcer til.

Men jeg er meget tilfreds med i hvert fald den del af svaret, at det her er en beslutning, der ene og alene ligger hos bestyrelsen for Fiskeri- og Søfartsmuseet, herunder også ledelsen.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren. Nej? Det er i orden, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til kulturministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 473

Kl. 15:25

15) Til kulturministeren af:

Kim Mortensen (S):

Idet Esbjerg Kommune årligt bidrager med et tilskud til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg på 12,8 mio. kr., er det så ministerens opfattelse, at nogle af disse penge, der jo er betalt af skatteborgerne i Esbjerg, utilsigtet kan blive anvendt til finansiering af et museum, der er beliggende i en anden kommune?

Skriftlig begrundelse

Regeringen vil ifølge forslaget til finansloven overflytte Strandingsmuseet i St. George i Ulfborg til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:24

Kim Mortensen (S):

Idet Esbjerg Kommune årligt bidrager med et tilskud til Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg på 12,8 mio. kr., er det så ministerens opfattelse, at nogle af disse penge, der jo er betalt af skatteborgerne i Esbjerg, utilsigtet kan blive anvendt til finansiering af et museum, der er beliggende i en anden kommune?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:24

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det har vi jo rent faktisk netop besvaret. Esbjergs 12,8 mio. kr. kan vi ikke tvinge op til Holstebro eller over i en anden kommune. Det er jo præcis en af de ting, der gjorde, at jeg sagde i min indledende tale, at kommunerne altså også er en forudsætning, fordi de har lagt penge ind i det. Og de ser jo nok nødig deres penge pludselig forsvinde et helt andet sted hen, uden at det så i hvert fald er aftalt.

Så svaret svarer jo til det, jeg sagde før. Der kommer ikke nogen ændring i forholdene, hvis ikke der er nogen parter, der er enige om at ændre forholdene, altså enige om det; det er jo pointen i det. Det er derfor, der står i finanslovaftalen, at det skal undersøges. Og nu undersøger vi, om der kan opstå en enighed mellem parterne derovre. Der er jo Holstebro Museum, der er museet i Esbjerg, og der er Strandingsmuseet.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:25

Kim Mortensen (S):

Jamen det, der netop er sagen her, er jo, at der både er Holstebro Kommune og et museum i Holstebro og så Esbjerg Kommune og et museum i Esbjerg. Og selv hvis en bestyrelse for Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg nåede til enighed om den her fusion, ville der jo stadig væk være kommunal finansiering til et museum i Esbjerg.

Derfor er det selvfølgelig en vigtig detalje, så jeg vil spørge: Kan man på den måde forestille sig, at staten er moderator, at kulturministeren er moderator og får fusioneret to museer, hvilket egentlig betyder, at skatteborgerne i en kommune, altså Esbjerg Kommune, kommer til at finansiere et museum, der ligger i Holstebro?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg gad egentlig vide, hvor hr. Kim Mortensen er valgt henne. Det kan jeg ikke helt huske, men det skal nok være omkring Esbjerg. Men det er jo fuldstændig legitimt at rejse spørgsmålet alligevel; jeg vil bare markere, at det er et meget lokalt spørgsmål.

Nej, vil jeg sige til hr. Kim Mortensen, de 12,8 mio. kr. kan ikke flyttes fra Esbjerg, uden at der er lavet en fusion, hvor Esbjerg selv er indstillet på at lægge pengene ind i en pulje. Det kan altså ikke ske mod Esbjergs vilje, og jeg har ikke nogen planer om at flytte 12,8 mio. kr., og jeg ville heller ikke have mulighed for at flytte de 12,8 mio. kr. fra Esbjerg Kommune. Men opstår der en fusion, hvor man puljer Holstebro, Esbjerg osv., så ved jeg ikke, når der er koldt og varmt vand i et badekar, hvor det kolde og det varme vand er. Men der kan ikke ske noget, uden at Esbjerg er med på det.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:26

Kim Mortensen (S):

Det var godt, at kulturministeren i det foregående spørgsmål fik understreget, at vi ikke forhandler her i Folketingssalen om den sag. Det er der nogle bestyrelser for henholdsvis museerne og Kulturministeriet der gør.

Men jeg vil slutte af her og sige tak for svarene. Jeg har fået de svar, jeg gerne ville have, så jeg overlader det trygt til ledelsen af Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere besvarelser fra kulturministeren. Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Vi mangler en socialminister. Er hun i samråd?

Jamen vi venter lige.

Vi afbryder mødet, indtil socialministeren er her, og så genoptager vi det der.

:

Mødet er udsat. (Kl. 15:28).

Kl. 15:28

Spm. nr. S 480

16) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Hvordan stemmer regeringens udmelding om, at kommunerne har det samme antal kroner til rådighed i 2011 som i 2010, overens med, at 78,2 pct. af kommunerne udtaler, at de planlægger besparelser over for ældre på 300 mio. kr. og dertil besparelser over for handicappede i 2011, og at 66,7 pct. og 60 pct. af kommunerne endvidere udtaler, at de planlægger yderligere besparelser i henholdsvis 2012 og 2013?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Spørgsmålet er til socialministeren af hr. Orla Hav. Hr. Orla Hav for oplæsning af spørgsmålet.

Orla Hav (S):

Tak for det. Hvordan stemmer regeringens udmelding om, at kommunerne har det samme antal kroner til rådighed i ... (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Hov, vi skal lige vente; der skal noget lyd på hr. Orla Hav). O.k., er det en fordel?

Kl. 15:28

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der skulle nu være lyd og mikrofontilslutning. Hr. Orla Hav for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:29

Orla Hav (S):

Tak for det. Hvordan stemmer regeringens udmelding om, at kommunerne har det samme antal kroner til rådighed i 2011 som i 2010, overens med, at 78,2 pct. af kommunerne udtaler, at de planlægger besparelser over for ældre på 300 mio. kr. og dertil besparelser over for handicappede i 2011, og at 66,7 pct. og 60 pct. af kommunerne endvidere udtaler, at de planlægger yderligere besparelser i henholdsvis 2012 og 2013?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg ikke er klar over, hvor spørgeren har sine oplysninger fra ... (*Tredje næstformand*) Holger K. Nielsen: Vi skal lige have lyd på socialministeren. Vi starter forfra igen).

Ja, nu er der også lyd på. Først og fremmest vil jeg sige, at jeg ikke er klar over, hvor spørgeren har sine oplysninger fra. Men jeg vil gerne slå fast, at kommunerne har den samme sum penge til rådighed i 2011 som i 2010, hvor budgetterne ligger på et historisk højt niveau. Der vil selvfølgelig være enkelte kommuner, hvor det er nødvendigt at gennemføre besparelser, og det skal ses i lyset af, at kommunerne havde et stort merforbrug i 2009, som naturligvis betyder, at der vil ske en tilpasning af økonomien i de kommende år, men det har ikke noget at gøre med den samlede nulvækstramme.

På ældreområdet er det rigtigt, at de foreløbige budgetindberetninger fra kommunerne viser, at udgifterne falder. Dette tal er imidlertid korrigeret for de 300 mio. kr., som blev afsat til området i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2010, og som kommunerne derfor ikke havde med i budgetterne for 2010.

Ser man på kommunernes vedtagne budgetter for 2010 og sammenligner dem med de vedtagne budgetter for 2011, vil man se, at der er afsat stort set de samme midler.

På handicapområdet er det ganske enkelt ikke rigtigt, at kommunerne under et budgetter med færre udgifter. Der er derimod tale om en stigning i udgifterne på 200 mio. kr. i forhold til budgettet for 2010.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:31

Orla Hav (S):

Jeg skal først sige om min kilde, at oplysningerne stammer fra Berlingske Research, som har oplyst de her tal den 4. oktober 2010, så det skulle være ganske vist.

Men det betyder, kan jeg forstå, at den tendens, vi har set hidtil, hvor der har været et fald i eksempelvis praktisk hjælp til de ældre, nemlig fra 0,71 timer pr. modtager i 2005 til 0,63 timer pr. modtager

i 2009, ikke vil fortsætte. Det, der altså er konsekvensen af det, socialministeren siger, er, at vi vil se, at den nedskæring ikke vil blive oplevet af de ældre. Det samme gælder det med, at en tredjedel af hjemmehjælpsmodtagerne oplever, at der kommer flere forskellige hjemmehjælpere, at der altså er skiftende hjemmehjælpere, og dermed har den ældre svært ved at få en kontinuitet i sin dagligdag, som den ældre skal have. Er det det, der stopper?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:32

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu synes jeg spørgeren blander to ting sammen. Det ene, jeg forholder mig til, er de overordnede budgettal. Så stillede spørgeren nogle spørgsmål om kvaliteten, f.eks. det med, hvem der kommer i hjemmet. Jeg ved, der er nogle historier fra nogle kommuner, hvor der har været eksempler på, at der er kommet rigtig mange forskellige personer ind i den ældres hjem, hvilket gør den ældre utryg. Jeg mener, det sagtens kan lade sig gøre, at man får ændret de ting, ved at man har en ordentlig ledelse, ved at man har en ordentlig logistik, og ved at man sørger for at have et godt arbejdsmiljø det enkelte sted, så man kan varetage de hensyn, der skal være til de ældre, med at sørge for, at den person, der kommer i hjemmet, så vidt muligt er den samme person.

Men det har ikke noget at gøre med de overordnede budgettal, som jeg forholdt mig til i det indledende svar.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:33

Orla Hav (S):

Ministeren forholdt sig ikke til det faktum, at antallet af timer pr. modtager også er faldet, og det vil jeg godt have ministerens kommentar til.

Det, der foruroliger mig, er jo, at KL meddeler, at 68 ud af landets 98 kommuner meddeler, at de vil komme til at levere ringere service næste år, og der er det jo, jeg gerne vil have ministeren til at sige: Nej, det er ikke tilfældet, for i de budgetter, vi har tildelt kommunerne, er der god plads til at leve op til den samme service, som borgerne kender, og som regeringen jo tit siger er det, vi skal kende en velfungerende offentlig sektor på. Så det er jo det, jeg gerne vil have ministeren til at sige.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Altså, det er jo en ting ved det kommunale selvstyre, at man selv kan gå ind og definere sit serviceniveau, men at det vel at mærke skal leve op til den lovgivning, der er på det enkelte område. Det er derfor, jeg ikke vil gå ind og begynde at fastlåse alle kommuners serviceniveau på det niveau, som det er på nu. Det ville simpelt hen være en kæmpe indgriben i det kommunale selvstyre.

Men det, der er meget vigtigt at påpege ved nogle af de udmeldinger, der har været, er, at hvis man ændrer på serviceniveauet i en kommune, hvis man tager en generel beslutning om, at serviceniveauet skal ændres, enten op eller ned, kan man jo ikke bare skære alle over én kam. Når det handler om de ældre, der modtager hjælp i hjemmet, skal man faktisk ind og lave en konkret, individuel vurder-

ring i hver enkelt sag. Man kan ikke bare gøre det over én kam. Det er meget vigtigt at fastholde, at man går ind og laver en konkret, individuel vurdering af, hvad den ældre har behov for, i forhold til det serviceniveau, der er, hvorefter man så visiterer den ældre til hjælp.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:35

Orla Hav (S):

Jeg hører ministeren sige, at der ikke er belæg for, at de 68 kommuner varsler forringet service til næste år. For det er jo det, de har linet op i de meddelelser, som KL er ude at give. Og nu hører jeg så ministeren sige, at der er rigelig plads i de rammer, som regeringen har stillet til rådighed for kommunerne, og at det ikke er nødvendigt, at kommunerne skal ud og realisere de besparelser – selvfølgelig efter de spilleregler, der nu engang er gældende. Det sætter jeg sådan set ikke spørgsmålstejn ved på nuværende tidspunkt.

Så jeg hører ministeren sige: Der er altså ikke belæg for, at kommunerne går ud og laver ændringer i deres service over for borgerne.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:35

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu må vi jo ikke glemme, at vi faktisk har et historisk højt udgiftsniveau. Og vi må heller ikke glemme, at der faktisk sker en meget stor og positiv udvikling inden for ældreområdet. Der er flere ældre, der får det bedre. De er raske og sunde i flere år, end de var for f.eks. 10 år siden. Vi får flere og flere velfærdsteknologier, der kan hjælpe og understøtte hjælpen, og vi får også udviklet nye metoder, så vi kan give hjælpen på en måde, så vi egentlig gør borgeren mere selvhjulpent. Alle de ting skal vi jo tænke ind i det samlede forløb og den samlede ældrepleje.

Samtidig skal vi også tænke på, at vi faktisk har været inde med afbureaukratisering og fjernet nogle af de administrative byrder, der er ude i kommunerne. Ser man bare på ældreområdet, drejer det sig om for lidt over 100 mio. kr. af administrativt bøvls og administrative regler, som ikke er nødvendige, og som vi fjerner fra kommunerne, og derved får kommunerne sådan set rum til, at de enten kan justere budgettet eller bruge det til serviceforbedringer. Det er jo op til den enkelte kommune. Men det er vigtigt at fastholde, at det er den enkelte kommune, der fastsætter sit eget serviceniveau.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 483

17) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Vil regeringen acceptere, at kommunerne »bøjer« den sociale lovgivning for at leve op til de rammer, VKO har lagt over kommunernes økonomi, eller vil regeringen acceptere, at kommuner overskrider deres ramme for at leve op til den sociale lovgivning?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:36

Orla Hav (S):

Vil regeringen acceptere, at kommunerne »bøjer« den sociale lovgivning for at leve op til de rammer, VKO har lagt over kommunernes økonomi, eller vil regeringen acceptere, at kommuner overskrider deres ramme for at leve op til den sociale lovgivning?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg anerkender ikke spørgerens præmis om, at en ansvarlig økonomisk politik skulle være i modstrid med at sikre borgerne den hjælp, de har krav på. Jeg vil gerne, som jeg efterhånden har gjort nogle gange, slå fast, at loven selvfølgelig skal overholdes, og det skal kunne lade sig gøre inden for de økonomiske rammer, man har for 2011. Kommunerne har den samme sum penge til rådighed i 2011, som de havde budgetteret med for 2010, reguleret for den almindelige pris- og lønudvikling, og de kommunale budgetter for 2010 lå vel at mærke på et historisk højt niveau.

Når der alligevel er nogle kommuner, der skal ind og spare, hænger det sammen med, at de kommunale udgifter i 2009 var væsentlig højere end de budgetterede, og det er naturligvis ikke nogen let opgave at skulle ind og ordne de her områder. Men en del af løsningen er at udnytte de eksisterende ressourcer mere effektivt, f.eks. ved at lære af hinandens gode eksempler og ved at sætte fokus på det forebyggende element. Det handler om at sætte ind i tide, så man kan undgå, at problemerne vokser sig store, så store endda, at en massiv og ofte omkostningstung indsats så er nødvendig.

Det handler også om god styring i kommunerne. Der er jo ikke nogen naturlov, der siger, at det dyreste tilbud altid er det bedste eller det mest hensigtsmæssige i den enkelte sag, det handler om at vælge det optimale og ikke nødvendigvis det maksimale tilbud. Der må ikke være tvivl om, at loven skal overholdes, og at borgernes tarv skal varetages i overensstemmelse med lovgivningens rammer, men det er på ingen måde til hinder for, at man kan gennemføre en grundig og faglig sagsbehandling, samtidig med at man kan opføre sig økonomisk ansvarligt.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:39

Orla Hav (S):

Jeg vil gerne kæde det lidt sammen med en del af ministerens svar fra før. Det er glædeligt og rigtig dejligt, at rigtig mange af vores borgere bliver ældre, men en konsekvens af det er jo også, at en større del bliver meget ældre og dermed får et ekstra behov for hjælp efter de givne paragraffer. Det er jo en faktor, der stiger fra år til år og dermed udhuler det råderum, som ministeren siger der skulle være inden for det her område. Jeg hører ministeren sige, at det her pjat med, at kommunerne meddeler, at de ikke kan leve op til den samme service, bare er noget klynk fra kommunernes side. Er det sådan, ministeren mener det?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Kl. 15:43

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har på ingen måde talt om klynk fra kommunernes side. Det, som jeg går ind og påpeger, er, at ja, der er nogle kommuner, der bliver nødt til at gå ind at se på, hvor de kan spare, fordi de simpelt hen har brugt meget mere, end de egentlig havde budgetteret med i 2009, og fordi de også har nogle rekordhøje budgetter for 2010. Så de bliver nødt til at gå ind og justere deres budgetter.

Men det, jeg går ind og påpeger, er, at det er kommunernes opgave at fastlægge det kommunale serviceniveau, og det skal selvfølgelig være i overensstemmelse med den lovgivning, der er på de enkelte områder. Men man kan som sagt ikke, når man har været inde at ændre på et serviceniveau, bare skære alle borgere over én kam; der skal man gå ind og lave en konkret og individuel vurdering for hver enkelt borger. Men det er vigtigt at fastholde, at det er kommunernes pligt og ansvar at sørge for, at man har et serviceniveau, som også er formuleret over for borgerne, så man kan få en god forventningsafstemning, men det er kommunerne, der har ansvaret for den enkelte kommunes serviceniveau.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:40

Orla Hav (S):

Jeg er selvfølgelig glad for, at det er kommunerne, der har ansvaret for det, men kommunernes rammer skal jo være til rådighed, for at de kan leve op til det, borgerne med rette får af forventninger ud fra det, de indimellem hører fra repræsentanter for regeringspartierne.

Jeg vil bare spørge ind til et sådan mere konkret eksempel på det der med at bøje den sociale lovgivning. For ikke så længe siden gjorde sclerosepatienterne opmærksom på, at de havde oplevet et ganske stort skred i forhold til tildelingen af elscootere på hjælpemiddelgrundlag. Problemet var, at en elscooter var blevet gjort til et almindeligt hjælpemiddel, som borgerne blot skulle anskaffe for egne penge, på trods af at de stadig væk opfyldte kriterierne for at få tildelt et hjælpemiddel efter reglerne i social- og sundhedslovgivningen.

Kan ministeren berolige os med, at vi ikke vil komme til at se flere eksempler på, at man bøjer lovgivningen for at se, om det går an at knibe lidt af hjørnerne der, hvor det kan lade sig gøre?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu blander spørgeren tingene fuldstændig sammen. Altså, det her med en elscooter er noget, spørgeren bruger som eksempel på, at der sker en gradbøjning af serviceloven. Der vil jeg sige, at Ankestyrelsen netop har truffet afgørelse i en sag om en elscooter, hvor Ankestyrelsen sagde, at med den udvikling, der er sket i vores samfund, har elscooteren også gennemgået en udvikling fra udelukkende at være et hjælpemiddel til også at være et forbrugsgode. Derfor skal man nu gå ind og lave en konkret, individuel vurdering, hvor man ser på, hvilke behov borgeren har. Der har man så også fra Ankestyrelsens side sagt, hvornår man kan sige, at det virkelig er et konkret hjælpemiddel for den enkelte borger. De har på det her område truffet en meget fin afgørelse om, hvornår det er et forbrugsgode.

Man kan sammenligne det med opvaskemaskinen, som engang blev betragtet som et hjælpemiddel. Men det kan man i dag vist ikke kalde en opvaskemaskine, som næsten findes i alle danske hjem og dermed også bliver betragtet som et forbrugsgode.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:43

Orla Hav (S):

Jeg anerkender gerne, at tingene hænger sammen, og så kan man selvfølgelig sige, at det er at blande tingene sammen. Jeg er godt bekendt med Ankestyrelsens afgørelse. Problemet med Ankestyrelsens afgørelse har bare været, at det i kommunerne lynhurtigt blev til, at elscootere er blevet et almindeligt forbrugsgode, og herefter tildeles der ikke længere elscootere på hjælpemiddelgrundlag, på trods af at man opfylder kriterierne for det. Det, jeg hører ministeren sige, er, at den ikke holder; at man er nødt til at gå ind og lave den konkrete, individuelle vurdering af borgernes behov for at se, om de lever op til den lovgivning, der stadig væk ligger til grund herfor. Er det sådan, den gode praksis skal være i kommunerne?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:43

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er jeg ikke bekendt med, at alle kommuner fuldstændig har skrotet elscooteren som et hjælpemiddel til de borgere, som har behov for den. Hvis man gør det, er det rimelig kortsigtet, for så vil sagen jo straks ryge videre til de sociale nævn. For hvis man ser på afgørelsen fra Ankestyrelsen, fremgår det, at den sådan set er ret præcis i sin beskrivelse af, hvornår elscooteren er at betragte som et hjælpemiddel, og hvornår den er at betragte som et forbrugsgode.

Så skal kommunen selvfølgelig lave et konkret, individuelt skøn af, hvad borgerens behov er, og ud fra det skøn går man ind og vurderer, hvorvidt det er et hjælpemiddel eller et forbrugsgode. Så hvis man begynder at fravige reglerne og ikke ser på, hvad Ankestyrelsen egentlig har gjort sig af tanker og har skrevet i sin afgørelse, så ender det jo med, at man bliver underkendt i det sociale nævn. Så jeg har slet ikke hørt om nogen kommuner, der ikke skulle tildele elscootere som hjælpemiddel efter den her afgørelse.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 497

18) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad er ministerens holdning til tallene fra Ankestyrelsen, der viser et fald på 22 pct. i anbringelser af børn i forhold til samme kvartaler i 2009?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 501

19) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad er ministerens holdning til, at flere eksperter netop udtrykker bekymring for faldet i anbringelserne og begrunder faldet med besparelser i kommunerne, som Kirsten Ketscher påpeger til Ritzau den 18. november 2010?

:
(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 468

20) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvilke overvejelser giver det anledning til hos ministeren, at Danmarks Lærerforening og professor Niels Egelund fra DPU advarer mod forslag om at afskaffe reglen om, at danske skoleelever højst må være inddelt på hold i 50 pct. af undervisningstiden?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er stillet til undervisningsministeren af fru Pernille Frahm. Fru Pernille Frahm for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:45

Pernille Frahm (SF):

Hvilke overvejelser giver det anledning til hos ministeren, at Danmarks Lærerforening og professor Niels Egelund fra DPU advarer mod forslag om at afskaffe reglen om, at danske skoleelever højst må være inddelt på hold i 50 pct. af undervisningstiden?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Både hr. Niels Egelund og Danmarks Lærerforening er selvfølgelig aktiv på det område, som de er optaget af og også er vidende om, så det er selvfølgelig interessant at høre, hvordan de ser på situationen. Den store forskel er imidlertid, at jeg er liberal minister for en borgerlig-liberal regering, og jeg er af den opfattelse, at jo større frihedsgrader, vi kan give kommunerne, desto bedre er deres muligheder for at tilrettelægge en optimal undervisning for eleverne til gavn for den faglighed, som er så afgørende for eleverne, men også til gavn for deres trivsel og den bedst mulige ressourceudnyttelse.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:45

Pernille Frahm (SF):

Det er jo interessant, at det at være liberal minister skal stå i modsætning til at bruge ekspertise og viden. Jeg skal citere, hvad Niels Egelund siger:

»Vi ved, at de svage elever bliver trukket med op af de kvikke i klassen, og man risikerer at tabe store grupper på gulvet, hvis ikke eleverne hører til i en klasse. At man hører til i en gruppe, er utrolig vigtigt for os mennesker. Det skaber tryk og identitet.«

Formanden for skoleforeningen Skole og Forældre, Benedikte Ask Skotte, siger:

Vi vil gerne have, at skolerne udnytter de muligheder, der allerede er, noget mere. Lad os se dem virke, inden vi begynder på nye eksperimenter. Vi har også en skole, som bygger på andre ting end det rent faglige, og vi må ikke tabe de ting på gulvet.

De udmeldinger, der er kommet fra Niels Egelund, får lærerforeningens formand, Anders Bondo, til at sige:

»Regeringen har travlt med at sige til os lærere, at det, vi gør, skal være forskningsbaseret. Jeg vil opfordre regeringen til at følge sit eget råd.«

Nu kan jeg forstå, at de her ekspertudtalelser fra forskere osv. står i vejen for en god, sund liberal tankegang om, at der bare skal

mere frihed til. Giver det alligevel ikke ministeren anledning til overvejelse og til måske at revurdere sine projekter?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det, jeg er ked af i den debat, er, at den tager det udgangspunkt, at kommunalbestyrelserne pr. definition vil bruge en frihed til at finde den dårligste løsning i stedet for den bedste løsning. Vi har den opfattelse i regeringen, at kommunalbestyrelserne gør det modsatte. De vil efter lokale hensyn i samarbejde med skolelederen og skolelærerne se på, hvad der tjener deres skole bedst. Derfor synes jeg, at man tog det forkerte udgangspunkt.

Jeg kan da ikke bringe evidens for, at frihed er et gode. Jeg kan ikke bringe evidens for, at det er værdifuldt, at lokale folkevalgte har en beslutningskraft i forhold til folkeskolen, men det er mit udgangspunkt, at jo større frihedsgrader, vi giver, desto lettere kan de også ude i kommunalbestyrelserne tage det fulde ansvar for den skole, som vitterlig ligger lokalt. Vi har ofte nok i Folketingssalen, synes jeg, drøftet, at vi skulle give det kommunale selvstyre mere indhold, og det er jo bl.a. det, jeg gerne vil gøre ved at give større frihedsgrader. Men jeg har ikke mistillid til kommunerne, med hensyn til at de vil vælge den dårligste løsning. De vil snarere vælge den bedste løsning.

Når Benedikte Ask Skotte henviser til, at man kunne udnytte de grader, der er for frihed i dag, så er det jo korrekt, at det ikke er alle, der gør det. Der er faktisk nogle, der gør det, men der er faktisk desværre også nogle, der er på kanten af at gøre det, og det er selvfølgelig problematisk for de skoler.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:48

Pernille Frahm (SF):

Nu siger ministeren, at det vil være en fordel, at kommunerne har det fulde ansvar. Problemet er jo bare, at det har de ikke, og det får de heller ikke under den her regering. De har jo f.eks. ikke det økonomiske ansvar, de har ikke ansvar for, hvordan de skal finde dækning for de ting, de rent faktisk gerne vil. Det er jo ministerens regering, der har lagt den økonomiske ramme for, hvad kommunerne kan, og når der er meget lidt penge, er det jo de kortsigtede projekter, man prioriterer først, og de langsigtede projekter, der må vente. Det er ud fra det langsigtede perspektiv, at Egelund advarer imod, at man laver den her opdeling af skolerne.

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at alle vil det bedste for vores børn, og det vil kommunalbestyrelserne også. Men når de får de økonomiske rammer, de får nu, er de jo ikke i stand til at gøre det bedste for vores børn, så er de i stand til at dække det kortsigtede her og nu-behov men ikke at tænke langsigtet, for det er der ganske enkelt ikke råd til.

Derfor vil jeg endnu en gang sige til ministeren, at jeg gerne vil høre, om det er muligt at revurdere de her ting, så man får lagt nogle rammer om vores børns undervisning, der sikrer, at vi får mest muligt ud af folkeskolen.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:49

Kl. 15:52

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi har i årtier her fra Christiansborg styret folkeskolen tættere og tættere på det, som vi synes den skulle udvikle sig til. Havde vi gjort det optimale, havde vi også haft en optimal folkeskole. Vi har en af verdens dyreste folkeskoler, men ikke en af verdens bedste. Jeg vil slet ikke lægge skjul på, at jeg har lyttet meget til Kommunernes Landsforening i den her sag, og jeg er ikke af den opfattelse, at de vil misbruge frihedsgraden til at gøre det dårligere.

Med hensyn til kommunernes økonomi, har jeg da respekt for, at kommunerne tager hånd om deres økonomi og prioriterer lokalt inden for de rammer, som der nu er, men det kan jo ikke have undgået nogens opmærksomhed, at verdensøkonomien er hårdt ramt; vi ser, hvad Irland er ude i i øjeblikket, og det gælder også en stribe andre lande. Inden for den ramme er det kommunernes vurdering, at de med større frihedsgrader kan lave en endnu bedre folkeskole, og jeg tror da meget let, jeg kunne høre fru Pernille Frahm kritisere mig for ikke at ville lytte til kommunerne, når de angiver deres behov. Det har jeg så ønsket i den her sag, og så kan man så kritisere mig for det, men jeg er nu af den opfattelse, at de ved bedst lokalt.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:50

Pernille Frahm (SF):

Det, som ministeren giver mulighed for, er at få mest mulig skole for pengene, og problemet er jo netop, at pengene er fastlagt af ministeren. Det vil sige, at der jo ikke er givet frihed til kommunerne til at lave den bedst mulige folkeskole. Der er givet frihed til kommunerne til inden for de rammer, som ministeren har været med til at afstikke, at finde ud af, hvordan man skal få pengene til at slå til. Det er klart, at ud fra den nødsituation råber KL om hjælp, og de råber om hjælp til at kunne få pengene til at strække længst muligt. Men det vil sige, at man dækker de kortsigtede behov, mens man negliger de langsigtede, og det er jo det, Niels Egelund advarer imod.

Gør det slet ikke indtryk på ministeren, at en af de forskere, som regeringen jo ellers har benyttet sig ganske meget af tidligere, nu pludselig bliver sat ud i kulden?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:51

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Der er ikke nogen, der bliver sat ud i kulden, fordi de er af en anden opfattelse. Jeg deler simpelt hen ikke frygten for det. Det, diskussionen gik på, var, om man ville bruge den øgede frihed til at lave niveaudeling, det var jo det, hele diskussionen kom til at gå på. Holddeling er jo mange ting, holddeling kan bl.a. også betyde, at man kan lave en mere inkluderende folkeskole og på den måde tilvejebringe ressourcer fra specialklasser eller specialskoler og bringe dem ind i normalklassen, der på den måde kan blive mere rummelig. Det er da en selvstændig målsætning.

Så er jeg nødt til at præcisere, at det ikke er regeringen, der beslutter, hvor mange penge man bruger i folkeskolen. Hvis man f.eks. i Københavns Kommune havde sagt, at man hellere ville prioritere folkeskolen frem for ungdomshuset, kunne man jo frit have gjort det. Hvis man i andre kommuner havde prioriteret folkeskolen frem for et nyt rådhus, så kunne man have gjort det. Det er jo en kendsgerning.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til undervisningsministeren af fru Pernille Frahm.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 469

21) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvordan vil ministeren sikre, at ophævelsen af det gældende loft for, hvor lang tid eleverne må opdeles i hold, ikke resulterer i yderligere besparelser og dermed også forringelser på skoleområdet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:52

Pernille Frahm (SF):

Hvordan vil ministeren sikre, at ophævelsen af det gældende loft for, hvor lang tid eleverne må opdeles i hold, ikke resulterer i yderligere besparelser og dermed også forringelser på skoleområdet?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:52

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, jeg ser slet ikke den sammenhæng. Tværtimod, den øgede adgang til at lave holdopdeling ser jeg simpelt hen som en mulighed for, at man kan vælge et pædagogisk mere korrekt værktøj ude lokalt, ikke med henblik på at spare ressourcer. Jeg ser gerne som undervisningsminister, at det er der, man lægger ressourcerne. Det viser de historiske regnskabstal jo også at man har gjort. Vi har haft de højeste enhedsomkostninger nogen sinde i 2009.

Men hvis man vælger at prioritere sine ressourcer på den måde, at man bruger de større frihedsgrader til at lave holdopdeling, til at lave en mere inkluderende folkeskole, hvor man måske kan hente nogle flere ind fra specialklasser eller specialskoler og dermed også bringe menneskelige ressourcer og økonomiske ressourcer ind i klassen, så ser jeg gerne det. Og så vil jeg ikke stille nogen garantier for, hvordan kommunerne vælger at bruge deres frihed. Det er jo det, der er lidt pudsigt ved frihed, nemlig at folk har lov til at bruge den til noget, som man ikke nødvendigvis deler overbevisning om er det rigtige.

Men altså, den viden, som Niels Egelund og Danmarks Lærerforening og Danmarks Skolelederforening og andre har, drager man jo også nytte af ude i kommunerne. Jeg hæftede mig i hvert fald ved, at skoleledernes formand, Anders Balle, har peget på, at det er et redskab, de rigtig gerne vil have som skoleledere, og jeg tror bestemt ikke, de vil eleverne noget dårligt.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:54

Pernille Frahm (SF):

Nej, det tror jeg såmænd heller ikke der er nogen der vil bevidst, men problemet er jo, at vi lige nu står i en situation, hvor skolerne melder ud, at de kommer til at fyre lærere næste år. Vi ved, at der allerede nu er skoler, der sparer på vikarerne. Vi ved, at der allerede i dag er skoleelever i 6., 7. og de ældre klasser, som oplever en, to,

tre gange om ugen at have timer, hvor der ikke er lærerdækning, fordi vikarerne er sparet væk.

Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren, om ikke det giver grund til overvejelser, og om man ikke kan forestille sig en situation, hvor skolerne siger: Jamen fint, de her vikarer kan jo dækkes ind af, at i de timer, hvor der ikke er lærerdækning, slår vi to klasser sammen. Jeg har hørt, at KL f.eks. foreslår, at man laver store hold, der svarer til to, tre eller fire klasser, hvor man laver forelæsninger for eleverne. På den måde kan man spare nogle lærertimer.

Det er jo spareforslag, KL melder ud med. Det er jo spareforslag, skolerne melder ud med. Det er jo spareforslag, når man vil lave de her store hold og på den måde få flere elever i hænderne på færre lærere. Og det er jo i stik modsætning til de ting, som Niels Egelund og Anders Bondo melder ud at der er brug for til vores skoleelever, nemlig meget mere lærer-elev-kontakt, end de har.

KL 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

KL 15:55

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi kan godt benytte lejligheden til at lave noget name dropping om, hvem der har hvilke synspunkter. Altså, jeg kan jo gøre gældende, hvad Jan Trøjborg fra Kommunernes Landsforening, som er socialdemokrat – altså ikke Venstre, men socialdemokrat – siger, og hvad Anders Balle siger. Jeg ved ikke, hvilket parti han tilhører, men ikke nødvendigvis mit og heller ikke nødvendigvis fru Pernille Frahm, og det er sådan set også underordnet. Jeg lytter jo til dem, der skal have virkeligheden til at fungere.

Jeg siger ikke, det er en nem opgave at få økonomien til at hænge sammen ude i kommunerne. Altså, der er en international økonomisk krise, som har ramt dansk økonomi. Vi tager hovedansvaret på os i staten. Regionerne får flere penge. Kommunerne bliver skærmet af, men noget af det, KL jo gør gældende over for mig, og som jeg er helt enig i, er, at der er en dramatisk stigning i de udgifter, der er til den vidtgående specialundervisning i specialklasser og specialskoler. Hvis de med værktøjet øget mulighed for holddannelse kan trække de ressourcer tilbage i den almindelige folkeskole, er det jo lykkeligt.

En elev i en specialskole koster op til seks gange så meget som en gennemsnitlig folkeskoleelev. Får vi de ressourcer, men også den ekspertise, tilbage i folkeskolen, behøver det ikke ende med, at man laver hold med 50 og 100, der får forelæsninger. Jeg vil også sige, at vi jo også har nogle forældre, der har lidt at skulle have sagt, og som skal stemme til nogle kommunalvalg. Jeg tvivler stærkt på, at forældrene vil se stiltiende på, at man underviser 100 7-årige i én klasse.

KL 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Frahm.

KL 15:56

Pernille Frahm (SF):

Ministeren sagde faktisk noget meget præcist i starten af sit indlæg, nemlig at hun lytter til de folk, der skal få virkeligheden til at fungere, og jeg står jo og plæderer for noget andet. Jeg står ikke og plæderer for, at virkeligheden ikke skal fungere, men for, at vi skal kunne tænke langsigtet, for, at det, vi skal gøre i vores folkeskole, er at lave en langsigtet investering i vores børns fremtid, i vores børns mulighed for at gennemføre en ungdomsuddannelse, så regeringen måske engang ad åre når op på sin 95-procents-målsætning. Det er sådan nogle overvejelser, som jeg synes man skal gøre sig om undervisning.

Jeg kan forstå på ministeren, at det er et rent praktisk værktøj, vi er i gang med her. Og problemet er jo, at det her praktiske værktøj først og fremmest lægger op til at bryde med den viden, som ligger – dvs. gå imod det, man selv har opfordret skolelærerne til, nemlig at bruge forskning som basis for de beslutninger, de tager – og til at sikre, at kommunerne får mulighed for at få mest mulig folkeskole for pengene, ikke nødvendigvis bedst mulig folkeskole for pengene.

KL 15:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Undervisningsministeren.

KL 15:57

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, men altså, situationen er den, at regeringen tager ansvaret på sig og siger: Vi har en af verdens dyreste folkeskoler, og vi vil gerne have en af verdens bedste ved at gå i dialog med aktørerne. At vi ikke fik underskrevet en aftale er sådan set ikke så afgørende. Jeg har lyttet undervejs alligevel, og det vil man også kunne se, når det samlede udspil kommer.

Jeg har altså lyttet til skolelederne og kommunerne, der siger, at vi kan få en bedre ressourceudnyttelse – altså ikke færre penge, men bedre ressourceudnyttelse – og give eleverne en bedre skolegang ved at give større frihedsgrader. Og jeg vil bare sige, at vi har lavet en aftale regeringen og KL imellem om, at vi vil have frekvensen af børn og unge, der sendes direkte ud af folkeskolen, ned. Vi vil have flere ind i en almindelig normalklasse ude i folkeskolen, og når skoleledere og kommuner påpeger, at det så måske i nogle sammenhænge kræver lidt mere holddannelse, fordi man får en anden gruppe elever tilbage i klasserne, så lytter vi, og så imødekommer vi det.

Jeg synes, fru Pernille Frahm er lidt fastlåst i sin position, og jeg synes også, det står i kontrast til den diskussion, vi sædvanligvis har hernelde i Folketingssalen, nemlig om, at regeringen skal respektere det kommunale selvstyre. Det er da et meget konkret initiativ, men det er jo også ærgerligt for SF at blive testet på, om man vil frihedsgraderne i kommunerne, eller man ikke vil.

KL 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Frahm.

KL 15:59

Pernille Frahm (SF):

Det kommunale selvstyre har regeringen jo sat ud af kraft for længe siden ved at lægge den jernramme ned over den økonomi, kommunerne har at arbejde med. Så lad os droppe alt det pjat der, det har regeringen jo allerede sat sig ud over.

Så siger ministeren, at det handler om at få verdens bedste folkeskole. Altså, jeg er sådan set ligeglad med, hvor den ligger på verdensskalaen, bare det er en god folkeskole, der sikrer, at vores børn kan gennemføre en ungdomsuddannelse, når de er færdige. Bare man kunne leve op til 95-procents-målsætningen, tror jeg, de fleste af os ville være glade og ville være ligeglade med, om det er verdens bedste.

Det er jo også et meget fleksibelt mål at sætte sig, for man siger ikke noget om, hvad man vil måle det på. Der kunne jeg jo så spørge: Er der nogen som helst eksempler i verden på, at man får en bedre folkeskole ud af at begynde at lave holddeling a la det, vi havde i 1950'erne herhjemme, med en almen og en boglig linje?

Jeg har hørt, at KL også synes, det kunne være spændende at lægge op til det, fordi man nemlig så kunne spare lidt på undervisningen til dem, der alligevel ikke skal i gymnasiet, og så putte lidt mere på dem, der skal i gymnasiet. Hvor i verden finder ministeren eksempler på, at det er en fordel og giver en bedre skole? Det vil jeg meget gerne høre.

Kl. 16:00

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Undervisningsministeren.

Kl. 16:00

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan hvert fald sige med hensyn til formålet om at skabe en mere inkluderende folkeskole – som forudsætter øget adgang til holddannelse, hvis jeg skal lytte til dem, der skal have det til at hænge sammen derude, nemlig kommunerne og skolelederne – at der har vi eksempler fra f.eks. Finland. Det er sådan i Finland, at man bruger to tredjedele af de penge, vi bruger i den danske folkeskole, og de har verdens bedste resultater målt på faglighed.

Her i begyndelsen af sommeren blev vi rigtig glade, fordi det så ud til, at vi alligevel kom ind på en førsteplads på noget med demokrati osv., men det var så godt nok en delt førsteplads, fordi Finland nemlig også stadig væk der er nummer et. Sådan er det med Finland på rigtig mange områder. Sverige har også en mere inkluderende folkeskole.

Når jeg går i dialog med kommunerne, og det gør jeg faktisk, om, hvordan vi får flere elever tilbage i normalklassen, forudsætter det da også, at jeg lytter til, hvad de siger der er af nødvendige værktøjer, de skal bruge.

Så kan jeg jo glæde fru Pernille Frahm med, at vi har rykket enormt i forhold til ungdomsuddannelserne. De seneste profiltal, som bliver offentliggjort i den her weekend, viser jo, at vi har taget et kvantespring. Altså, det er det jo, når man flytter 3-4 procentpoint på skalaen over, hvor mange der tager en ungdomsuddannelse. Så det går i den rigtige retning.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Pernille Frahm.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 22, er ligeledes til undervisningsministeren stillet af hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:01

Spm. nr. S 491

22) Til undervisningsministeren af:

Hüseyin Arac (S):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens ghettoudspil hænger sammen med de nedskæringer, regeringen er kommet med på de erhvervsrelevante efteruddannelser, AMU og VUC?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hüseyin Arac bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:01

Hüseyin Arac (S):

Mange tak. Kære minister, Deres regering er kommet med ...

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undskyld, hr. Arac, De bedes bare oplæse spørgsmålet, sådan nærmest ord for ord. Det gør vi først. (Hüseyin Arac (S): Undskyld.) Det er fint. (Hüseyin Arac (S): Kan du læse det op, eller skal jeg?) Jeg kan godt lige læse det op her, hvis det ikke er present.

Der står: Vil ministeren forklare, hvordan regeringens ghettoudspil hænger sammen med de nedskæringer, regeringen er kommet med på de erhvervsrelevante efteruddannelser, AMU og VUC?

Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg vil gerne starte med at takke spørgeren for spørgsmålet, for det giver mig mulighed for at fortælle om de mange gode tilbud, der fortsat er i uddannelsessystemet til flygtninge og indvandrere. Det gælder også i forhold til personer, der bor i ghettområder.

På VUC er det fortsat gratis at deltage i både forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning, mens kernefagene på den almene voksenuddannelse fortsat alle har en lav deltagerbetaling på 110 kr. pr. kursus. På AMU er der mulighed for særligt tilrettelagte kursusforløb for flygtninge og indvandrere, som fortsat vil have en lav deltagerbetaling på 590 kr. pr. uge i 2011 for alle beskæftigede. Institutioner, som gennemfører sådan et forløb, modtager en særlig tillægskast for at gennemføre disse forløb i AMU-regi. De ledige vil som i dag fortsat kunne følge disse kurser, enten som led i 6 ugers selvvalgt uddannelse eller som en del af den ordinære beskæftigelsesindsats.

Alle disse muligheder er uændrede efter aftale om finanslov for 2011. I god tråd med ovenstående tilbud sættes der med regeringens ghettoudspil yderligere penge af til, at jobcentrene kan rykke ud med afdelinger i de udsatte områder og yde hjælpen helt tæt på.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det er en ny procedure, vi har indført, siden hr. Hüseyin Arac var her sidst, så det kunne han ikke vide. Værsgo til hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:03

Hüseyin Arac (S):

Tak for orienteringen. Kære minister, Deres regering er kommet med forskellige integrationsudspil og ghettoudspil i løbet af årene 2004-2010. Det sidste ligger her, og hvis ministeren ikke har haft tid til at læse det, vil jeg anbefale hende at læse s. 23 og s. 29, hvor man siger, at vi skal sørge for, at der er flere, der tager en uddannelse, at der er flere, der går på kurser, efteruddannelse osv.

Jeg har den holdning, at det ikke er de der pæne og smukke ord, der skrives i et eller andet udspil, der giver integration, arbejde eller uddannelse – det er den politik, man fører. Når jeg ser, at regeringen skærer ned på AMU-kurser, efteruddannelse og omskoling, så hænger det ikke sammen.

Det, man skriver i den her flotte rapport – og det er ikke den sidste, er jeg virkelig bange for – og det, man gør fra regeringens side her i Folketinget, hænger ikke sammen. Man skærer ned på de områder, som man ellers skriver er meget vigtige, nemlig at folk tager en uddannelse og et arbejde. Jeg er enig i beskrivelsen af, at den bedste integration sker via uddannelse og arbejde, men når man skærer ned på mulighederne for de mennesker, der benytter sig af tilbuddene, så hænger det jo ikke sammen – eller gør det?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:05

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Forudsætningen for, at vi overhovedet kan finansiere den meget massive offentlige voksen- og efteruddannelsesindsats, som regeringen jo tager hånd om, er, at vi har gode arbejdspladser. Derfor har vi jo en overordnet økonomisk strategi, som går på at skærme vores privatsektor og vores konkurrenceudsatte job og virksomheder af i øjeblikket, hvor vi har verdens største offentlige sektor og gældsætter os for at finansiere den.

Vores løsning er ikke som spørgerens partis, at vi enten skal beskatte danske virksomheder og dermed arbejdspladser, eller at vi

skal betale gæld med gæld. Derfor har vi valgt at sige, at vi godt kan slanke den største offentlige sektor i hele verden og blandt andet dæmpe væksten en lille smule på uddannelsesområdet.

Samlet set er det sådan, at vi i 2011 på mit område vil bruge flere penge på uddannelse end nogen sinde tidligere, og jeg kan også glæde spørgeren med, at det heldigvis er på et langt højere niveau end det, spørgerens parti jo efterlod, da vi tiltrådte i 2001. Der er rigtig fine muligheder for at efteruddanne sig i det danske samfund med offentligt finansieret VEU. Da vi havde det højeste niveau nogen sinde, var det på 7,4 mia. kr.; så har vi en lille nedgang, men vi forventer faktisk, at forbruget næsten kommer op på historisk niveau igen efter ret kort tid.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:06

Hüseyin Arac (S):

Vi kan altid diskutere, hvilken måde og hvilken metode vi skal bruge. Mit parti siger ikke, at man skal lave nogen ordninger ved at låne penge. Men det, jeg snakker om, er, hvordan vi direkte kan skabe flere muligheder for de unge mennesker, som vil tage en uddannelse, og som ikke har de muligheder på nuværende tidspunkt.

Regeringen og undervisningsministeren er kommet med det ene besparelsesforslag efter det andet, de har gjort det dyrere at kunne deltage i AMU-kurserne, og de har gjort det dyrere at tage efteruddannelseskurser, omskoling. Der er det, jeg vil spørge ministeren om, hvordan de pæne skrivelser og rapporter, som regeringen kommer med, hænger sammen med den anden politik, som man fører. Hænger det sammen ud fra ministerens tankegang? Det gør det nemlig ikke ud fra min.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:07

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Hvad angår de kortuddannede inden for kernefagene, lader vi det sådan set være uberørt, og der er også nogle fag, hvor vi faktisk gør deltagerbetalingen lavere. Men det er korrekt, at det for så vidt angår voksne med en videregående uddannelse, får et ryk opad, og det vil betyde en aktivitetssænkning på ca. 13 pct. i 2011 i forhold til 2010, men vi kommer så også fra et historisk højt niveau.

I forhold til de unge mennesker, der ikke får en uddannelse, kan jeg sige, at jeg er nøjagtig lige så optaget af det, som spørgeren er, og derfor er jeg jo glad for, at vi med globaliseringsforligskredsen, altså Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og regeringspartierne, har gennemført en praktikpladspakke, som med en fælles ressource på 2,4 mia. kr. skal tilvejebringe næsten 9.000 flere praktikpladser til næste år, end der var sidste år.

Derudover har vi gjort det, at vi lige skærer toppen af enhedsomkostningen på det at deltage i voksen- og efteruddannelse, men pengene går i vidt omfang tilbage i systemet for at finansiere aktiviteter, så vi ikke skal lægge loft for, hvor mange der kan komme ind. Men der vil stadig væk være fri adgang, dog undtaget folk med en videregående uddannelse, der har trukket på uddannelseskontoen.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hüseyin Arac.

Hüseyin Arac (S):

Jeg er meget glad for, at ministeren selv nævner praktikpladser; det er et alvorligt og stort problem, som man, siden regeringen kom til magten i 2001, har snakket om at man nu skulle løse osv. Men det har man ikke gjort. Der er det igen. Altså, man siger mange pæne ting, og der er hensigtserklæringer osv., men når det kommer til stykket, sker der desværre ikke noget.

Så vil jeg spørge ministeren, som jeg kender som en åben og ærlig person: Er det de sidste besparelser, regeringen er kommet med, eller går man og pusler med flere besparelser på uddannelsesområdet og skoleområdet? Det vil jeg gerne have et ærligt svar på. Tak.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:09

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg ikke pusler med yderligere besparelser. Jeg pusler til gengæld med at få lovforslagene klar til at få dem gennemført i Folketingssalen som en konsekvens af, at der, når vi har haft tredje behandling af finansloven, er lovbestemte omkostninger, som skal ændres, som følge af den aftale, regeringen har lavet med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne. Men det er altså ikke sådan, at jeg går og bøjer nakken, for vi har været sendt ud i en meget voldsom krise i det danske samfund, og vi har brugt rigtig mange penge på at komme igennem.

Når spørgeren stiller spørgsmål omkring praktikpladsområdet, vil jeg sige, at praktikpladsområdet jo er et markedsomt arbejdsmarked, og når de private virksomheder klemmes på økonomien og på ordrebogen, fordi de konkurreres ud af lavprisproducerende lande, rammer det også praktikpladsmarkedet. Derfor er vores økonomiske filosofi sådan set den at prøve at skære ned på den private sektor, så den kan løfte sig igen. Vi har mistet 180.000 private job, og vi skal få givet den noget råstyrke igen, ved at vi holder lidt igen på det antal omkostninger, de skal betale til den offentlige sektor. Dermed håber vi på at kunne sætte gang i væksten igen, og det har statsministeren så i øvrigt også sat sig i spidsen for, nemlig en egentlig vækstdagsorden.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 23, er ligeledes til undervisningsministeren og ligeledes af hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 493

23) Til undervisningsministeren af:

Hüseyin Arac (S):

Er ministeren enig med formanden for regeringens støtteparti, DF, der i DR 1 sagde, at »Vestas er en af de mange velhavende virksomheder i Danmark, de kan selv betale for omskoling og efteruddannelse af deres medarbejdere«?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hüseyin Arac bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:10

Hüseyin Arac (S):

Tak til formanden.

Er ministeren enig med formanden for regeringens støtteparti, fru Pia Kjærsgaard, der i DR1 sagde, at »Vestas er en af de mange vel-

havende virksomheder i Danmark, de kan selv betale for omskoling og efteruddannelse af deres medarbejdere«?

Kl. 16:13

Jeg vil gerne høre, hvad ministerens holdning er til det.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Undervisningsministeren.

Kl. 16:10

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er ikke bekendt med, i hvilken sammenhæng fru Pia Kjærsgaard udtalte netop det, men jeg må indrømme, at jeg faktisk synes, at det lyder meget fornuftigt. Jeg har også forhørt mig om og også ligesom sonderet terrænet for, hvad dansk erhvervsliv i øjeblikket foretrækker. Foretrækker man flere lovbestemte omkostninger, for man vil være nødt til at hente finansiering andre steder, og vi ønsker ikke at øge skatterne? Ønsker man flere lovbestemte omkostninger? Det gør man ikke. Er det så ikke rimeligt, at en virksomhed som Vestas, som har vokset sig stor og stærk i det danske samfund, som har draget nytte af, at vi har en velkvalificeret medarbejderstab, når de vælger og også vælger fra – og det er så deres valg og suveræne beslutning – tager hånd om de mange dygtige medarbejdere, som de så nu afskediger? Det finder jeg ret naturligt. Jeg kan da i øvrigt også komme med eksempler på virksomheder, der har gjort netop det, når de har lukket afdelinger rundtomkring i landet, f.eks. inden for fødevareresektoren, hvor man meget aktivt fra den afskedigende virksomheds side er gået ind og har sørget for, at medarbejderne er kommet videre. Det synes jeg egentlig er et meget legitimt hensyn.

Vestas skal ligesom alle andre virksomheder selvfølgelig benytte sig af de offentlige regler og muligheder, der er, men derfor kan det jo være meget fornuftigt, at de selv også bidrager. Men altså, vi har en stribe af tilbud, og hvad angår de egentlig ledige, så er der stadig væk den aktive beskæftigelsesindsats og bl.a. 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det ligger imidlertid på min kollegas, beskæftigelsesministerens, område.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:12

Hüseyin Arac (S):

Nu kan ministeren og lytterne undre sig over, hvorfor jeg er meget interesseret i fru Pia Kjærsgaards holdninger og over, hvorvidt ministeren er enig i fru Pia Kjærsgaards holdninger. Jeg har desværre den holdning, at Venstre og Konservative har regeringsmagten, men beslutningerne bliver taget et andet sted. Det er, ligesom Venstre og Konservative har et fint fjernsyn, men fjernbetjeningen ligger hos fru Pia Kjærsgaard. Det er derfor, jeg stiller det spørgsmål.

Jeg vil spørge ministeren: Når Vestas erklærer, at de skal fyre 2.400 medarbejdere, Lindøværftet skal også fyre en del mennesker, er det så velhavende virksomheder, som skal have ekstra udgifter med at betale for omskoling og omplacering af deres medarbejdere? Vi ved, at arbejdsmarkedets parter, Arbejdsgiverforeningen, Dansk Industri, fagbevægelsen og de faglige skoler er enige med hinanden i, at det er ulykkeligt, når der kommer sådan nogle situationer, hvor mennesker mister deres arbejde, hvor virksomhederne er nødt til at fyre dem. Er det så ikke rimeligt, at man bruger det system, man har i forvejen, som fungerer, og som alle er tilfredse med?

Det synes regeringen ikke. Den påfører nogle nye omkostninger, både for skolerne for de mennesker, der bliver fyret, og for de virksomheder, som har det meget svært i forvejen. Det er derfor, de er nødt til at fyre medarbejderne, de gør det jo ikke for sjovs skyld.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:13

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu skal jeg nok passe på, at det her ikke kommer til at dreje sig om Vestas hele vejen igennem. Jeg har dog en fornemmelse af, at de er ved at ansætte medarbejdere, blot ikke i Danmark.

Situationen er jo den, at man godt kan drive virksomhed i Danmark, også når man er konkurrenceudsat, det er der f.eks. en af Vestas' konkurrenter, der gør, men det er også helt givet, at hvis vi fortsætter med at sige, at det er lige meget, hvad vores omkostningsniveau er, så vil vi bare blive ved med at lade den offentlige sektor vokse på bekostning af den private, som så skal finansiere den offentlige, så går det ikke. Så vil vi komme til at se endnu flere lukninger. Jeg er da faktisk også optaget af og er bekymret for medarbejdere, der mister deres job. Uanset om det er på Lindø, eller det er hos Man B&W Diesel i Frederikshavn, eller det er hos Vestas, er det da en kæmpe udfordring for det danske samfund.

Ved finanslovforhandlingerne sidste år valgte globaliseringsforligskredsen derfor at etablere en fond, som man kan bruge, når man går ind i de særligt udsatte områder til at iværksætte større projekter, ikke sådan noget hip haps-noget, men større projekter for at bygge områder, der er hårdt ramt, helt grundlæggende op igen. Beskæftigelsesministeren har mulighed for at åbne arbejdsformidlinger, sådan at man kan gå direkte ind i området og i virksomhederne og hjælpe folk i gang. Så vil jeg i øvrigt sige, at man naturligvis skal benytte sig af de muligheder, der er i et samfund, men man skylder også et samfund noget.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:15

Hüseyin Arac (S):

Det lyder, som om ministeren ikke vil svare direkte på mit spørgsmål. Jeg er ikke ude med noget om, at man skal støtte for at styrke den offentlige sektor – det skal man også gøre efter vores mening. Men det, jeg snakker om, er det velfungerende system, vi har, og som alle parter, også regeringens venner, arbejdsgiverne – Dansk Industri – er glade for og tilfredse med er der, når de kommer i klemme. De store kommer jo også i klemme, og vi har meget stor forståelse for, at de også skal have en hjælpende hånd. Det mener vi helt ærligt og åbent, kan jeg fortælle.

Det, jeg vil snakke om, er det, at man går hen og ødelægger et system, som alle parter er enige om, men ministeren snakker om, at man ikke skal styrke den offentlige sektor, og det er ikke det, jeg vil snakke om.

Jeg stiller spørgsmål om ting som omskolingsmuligheder, efteruddannelsesmuligheder, omplaceringsmuligheder, som arbejdsmarkedets parter selv går ind og ordner. Men hvorfor går regeringen ind og gør arbejdet besværligt og næsten umuligt for dem? Fru Kjærsgaard har sagt, at de er velhavende, de kan selv betale, færdig, slut.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen nu har jeg altså ikke set det i sammenhæng, og jeg tror ikke, at det skal opfattes på den måde, at det er ligegyldigt, overhovedet

ikke – jeg har ikke set det i sammenhæng. Jeg synes faktisk, at det lyder fornuftigt nok, at når man som virksomhed er vokset af det danske samfund og så vælger at flytte – og det siger jeg ikke et ondt ord om, jeg siger bare, at man jo er vokset af det danske samfund – jamen så er det da heller ikke unaturligt, at man tager hånd om de dygtige medarbejdere, man har haft igennem en årrække. Og vi skal bare lige her hæfte os ved, at Vestas altså ikke er gået konkurs, det er de jo ikke.

Der er stadig væk gode muligheder for, at medarbejderne kan få omskoling og videreuddannelse, for så vidt det program er igangsat, inden man vælger at afskedige dem. Til gengæld kan virksomhederne ikke med genopretningspakken og finanslovaftalen fortsætte med i samme omfang at sige: Jamen vi afskediger vores medarbejdere og vælter en betydelig omkostning over på skatteyderne. Det har vi fravalgt. I det øjeblik, den afskedigede er blevet ledig, går det aktive beskæftigelsessystem i gang, men det kan jeg desværre ikke folde mere ud, fordi det jo ligger uden for mit område. Men virksomheden har det fulde ansvar for sine medarbejdere til den dag, de ikke længere er ansat og er overgået til at være ledige; i afskedigelsesperioden, altså opsigelsesperioden, er det jo grundlæggende virksomhedens ansvar at tage hånd om den afskedigede, og det gælder jo generelt i danske arbejdsmarkedsretlige forhold.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hüseyin Arac.

Kl. 16:17

Hüseyin Arac (S):

Jamen jeg vil holde ministeren fast på det her med de sidste besparelser, regeringen er kommet med på det område. Vil de ikke påvirke de mennesker, der mister deres arbejde? Bliver deres muligheder for efteruddannelse og omskoling ikke dårligere? Eller bliver de bedre efter ministerens vurdering?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi har i vores beregninger forudsat, at det medvirker til at reducere væksten i de udgifter, vi har haft på voksen- og efteruddannelsesområdet. Det medgiver jeg. Derfor kan man spørge, om det ikke er et problem, og få svaret: Jo, men det er også et problem, at der er en international krise, som har ramt dansk økonomi så hårdt. Vi har altså også et ansvar for de medarbejdere, der bliver afskediget i den enkelte virksomhed, og for sideløbende at sikre, at virksomheden er konkurrencedygtig og kan skaffe arbejdspladser og udvikling, for det er den måde, vi samlet set kommer til at finansiere den offentlige sektor på. Tro mig, vi har bare ikke nogen penge i lommerne, vi gældsætter faktisk det danske samfund for at kunne finansiere den velfærd, vi har i dag, og det agter regeringen ikke at fortsætte med. Derfor har vi lavet genopretningspakken sammen med Dansk Folkeparti, som, ja, har stor indflydelse på regeringens politik, naturligvis; altså, hvis jeg var Dansk Folkeparti, ville jeg bestemt også tage mig betalt for at stille med de nødvendige stemmer, for at vi andre kan være ministre.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Hüseyin Arac.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 24, er ligeledes stillet til undervisningsministeren af fru Line Barfod.

Kl. 16:18

Spm. nr. S 486

24) Til undervisningsministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at øget brugerbetaling og nedskæringer på efteruddannelsesområdet vil forbedre eller forringe muligheden for, at de mange nyligt afskedigede kan komme i job igen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:18

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at øget brugerbetaling og nedskæringer på efteruddannelsesområdet vil forbedre eller forringe muligheden for, at de mange nyligt afskedigede kan komme i job igen?

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi har en meget massiv offentligt finansieret voksen- og efteruddannelsesindsats i Danmark, og det har vi fortsat efter genopretningspakken med den forligskreds, som f.eks. har været omkring den ekstra milliard til EVA-rammen. Det, der kommer her, er der ikke andre end partierne bag finansloven, der har været villige til at gå med ind og finansiere, og derfor blev der en lillebitte tilbagegang i den aktivitet, der kan være på voksen- og efteruddannelsesområdet. Og fru Line Barfod må erkende, at vi kommer fra et historisk højt niveau.

Vi havde jo forskellige muligheder, når vi gerne ville sikre sunde offentlige finanser, og for at reducere væksten i voksen- og efteruddannelse – for det er en målsætning for at holde dansk økonomi i orden – har vi sagt: Jamen er det bedst at lave et loft for, hvem der må deltage, altså sige, at der kun er så og så mange, der må deltage, eller er det bedre at lave en ordning, som betyder, at flest mulige kan få adgang til uddannelse? Der har vi så valgt den sidste løsning, og det vil sige, at det for forskellige ordninger bliver en lille smule dyrere at tilvælge uddannelse, og det gælder så også for personer, som er afskediget, men endnu ikke ledige.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:20

Line Barfod (EL):

Ministeren kom med en masse ord, men der kom ikke rigtig noget svar. Spørgsmålet er jo ret klart: Mener ministeren, at den øgede brugerbetaling og nedskæringerne vil forbedre eller forringe muligheden for, at de mange, der er blevet afskediget, kommer i arbejde igen? Meget simpelt: Vil det forbedre muligheden for at komme i arbejde, eller vil det forringe muligheden for at komme i arbejde, når man skræres ned på muligheden for efteruddannelse?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:20

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan sige, at det her jo er en del af den overordnede økonomiske politik, som regeringen fører, og derfor en del af genopretningspakken, og om end jeg ved, at fru Line Barfod næsten vil opfatte det som en provokation, så er det ikke ment sådan. Den politik, vi fører

omkring dansk økonomi, er forudsætningen for, at man overhovedet kommer i job igen. Så kan man spørge: Øger det chancen for den enkelte nu og her, eller gør det ikke? Jamen det afhænger da af øjnene, der ser. Altså, hvis alle virksomheder rundt omkring lukker, kan vi vinke farvel til al voksen- og efteruddannelsesindsats, for så er der bare ikke job tilbage, og så er de jo nødt til at flytte til udlandet for at få job.

Den udfordring, dansk økonomi står med, er altså overordentlig stor, men dog heldigvis ikke så slem som det, vi ser helt aktuelt i Irland. Danmark har heldigvis haft en økonomi, som betyder, vi bilateralt kan gå ind og understøtte et land, der virkelig er kommet i klemme. Grækenland er et andet eksempel; Baltikum og Øst- og Centraleuropa også. Hele vejen rundt kæmper de med høj ungdomsarbejdsløshed osv. Vi kæmper for at have konkurrencedygtige private virksomheder, som kan skabe de arbejdspladser, som er helt afgørende for at skabe velstand og dermed velfærd.

Det bider sig selv i halen, for hvis vi bliver ved med at forbruge mere i den offentlige sektor, skal vi gældsætte os eller beskatte virksomhederne, og vi ønsker ingen af delene.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:21

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at der er et kæmpe problem med dansk økonomi. Man har ladet pengene fosse ud af statskassen under den nuværende regering, og der er et hul, der skal fyldes op. Spørgsmålet er jo så, hvordan man fylder det op. Derfor er det jo afgørende at få et svar fra ministeren, som jo heller ikke her anden gang svarede på spørgsmålet.

Helt isoleret: Mener ministeren, at det, at man skærer ned på de arbejdsløses mulighed for at få uddannelse, forbedrer deres mulighed for at komme i arbejde eller forringer deres mulighed for at komme i arbejde?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Med forståelse for, at jeg nok bevæger mig på kanten at min ressource, når vi taler om deciderede arbejdsløse, for det er faktisk ikke mit, men beskæftigelsesministerens område, men jeg forstår godt spørgsmålet, og jeg kan også sagtens tage stilling til det: Jamen altså, hvis forudsætning er, at en person får nye kvalifikationer, kan man sige, at der for den enkelte umiddelbart kan være en problemstilling. Og man kan så spørge: Hvorfor gør regeringen det her, og hvordan fik vi lokket Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne med til det – det er da helt absurd. Men vi gør det jo, fordi vi er af den opfattelse, som – det medgiver jeg – er helt anderledes end Enhedslistens, at det faktisk er den private sektor, som skaber de værdier, som vi bruger til offentlig velfærd. Det har vi ikke ondt ved i den danske regering.

Tværtimod viser erfaringen jo, at vi har ladet den offentlige sektor vokse – og vokse rigtig meget, måske endda også lige i overkant, kan man sige, for i øjeblikket kan vi ikke finansiere den, men det skyldes ikke, som fru Line Barfod antyder, at vi har ladet pengene fosse ud. Tværtimod lagde vi 300 mia. kr. til side i de gode år, og derfor har vi været et af de lande, der er bedst rustet til at komme igennem krisen. Uagtet det kan det da mærkes. Altså, man opdager da som en lille åben økonomi, at hele verdensøkonomien kolliderer omkring en. Der er faktisk lande, som var helt oppe på tinden, Irland

f.eks., som nu må bede om hjælp, bilateral hjælp, fra et lille land som Danmark.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:23

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at ministeren nu svarede: Ja, det forringer muligheden for at komme i arbejde igen for den arbejdsløse. Det var lidt sådan, jeg hørte ministerens svar, men det kan jeg jo få bekræftet om lidt.

Så skal jeg bare lige sige til det om privat/offentligt, at de jo er hinandens gensidige forudsætning: Det er afgørende, at vi har nogle gode job i den private sektor, og det er afgørende, at vi har muligheden for uddannelse, for børnehaver, for sundhedsvæsen, for veje osv. i den offentlige sektor, for at samfundet kan hænge sammen.

En af de ting, det er vigtigt at have i den offentlige sektor, er uddannelse. Det er helt afgørende, for at vi kan have nogle gode job og en dygtig produktion i Danmark, at vi har nogle gode uddannelsesmuligheder, og hidtil har det altså være en af grundpillerne på det danske arbejdsmarked, at der var nogle gode muligheder for at få efteruddannelse, og at man også, i forbindelse med at man var blevet arbejdsløs og var blevet fyret fra den virksomhed, man var på, kunne blive omskølet.

Derfor er det da et problem, hvis man går ind og forringer mulighederne for, at folk kan få den omskoling eller den uddannelse og dermed kan komme i arbejde igen.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:24

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er altså nødt til at forholde mig til den periode, hvor man er afskediget, men stadig ansat, og der må jeg altså gentage, at der er man altså ansat – man har en ansættelse, man har en kontrakt, man er opsagt, men man er ikke fratrådt – og der er det altså i vidt omfang også en virksomheds opgave at bringe sine medarbejdere videre. Og når man som fru Line Barfod peger på, at den offentlige og private sektor er hinandens forudsætning, så vil jeg sige, at det er fuldstændig korrekt, men man må bare ikke lave den fejlslutning, at det er den offentlige sektor, der finansierer den private. Det er jeg simpelt hen bare lodret uenig i.

Jeg vil også gerne sige, at hvis fru Line Barfod er så begejstret for, at vi får en stadig større offentlig sektor, som vi knap nok har råd til, kan jeg i hvert fald glæde med at sige, at der i den tid, hvor VK-regeringen har været her, er ansat mere end 40.000 flere i den offentlige. Det giver os så nu nogle udfordringer økonomisk, ja, men vi har valgt en anden vej end så mange andre lande, hvor man har skåret f.eks. 20 pct. i de statsligt ansattes løn – det er et eksempel fra Baltikum – eller hvor man som i Storbritannien vil søge at reducere den statslige sektor med op mod 20 pct., sådan som jeg sidst hørte det refereret i danske medier. Vi forsøger faktisk – og vi lykkes med det, fordi vi er kommet så godt igennem krisen i forhold til andre – at tage lidt af flødeskummet af, ja, for det er en international økonomisk krise, som har ramt benhårdt i hele Europa, og nu skal vi have gang i væksten – også i den private sektor.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det sidste spørgsmål, spørgsmål 25, er ligeledes til undervisningsministeren, rejst af fru Line Barfod.

Kl. 16:26

Kl. 16:28

Spm. nr. S 487

25) Til undervisningsministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det er rimeligt over for de mange fyrede på bl.a. Lindø eller Vestas, at man afskaffer muligheden for at få SVU (statens voksenuddannelsesstøtte) til at tage videreuddannelse, efter man er blevet afskediget?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:26

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er rimeligt over for de mange fyrede på bl.a. Lindø eller Vestas, at man afskaffer muligheden for at få SVU, statens voksenuddannelsesstøtte, til at tage videreuddannelse, efter man er blevet afskediget?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:26

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det bliver et svar, der er meget beslægtet med det tidligere svar.

Hvis det var sådan, at der ikke var et overordnet økonomisk hensyn at tage, hvis man, ligesom fru Line Barfods parti, havde den opfattelse og oprigtigt mente, at man skulle gribe verden helt anderledes an, og sådan – uden at fornærme nogen, for jeg synes ikke, det er et skældsord; det er bare en ideologi – havde en socialistisk tilgang og mente, at en meget stærk stat er løsningen og også fremtidssikringen for den enkeltes mulighed for job, lighed og andet, og jeg miskrediterer ikke synspunktet, er det klart, at man ikke skulle gøre det her.

Men når man er af den overbevisning, som vi er i regeringen, nemlig at privatsektoren er konkurrenceudsat, at vi skaber private arbejdspladser ved at afsætte vores varer på internationale markeder, særlig fordi vi er en lille åben økonomi, når vi kan se, at vores politik virker, fordi vi har en fin betalingsbalance og faktisk i øjeblikket igen får gang i eksporten, og når vi kan se, at den måde, vi har kørt den økonomiske politik på, har betydet, at vi ikke bliver ramt nær så hårdt som de omkringliggende lande, er det jo ikke så unaturligt, at vi fortsætter den linje.

Man skulle i hvert fald kende Venstre og De Konservative og også det flertal, der tegner sig i Folketinget, dårligt, hvis man troede, at vores løsning f.eks. ville være at pålægge nye skatter for 30 mia. kr., sådan som fru Helle Thorning-Schmidt og hendes alliance vil gøre det. Man skulle også kende os dårligt, hvis man tror, at vi tænker, at nok har vi gældsat os rigtig meget i de 2 år, hvor det er gået skidt for den internationale økonomi, men pyt med det; vi gældsætter os bare yderligere. Det er simpelt hen ikke en filosofi, vi deler.

Man går så ind på de enkelte områder og spørger: Hvorfor spares der der? Er det rimeligt? Giver det mening? Har det nogle omkostninger? Her er svaret, at selvfølgelig har det nogle omkostninger. Men man vil jo sande i hele Europa, at det har nogle omkostninger, at verdensøkonomien delvis eller helt er kollapsede i nogle lande. Det påvirker også os.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti mener, at det vil være fuldstændig urimeligt, hvis man kræver, at de 10 pct. rigeste i Danmark skulle betale det samme i skat næste år, som de betalte sidste år. Det er jeg godt klar over at man synes er helt urimeligt. Så hellere tage det, som ministeren kalder for flødeskummet, fra de mennesker, der er blevet fyret på Lindø, Vestas og andre steder, som med de tidligere regler faktisk havde en god mulighed for at få en omskoling eller noget uddannelse, der gjorde, at de hurtigt kunne komme i arbejde igen.

Men ministeren mener altså, at det er flødeskum, at man får den mulighed. Den holdning kan ministeren så have. Jeg er dybt uenig i den. Men hvis man ser på det fra samfundets side og fra virksomhedernes side, mener ministeren så, at det er fornuftigt, og at det er bedre at lade folk blive arbejdsløse, uden at de kan få den omskoling eller efteruddannelse, som gør, at de kan varetage et andet job, og at det dermed måske bliver sværere at få gang i nogle nye job, som kunne være med til at skabe den vækst i dansk økonomi, som regeringen påstår man gerne vil have?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:29

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Den pludselige omsorg for de private virksomheders økonomi er jo næsten rørende, når den kommer fra Enhedslisten. Det må jeg sige, for den er jeg jo ikke sådan forvænt med.

Det, jeg kalder flødeskum, er ikke ment som noget, vi ikke gerne vil bruge penge på. Ligesom flødeskum betyder meget for lagkagen, betyder flødeskum da også meget for et samfund. Situationen er bare den, at når lommepengene ikke rækker til at købe den dyreste kage i butikken, må man stille sig tilfreds med lidt mindre.

Jeg prøver på at sætte det ind i en international kontekst, men det er, som om venstrefløjen, Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten – i mindre grad Det Radikale Venstre, som bare har nogle andre veje, de vil gå, som vi ikke ønsker at betræde, nemlig at afskaffe efterlønnen – er fuldstændig indifferent over for, at der altså er en international økonomisk krise, som har ramt dansk økonomi. Vi har verdens største offentlige sektor. Løsningen er ikke at gøre den større. Løsningen er at få sat gang i væksten i de private virksomheder, som har mistet 180.000 arbejdspladser, mens der i den offentlige sektor igen nem den tid, vi har siddet, er ansat 40.000.

Jeg er af den opfattelse, at det er privatsektoren, der ender med at finansiere den offentlige sektor, som så understøtter den private sektor. Det er min tilgang til det.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:30

Line Barfod (EL):

Diskussionen går jo på, hvad der skal til for at komme igennem krisen. Der kan man enten vælge som regeringen, at vi skal konkurrere på at have de dårligst mulige vilkår – at vi skal blive ringere og ringere og hele tiden se på, at der er nogle, der er lidt dårligere end os; men ellers skal vi konkurrere på at have ringere og ringere vilkår – eller det, som vi tror på hos Enhedslisten, nemlig at vi kan gøre det, der hidtil har gjort os stærke i Danmark, altså det, der faktisk har gjort, at vi har udviklet os og er gået fremad, det, at vi hele tiden har

satset på at få bedre uddannelse og få en stærkere omfordeling, at sørge for, at samfundet faktisk fungerer.

Der er masser af økonomer, borgerlige og andre, der har sagt, at det slet ikke kunne hænge sammen, men det er faktisk det, der har gjort, at vi i både Danmark og de andre nordiske lande er kommet så langt, som vi er i dag. Det er ved hele tiden at prøve at blive bedre og at gøre tingene bedre i stedet for at gøre dem ringere, som regeringen vil.

Derfor vil jeg gerne igen holde fast i mit konkrete spørgsmål: Mener ministeren, at det er bedre for virksomhederne og for de arbejdsløse, at de ikke har mulighed for at få en omskoling eller efteruddannelse, når de er blevet fyret, end at de faktisk har den mulighed?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Men nu er det altså sådan, at man er i et ansættelsesforhold. Altså, der er faktisk en virksomhed, som har ansat nogle mennesker, og som derfor har et ansvar over for de mennesker, til de bliver ledige; så er det beskæftigelsesministerens område, altså beskæftigelsesministeren, der tager over. I den opsigelsesperiode kan man fortsat deltage i efteruddannelse, hvis man ønsker; der bliver så bare en højere betaling for virksomheden.

Altså, det er jo lidt interessant, at fru Line Barfod er den, der nu synes, det er så frygtelig synd for virksomhederne. For det kunne også have været den dag, hvor fru Line Barfod ville sige, at virksomhederne spekulerede i at afskedige medarbejdere og derefter sende dem i efteruddannelse og dermed lægge ansvaret for, at man afskedigede folk, over på den danske stat.

Så vil jeg i øvrigt i forbindelse med hele diskussionen om omfordeling, som jeg synes er ret interessant, sige til fru Line Barfod, hvis parti skal være støtteparti for en eventuelt anden regering end den, vi har nu, og som siger, at man vil have øget omfordeling: Jamen glimrende, det lyder da godt. Problemet er bare, at det er den meget massive omfordeling, der gør det fristende for internationalt konkurrencevirksomheder at flytte ud af Danmark.

Så man kan få al den omfordeling, man ønsker, men omfordeling er jo ikke interessant, hvis der ikke er noget at fordele. Vestas har valgt at flytte deres aktiviteter, og det giver ledige. Vores målsætning er jo at sikre, at det er attraktivt for virksomheder at forblive i Danmark, udvikle sig i Danmark og give arbejdspladser i Danmark.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:33

Line Barfod (EL):

Nu er det jo ikke, fordi Vestas ikke tjener masser af penge, at de flytter ud af Danmark. En af grundene til, at de flytter ud, er jo, at regeringen satte stop for udbygningen af vindmøller. Men det er bare Vestas.

Jeg vil gerne holde fast i, at hvis vi skal have god produktion i Danmark, handler det om at sikre nogle gode vilkår for virksomhederne; så handler det om at få sat gang i, at der bl.a. bliver lavet alle de mange grønne job, som vi har masser af forslag til hvordan man gør. Det er regeringen ikke interesseret i. Men mens vi venter på, at vi får skabt de job, er der nogle mennesker, der er blevet fyret, og hvis vi gerne vil have, at de skal kunne komme over i nogle andre job, er det altså vigtigt, at de får uddannelse. En af de måder, Danmark er blevet stærk på, er, ved at vi hele tiden har haft et system,

der har gjort, at vi sørgede for løbende at uddanne folk, at vi sørgede for, at der var gode muligheder for at få efteruddannelse – i et samarbejde mellem det offentlige system og virksomhederne. Det har fungeret rigtig godt. Det er det, regeringen og Dansk Folkeparti nu går ind og skærer drastisk ned på

Det er derfor, jeg igen gerne vil have svar på, om ministeren mener, at det forbedrer mulighederne for at komme i arbejde og dermed gør det bedre for den arbejdsløse, for virksomhederne og for samfundet, når man forringer mulighederne for at få efteruddannelse.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Så forbeholder jeg mig retten til at svare på den måde, som jeg synes er mest i overensstemmelse med min opfattelse, og det er ved at se på alternativet. Man kan jo hoppe fra tue til tue og spørge: Hvorfor har man hentet lidt der? Hvorfor har man hentet noget der?

Situationen er den, at vi har en for stor offentlig sektor i forhold til det, vi kan finansiere. Vi samlede regningen op efter krisen. Vi lavede en massivt ekspansiv finanspolitik for at skærme så mange medarbejdere som overhovedet muligt mod fyringer. Det er også lykkedes i vidt omfang; sammenlignet med udlandet har vi en lav, lav ledighed i Danmark. Nu har vi samlet regningen op, og den skal betales, og det tager vi så hånd om.

Men noget af det, jeg godt lige vil anholde, er argumentet om, at vi mener, at løsningen er at give de dårligst mulige vilkår. Altså, vi kommer fra et historisk højt niveau i en offentligt finansieret voksen- og efteruddannelse. Det har regeringen jo sammen med Dansk Folkeparti år efter år efter år tilvejebragt ressourcer til faktisk at kunne finansiere. Den internationale krise rammer, og så får vi en lille aktivitetsnedgang.

Der har vi så valgt at sige: Medarbejdere, der er omfattet af en virksomhed, fordi man har en ansættelseskontrakt, kan godt være med til at bidrage til situationen. For det, der er afgørende for dem, er jo ikke, om de får en lille smule efteruddannelse. Det, der er afgørende, er, om der er et job i morgen på en ny arbejdsplads, og det er det, vi kæmper for at der er.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Line Barfod. Tak til undervisningsministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:35

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. november 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:36).
